

รายงานการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ

ครั้งที่ ๒๗

วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๐๒

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๕ นาฬิกา

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๑๘๖ คน
ครบองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดการ
ประชุมต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธาน
สภาจะแจ้งข้อที่ประชุม สำหรับวันไม่มี
ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงาน
การประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ ครั้งที่
๒๐ และ ๒๑ มีสมาชิกท่านผู้ใด
จะขอแก้ไขบ้าง

(ไม่มีสมาชิกขอเปลี่ยนแปลง
แก้ไขประการใด)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
ไม่มีข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมรับรอง
รายงานการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ
ครั้งที่ ๒๐ และ ๒๑

ระเบียบวาระที่ ๓ ร่างพระราช
บัญญัติลือเลือน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
ซึ่งคณะกรรมการการสามัญยกของ
พิจารณาเสร็จแล้ว พิจารณาวาระที่ ๒

(สำเนา)

ที่ ๑๘๕/๒๕๐๒

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๘ กรกฎาคม ๒๕๐๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติลือเลือน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ

ส่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติลือเลือน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... พร้อมด้วย

บันทึกการประชุมของคณะกรรมการ ๑ ชุด

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ตามที่ประชุมสภาว่างรัฐธรรมนุญในฐานะ เป็นรัฐสภาทำหน้าที่บัญญัติ
 ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ (ฉบับที่..) พ.ศ. ....
 (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณา ประกอบ
 ด้วย

๑. พลเรือตรี ตรีชัย ชำรงนาวาสวัสดิ์ เป็น ประธานกรรมการ

๒. พลเอก หลวงกัมปนาทแสนยากร

๓. นายทวี แรงขำ

๔. หลวงประภอนนทีสาร

๕. พลจัตวา ประยูร หนุณภักดิ์

๖. นายพลตำรวจโท ประเสริฐ รุจิรวงศ์

๗. นายเล็ก ฤๅณณานนท์

๘. พระยาสุนทรพิพิธ

๙. หลวงอรรถไกรสวัสดิ์

๑๐. หลวงอรรถปรีชาชนูปการ

๑๑. นายเสกส บุนนชัยศิริ เป็น เลขานุการกรรมการ

บัดนี้ คณะกรรมการ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว
 จึงกราบเรียนมาเพื่อท่านจักได้นำเสนอที่ประชุมสภาว่างรัฐธรรมนุญพิจารณาใน
 วาระที่ ๒ และ ๓ ต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พลเรือตรี ตรีชัย ชำรงนาวาสวัสดิ์

(ตรีชัย ชำรงนาวาสวัสดิ์)

ประธานกรรมการสามัญ.

LIRT

บันทึกการประชุมกรรมาธิการสามัญ

กรรมาธิการการปกครองพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ...
(ฉบับที่..) พ.ศ. ....

ตามที่ประชุมสภาจังหวัด...
มติที่ประชุมสภาจังหวัด...
มติที่ประชุมสภาจังหวัด...
มติที่ประชุมสภาจังหวัด...
มติที่ประชุมสภาจังหวัด...

- ๑. คณะกรรมาธิการ... พลเรือตรี...
๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรี... นายพันตำรวจตรี...

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผลปรกฏ	
๔. ปรากฏผลของการพิจารณา...	
<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	”
<u>มาตรา ๑</u>	”
<u>มาตรา ๒</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕</u>	”
<u>มาตรา ๖</u>	ตัดออกทั้งมาตรา
<u>มาตรา ๗</u>	ไม่มีการแก้ไข

ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่...
แล้ว.

เสกส บัญญัติ
(นายเสกส บัญญัติ)
เลขานุการ.

ร่าง

พระราชบัญญัติชลประทาน (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

โดยที่เห็นว่าการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยชลประทาน

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติชลประทาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา) ที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๓ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติชลประทาน พ.ศ. ๒๔๗๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑ ในอนุบัญญัติชลประทานทุกชนิดให้ใช้ภายในเขตที่ระบุไว้ในอนุบัญญัติ”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติชลประทาน พ.ศ. ๒๔๗๘ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติชลประทาน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๙๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๕ ฝ่าฝืน

(๑) ใช้ชลประทานที่มีโครงการทะเบียนและรั้วไม่อนุญาติ หรือใช้ชลประทาน อนุญาติได้ถูกยกหรือเพิกถอนแล้ว

(๒) (นำ) ใช้ชลประทาน(ไปใช้ฝักฝน มาตรา๑๑)นอกเขตที่ระบุไว้ในใบข

นั้นทางรัฐบาลได้พิจารณาเป็นวาระสุดท้ายแล้ว ได้มีความเห็นว่ายังมีข้อความที่สมควรจะได้ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม กับคณะกรรมการมาธิการอีกครั้งหนึ่งเพื่อความเรียบร้อยจึงขอเสนอให้คณะกรรมการมาธิการได้พิจารณาถ้อยไป

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
คณะกรรมการมาธิการจะว่าอย่างไร

พลเรือตรี ถวัลย์ ชำรงนาวาสวัสดิ์ (ประธานกรรมาธิการ) : คณะกรรมาธิการไม่มีข้อขัดข้อง และขอถอนไปพิจารณาร่วมกับรัฐบาลใหม่

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
สำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คณะกรรมาธิการขอถอนไปเพื่อพิจารณาใหม่ มีสมาชิกท่านใดจะขีติขังข่าง

พลอากาศเอกบุญชู จันทรุเบกษา : การที่รัฐบาลขอถอนไปเพื่อพิจารณาร่วมกับคณะกรรมการใหม่นั้น ในชั้นนี้ขอจะทราบว่าด้วยเหตุใด ที่จำเป็นต้องถอนไป การประชุมคราวที่แล้วก็ได้มีการพิจารณาเกี่ยวแก่พระราชบัญญัติซึ่งคณะกรรมการได้เสนอสถานแล้ว รัฐบาลก็ได้แย้งในที่สภาคณะกรรมาธิการก็แพ้ไปเพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ ในนามของสมาชิกจึงอยากจะทราบว่าที่คณะกรรมการมาธิการถอนไปนี้เพราะเหตุใด

พลเอก ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ด้วยเหตุผลทั้งที่ไดกรายเรียนต่อท่านประธานแล้วว่าได้ไปพิจารณาในครั้งสภาก็เห็นว่ายังมีข้อความที่สมควรจะได้ยกเลิกความสมบูรณ์แห่งพระราชบัญญัตินี้จึงได้ขอถอนไป ส่วนเหตุผลต่างตามที่ท่านได้แถลงมากริ่สก็ว่า ท่านทราบแล้ว ตามที่ เสนอพระราชบัญญัติคราวที่แล้วมา

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
ขอข่าอีกครั้งหนึ่งว่าท่านสมาชิกผู้ใดว่าควรจะให้คณะกรรมการมาธิการ ถอนไปปรคยกับมอชน

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมา

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือ (ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
เพราะฉะนั้น สำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ให้คณะกรรมการมาธิการไปพิจารณาใหม่

ระเบียบวาระ ที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติกู้เงินตามโครงการช่วยเหลือเศรษฐกิจของต่างประเทศ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการมาธิการเศรษฐกิจพิจารณาแล้วพิจารณาเป็นวาระที่ ๒

(สำเนา)

๑๘๘/๒๕๐๒

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๘ กรกฎาคม ๒๕๐๒

ร่างพระราชบัญญัติกู้เงินตามโครงการช่วยเหลือทางเศรษฐกิจของต่างประเทศ

พ.ศ. ....

ดูเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติกู้เงินตามโครงการช่วยเหลือทางเศรษฐกิจของ
ต่างประเทศ พ.ศ. .... พร้อมด้วยบันทึกการประชุมของคณะ
กรรมาธิการ ๑ ชุด

ตามบทประชุมสภาผู้แทนราษฎรในฐานะเป็นรัฐสภาทำหน้าที่บัญญัติ

มติที่ปรึกษาหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติกู้เงินตามโครงการช่วยเหลือทางเศรษฐกิจ
ต่างประเทศ พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมาธิการ
เศรษฐกิจพิจารณา ประกอบด้วย

- ๑. นายเล่ง ศรีสวัสดิ์ เป็นประธานกรรมาธิการ
- ๒. พลโท จิตติ นาวิเสถียร
- ๓. พลโท เจียม ญาโณทัย
- ๔. นายฉลง บึงตระกุล
- ๕. พลเรือตรี ชล สันธิโสภณ
- ๖. พลเรือตรี คำว เพชรชาติ
- ๗. นายบรรเจิด ชลวิจารณ์
- ๘. นายช่วย อังภากรณ์
- ๙. นาวาอากาศโท พิน เจริญสุข
- ๑๐. นายพลตำรวจเอก ไสว ไสวแสนยากร
- ๑๑. พันเอก สุข เปรมานัน เป็นเลขานุการกรรมาธิการ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับเสร็จแล้ว
กราบเรียนมา เพื่อท่านจักได้นำเสนอที่ประชุมสภาาร่างรัฐธรรมนูญพิจารณาในวาระ
ที่ ๒ และ ๓ ต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) เล็ง ศรีสมวงศ์
(นายเล็ง ศรีสมวงศ์)
ประธานกรรมาธิการสามัญ

บันทึกการประชุมกรรมาธิการสามัญ

คณะกรรมาธิการเศรษฐกิจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
กู้เงินตามโครงการช่วยเหลือทางเศรษฐกิจของต่างประเทศ พ.ศ. ...

ตามที่ประชุมสภาาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะเป็นรัฐสภาทำหน้าที่โดย
ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติกู้เงินตามโครงการช่วยเหลือทางเศรษฐกิจ
ของต่างประเทศ พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเช่นเดิม) และสั่งให้คณะกรรมาธิการ
เศรษฐกิจพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว จึงขอเสนอผลของการพิจารณา
ดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมาธิการ ได้เลือก นายเล็ง ศรีสมวงศ์ เป็นประธานกรรมาธิการและ พันเอก สุข เปรณาวิน เป็นเลขานุการกรรมาธิการ
๒. ผู้ทศคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้แจ้งแทนตน นายประพนธ์ ยุกตฤทธิการ
๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับเดิมแปรญัตติ ๒ คน คือ ๑. นายบุญ

๕. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	ไม่มีผู้แปรญัตติ	”
มาตรา ๑	มีผู้แปรญัตติ	”
มาตรา ๒	ไม่มีผู้แปรญัตติ	”

มาตรา ๓	มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔	”	”
มาตรา ๕	”	”
มาตรา ๖	ไม่มีผู้แปรญัตติ	”
มาตรา ๗	มีผู้แปรญัตติ	”

๕. สรุปผลการพิจารณาคำแปรญัตติตามลำดับมาตรา

ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ นายบุญชนะ อธิการ ขอแปรญัตติไว้

กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑,๓-๕

นายบุญชนะ อธิการ ขอแปรญัตติไว้

กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

อนึ่ง นายบุญชนะ อธิการ ขอแปรญัตติ

เพิ่มเป็นมาตรา ๖ ทวิ กรรมาธิการได้ชี้

แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๗

พลโท รศมี รุชนีวิท ขอแปรญัตติไว้

กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

อนึ่ง ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คณะกรรมาธิการขอตั้งข้อ

สังเกตว่า การกู้เงินแต่ละคราวให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษานั้น ควรจะมีราย

ฉบับตกลง

๑. การกู้เงินนั้นจากใคร เป็นจำนวนเท่าใด

๒. อัตราดอกเบี้ยที่จะต้องชำระและอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับเงิน

การในวันตก

๓. การกู้เงินนั้นมาเพื่อทำการอะไร และมีระยะเวลากำหนดการชำระหนี้

การใด

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างเดิมโดยไม่มีการแก้ไขมาพร้อมกัน

นี้ด้วยแล้ว

ฉลอง บังตระกูล

(นาย ฉลอง บังตระกูล)

กรรมาธิการทำการแทนเลขานุการ

LIRT

ร่างพระราชบัญญัติ

กู้เงินตามโครงการช่วยเหลือทางเศรษฐกิจของต่างประเทศ พ.ศ. ....

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการกู้เงินตามโครงการช่วยเหลือทางเศรษฐกิจของต่างประเทศ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติกู้เงินตามโครงการช่วยเหลือทางเศรษฐกิจของต่างประเทศ พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้รัฐบาลมีอำนาจกู้เงินตามโครงการช่วยเหลือทางเศรษฐกิจของต่างประเทศภายในกำหนดเวลาไม่เกินวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๕ เป็นค่าไม่เกินสี่พันล้านบาท จะเป็นเงินตราสกุลใดก็ได้

ในกรณีที่เป็นการกู้เงินตราต่างประเทศ สกลดอลลาร์สหรัฐอเมริกา จำนวนเงินบาทในอัตราหนึ่ง ดอลลาร์สหรัฐอเมริกาต่อสี่บาท หรือเงินตราต่างประเทศสกุลอื่น ก็ให้คำนวณโดยเทียบจากค่าเสมอภาคของเงินสกุลนั้น

มาตรา ๔ ในการกู้เงินดังกล่าว นอกจากจะทำโดยสัญญาแล้ว รัฐบาลมีอำนาจทำโดยออกพันธบัตร หรือตราสารอื่นใดเป็นคราว ๆ ได้ตามศั

ท้องถิ่น

การกู้เงินแต่ละคราว ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕ อัตราดอกเบี้ยในการกู้เงินให้กำหนดได้ไม่เกินร้อยละ หกต่อปี

มาตรา ๖ ให้กำหนดเวลาชำระต้นเงินแก่คนไม่เกินสี่สิบ ปี นับแต่วันทำ

ปฏิญญาหรือวันออกพันธบัตรหรือตราสารนั้น ๆ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการ ตามพระราช

บัญญัติ

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :

คณะกรรมการกิจการเข้าประจำที่
(คณะกรรมการได้เข้าประจำที่)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :

คณะกรรมการจะมีอะไร แดงบ้างหรือ

พันเอก สุข เปรมาวิน (กรรมา

การ) : คณะกรรมการไม่มีข้อความ
คณะกรรมการแดง

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :

เลขาธิการอ่าน

นายเจริญ ปัญหาโร (ผู้ทำหน้าที่

กรรมการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ร่างพระ

ราชบัญญัติกู้เงินตามโครงการช่วยเหลือ

เกษตรกรของต่างประเทศ พ.ศ. ....

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

ปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒ มาตรา ๓

มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ และ

มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข

(ไม่มีผู้ใดทักท้วง)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :

สำหรับร่างพระราชบัญญัติ คณะ

กรรมการได้ขอตั้งข้อสังเกตไว้ว่าการ

กู้เงินแต่ละคราวให้ประกาศในราชกิจ

จานุเบกษานั้นควรมีรายละเอียดดังนี้

๑. การกู้เงินนั้นมาจากใคร เป็น

จำนวนเท่าใด

๒. อัตราดอกเบี้ยที่ระบอบชำระ

และอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับ

เงินดอลลาร์ในวันทำ

๓. การกู้เงินนั้นจะมาเพื่อกิจการ

อะไร และมีระยะเวลาชำระคืนการชำระ

หนี้ประการใด

อันนั้นเป็นข้อสังเกตของคณะกรรมการ
พิจารณา สมาชิกใดไม่เห็นด้วยกับข้อ
สังเกตนี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ
ท่านใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
จำนวนมากแล้วท่าน เห็นอันว่าสถานะมี
ความเห็นชอบกับข้อสังเกตของกรรมมา
การ ต่อไปพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมขอ
มติที่ประชุมว่า ท่านใดไม่เห็นสมควรให้
กฎหมายนี้พระราชบัญญัติขึ้นใช้บังคับเป็น
ประกาศร่างข้อใดโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ
ท่านใดไม่เห็นด้วย ข้อใดโปรดยก
มือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ
เห็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้ประกาศ
พระราชบัญญัติฉบับนี้ ใช้บังคับ
กฎหมายได้

ต่อไประเบียบวาระที่ ๕ ว่า
ราชบัญญัติสภาการศึกษาแห่ง
พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

(ล้ำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติสภาการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ....

หลักการ

ยกเลิกกฎหมายว่าด้วยสภามหาวิทยาลัยแห่งชาติ และปรับปรุงบท
ที่เกี่ยวข้องแก่การจัดการศึกษาของชาติเสียใหม่

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติที่ตราขึ้นโดยสภาการ สำนักนายกรัฐมนตรี
๒๕๐๒ ได้โอนกิจการของสภามหาวิทยาลัยแห่งชาติมารวมไว้ในสภาการศึกษา
ชาติ แต่กฎหมายที่บัญญัติถึงอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องแก่การนี้ ได้บัญญัติควบคุมเพียง

LIRT

โครงการของมหาวิทยาลัยเท่านั้น เพื่อให้การศึกษาของชาติอยู่ในระดับที่มีมาตรฐาน
ใน สมควรให้มีการควบคุมกิจการศึกษาโดยทั่วไปของชาติด้วย จึงจำเป็นต้อง
กพระราชบัญญัติสภามหาวิทยาลัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๕ และปรับปรุงกฎหมาย
อันเกี่ยวเนื่องใหม่ เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว.

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติสภาการศึกษาแห่งชาติ

พ.ศ. ....

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสภาการศึกษาแห่งชาติ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสภาการศึกษาแห่ง
พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราช
กิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติสภามหาวิทยาลัยแห่งชาติ พ.ศ.

บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ในส่วนที่มีบทบัญญัติไว้แล้วใน
ข้อบัญญัติฉบับนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้มีสภาการศึกษาแห่งชาติประกอบด้วย นายกรัฐมนตรี
ประธาน รองนายกรัฐมนตรีเป็นรองประธาน ข้าราชการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่มีคุณ
อย่างมีคุณเกินกว่าเรียกชื่ออย่างอื่นของมหาวิทยาลัยทุกแห่ง กับผู้อำนวยการส
งประมาณ ส่วนที่นายกรัฐมนตรี เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และบุคคลอื่นซึ่ง
รัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ และเลขาธิการสภาการศึกษาแห่งชาติเป็นกรรม
และเลขาธิการ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เกษตร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
สาธารณสุขเป็นที่ปรึกษาของสภาการศึกษาแห่งชาติ

มาตรา ๖ กรรมการสภาการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งคณะรัฐมนตรีแ
อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการที่พ้นจากตำแหน่ง คณะรัฐมนตรีอาจ
เป็นกรรมการอีกได้

มาตรา ๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๖ กรรมการ
สภาการศึกษาแห่งชาติซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ทาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ได้รับความผิดจากโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่คดี

ผิดที่เป็นเหตุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

กรรมการผู้ใดพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้ง
เป็นกรรมการแทน กรรมการที่ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรม
ทดแทน

มาตรา ๘ ในการประชุมของสภาการศึกษาแห่งชาติ ถ้าประธาน
ประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้รองประธานเป็นประธานในที่ประชุม

ในกรณีประธานและรองประธานไม่อาจมาประชุมได้ ให้ผู้รักษาร
แทนนายกรัฐมนตรีเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๘ ในการประชุมสภาการศึกษาแห่งชาติทุกคราว ทั้งมีกรรมการ
ประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมด และในจำนวนนี้ต้องมีประธาน
รองประธาน กรรมการหรือผู้ศึกษา ราชการแทนนายกรัฐมนตรีมีร่วมประชุมด้วย
และเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถ้อยเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มี
มติหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียง
เช่นออกเสียงหนึ่งเช่นเสียงชงขาด

มาตรา ๑๐ สภาการศึกษาแห่งชาติมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

ก. การศึกษาทั่วไป

- (๑) พิจารณาปรับปรุงวางแผนและโครงการการศึกษาแห่งชาติ ให้เหมาะ
แก่กาลสมัย และให้สอดคล้องกับแผนการเศรษฐกิจและการปกครอง
- (๒) พิจารณายุทธศาสตร์ต่าง ๆ ในทางการศึกษา และเสนอวิธีการแก้ไข
- (๓) พิจารณารายงานการศึกษาและวิจัยผลงานประจำปี
- (๔) พิจารณาวางโครงการหาทุนบำรุงการศึกษา และเสนอแนะรัฐบาลให้
จัดตั้งทุนเพื่อการศึกษาในระดับต่าง ๆ ตามความจำเป็น

ข. การศึกษาระดับมหาวิทยาลัย

- (๑) พิจารณางบประมาณประจำปีของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ
- (๒) พิจารณาจัดตั้ง ยุบ รวม และ เลิกตั้งมหาวิทยาลัย
- (๓) สนับสนุนหลักสูตร การจัดตั้ง ยุบ รวม และ เลิกตั้งคณะ หรือแผนก
ในมหาวิทยาลัย
- (๔) วางหลักเกณฑ์การแต่งตั้งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วย
ศาสตราจารย์ และอาจารย์

อำนาจหน้าที่ตาม ก. (๑) (๒) (๓) (๔) และ ข. (๑) (๒) นั้น
สภาการศึกษาแห่งชาติได้พิจารณาแล้ว ให้เสนอคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๑๑ ให้มีสำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติ และให้มีเลขาธิการ
การศึกษาแห่งชาติคนหนึ่ง เลขาธิการมีอำนาจและหน้าที่กำหนดกิจการให้

เป็นไปตามมติของสภาการศึกษาแห่งชาติ ควบคุมและรับผิดชอบในงานธุรการของ
สภาการศึกษาแห่งชาติ และบังคับบัญชาข้าราชการ ในสำนักงานสภาการศึกษา
แห่งชาติ

มาตรา ๑๒ ให้มีกรรมการบริหารคณะหนึ่ง ประกอบด้วยเลขาธิการส
การศึกษาแห่งชาติ และบุคคลอื่นซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินเก้าคน เป็นกร
การ มีอำนาจและหน้าที่ตามทสภาการศึกษาแห่งชาติจะได้มอบหมาย

ให้คณะกรรมการบริหาร เลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ
ประธานกรรมการอยู่ในตำแหน่งคราวละหนึ่งปี ประธานกรรมการที่พ้นจากตำแหน่ง
อาจได้รับเลือกอีกได้

มาตรา ๑๓ กรรมการบริหารซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งค
งละสองปี กรรมการที่พ้นจากตำแหน่ง คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งเป็นกรรมการอ

มาตรา ๑๔ นอกจากการพ้นตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๓ ให้นิ
บัญญัติในมาตรา ๗ มาใช้บังคับแก่กรรมการบริหารด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๑๕ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๕ มาใช้บังคับแก่การประชุมของ
กรรมการบริหาร โดยอนุโลม ในการประชุมใด ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ปร
ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการด้วยกันคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุมแทน

มาตรา ๑๖ สภาการศึกษาแห่งชาติ หรือคณะกรรมการบริหาร ซึ
งคณะกรรมการเพื่อพิจารณา เสนอความคิดเห็นในข้อหนึ่งข้อใด อันอยู่ในอำนาจหน้าที่
สภาการศึกษาแห่งชาติหรือของคณะกรรมการ แล้วแต่กรณีได้ และอาจเชิญบุคคล
บุคคลใดมาชี้แจงหรือให้ความคิดเห็นหรือคำแนะนำ ในกิจการอันอยู่ในอำนาจ
ได้ตามแต่จะเห็นสมควร

มาตรา ๑๗ ให้สภาการศึกษาแห่งชาติมีอำนาจขอข้อมูลบังคับบัญชา
ดำเนินงานและกิจการของสภาการศึกษาแห่งชาติ

มาตรา ๑๘ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ .

.....
.....

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนคราธิพงษ์ประพันธ์(รองนายกรัฐมนตรี): รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติสภาการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ....

โดยมีหลักการว่า ยกเลิกกฎหมายเกี่ยวกับสภามหาวิทยาลัยแห่งชาติ และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องแก่การจัดการศึกษาแห่งชาติเสียใหม่

เหตุผล เนื่องจากพระราชบัญญัติจัดตั้งสภามหาวิทยาลัยแห่งชาติ พ.ศ. ....

๑๒ ได้โอนกิจการของสภามหาวิทยาลัยแห่งชาติมารวมไว้ในสภาการศึกษาแห่งชาติ แต่กฎหมายที่บัญญัติถึงอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๔๙๕ ซึ่งปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการนเสียให้เป็นที่มาของวัตถุประสงค์ดังกล่าว

นายบุญชนะ อัตถากร: กระผมเห็นเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สำคัญขอทราบว่าเพื่อให้การศึกษาในระบอบที่มาตรฐานทันสมัยเข้าไปในตอนที่แรกน่าจะมีความ

ประสงค์จะให้การศึกษาของชาติดำเนินไปสอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจ ซึ่งได้ออกพระราชบัญญัติเรื่องสภาพัฒนาเศรษฐกิจไปแล้ว แต่ว่าเหตุผลไม่ได้พูดถึง แต่เมื่อได้ตรวจดูในตัวร่างพระราชบัญญัติก็เห็นว่าในมาตรา ๑๐ ได้พูดถึงเรื่องแล้วว่ามีวัตถุประสงค์จะให้การศึกษาสอดคล้องกับแผนการเศรษฐกิจและการปกครอง เมื่อรัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ มา และ จะให้มีสภาการศึกษาต่อไปแล้วในภายหน้า กระผมก็คิดว่าเรื่องการพัฒนา การเศรษฐกิจ นั้น เราก็มีความเข้าใจอยู่แล้วรวมถึง การพัฒนา การสังคม การพัฒนาสังคม ก็หมายถึงการพัฒนาการศึกษา และการพัฒนา การสาธารณสุขและการพัฒนาเรื่องการแพทย์ กระผมก็อยากจะขอกราบเรียนถามทางรัฐบาลว่าต่อไปในภายหน้า รัฐบาลมีนโยบายที่จะตั้งสภาเกี่ยวกับ การแพทย์ และสาธารณสุข เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายในการพัฒนาเศรษฐกิจบ้างหรือไม่ นั้นเห็นประการที่ ๑ ประการที่ ๒ กระผมใคร่จะขอกราบเรียนถามเพิ่มเติมเพื่อ จะให้พิจารณาประกอบกับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวใน มาตรา ๑๐ ได้พูดถึงเรื่องหน้าที่ของสภา การศึกษามีอยู่ ๔ ประการด้วยกัน ใน

เรื่อง การศึกษาทั่วไปในกระผมคิดว่าควร
ศึกษาเรื่องวัฒนธรรมและการศึกษาเรื่อง
ศาสนาที่เป็นเรื่องสำคัญมากเหมือนกัน
จะรวมความหมายหรือมีนโยบายร่วมกัน
อยู่ในมาตรา ๑๐ ข้อ ก. ตั้งแต่อน
มาตรา ๑ ถึง ๔ ด้วยหรือไม่ กระผมมี
ความสงสัยอยู่สองประการ

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ
กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ (รอง
นายกรัฐมนตรี): รัฐบาลขอตอบว่าความ
ประสงค์ในการออกพระราชบัญญัตินี้คือ
การให้มัสยิดการศึกษาแห่งชาติ ก็เพื่
จะประสานงานการศึกษาทุกชั้นไปประถ
มียิม และอคม ทศสาขาวิชา เพราะ
ฉะนั้นตามที่ ท่านสมาชิกเข้าใจว่าสภา
การศึกษานี้จะได้จัดหรือแผนการศึกษา
เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจ
ประการหนึ่งและระบบการปกครองอีกประ
การ หนึ่ง นั้นเห็นการเข้าใจที่ถูกต้องแล้ว
การที่มัสยิดเอกชนก็เพื่อจะให้มีการประสาน
งานกันดังกล่าว ส่วนที่ท่านอยากจะทราบ
ว่าจะมีสภาการศึกษาเอกชนอีกหรือไม่
นั้น ในขณะนี้ขอตอบว่าการสาธารณสุข
มีส่วนร่วมอยู่ทุกสาขาอยู่แล้ว อย่างเช่น
ระบบการพัฒนาท้องถิ่นทั้งสาธารณสุข
ก็เกี่ยวข้องอยู่ด้วย ส่วนเมื่อมีแผนการ
พัฒนาเศรษฐกิจขึ้นมาแล้ว สภาการ

พัฒนาเศรษฐกิจก็จะไปเริ่มดำเนินการที่
ทำและมีแผนการระดมการพัฒนา
ท้องถิ่นขึ้นมาด้วยแล้วซึ่งกระทรวง
สาธารณสุขก็ร่วมมืออยู่แล้ว จะมีความ
จำเป็นที่จะตั้งสภาการศึกษาหรือ
ก็จะได้พิจารณาในขณะนั้น ส่วนในข้อ
ที่ท่านถามว่าการศึกษา การศาสนา
วัฒนธรรมจะรวมอยู่ในการศึกษา
อำนาจหน้าที่ของสภาการศึกษาแห่งช
หรือไม่นั้นขอตอบว่ามี

นายวิทย์ ศิวะศรียานนท์
ข้าพเจ้าถูกขานมาพบนไม่ได้มีเจตนา
มาค้ารัฐบาลในเรื่องร่างพระราชบัญญัติ
สภาการศึกษาแห่งชาติ โดยทรงศ
ความจริงใจของข้าพเจ้ามีความเห็น
กับหลักการสำคัญของร่างพระราชบัญ
ฉนั้นเป็นอย่างดี แต่ว่ามีบางสิ่งบาง
ในร่างพระราชบัญญัติซึ่งกระผม
ใจอยู่บ้าง จึงใคร่ขอความสว
รัฐบาลได้ช่วยกระตาดแจ้งให้กระผม
ความกระจ่างในเรื่องที่คิดเียงปร
ดังต่อไปนี้

ประการแรกทีเดียว กระ
ด้วยเป็นอย่างดีในหลักการของ
ตั้งสภาการศึกษาแห่งชาติ ก็
ความเห็นด้วยและสนับสนุนอย่าง
จริง ๆ ในการที่จะขยายวงการ

LIRT

ดำเนินการศึกษาของชาติให้กว้าง
ออกไป คือให้เป็นหน้าที่ของสภา
การศึกษาแห่งชาติซึ่งจะจัดตั้งขึ้นใหม่
วางแผนและนโยบายให้กว้างขวาง
ไปจากกระทรวงศึกษาได้ดำเนินอยู่
นั้น ความจริงการที่มีความจำเป็น
ของสภาการศึกษาชนนักรู้ว่าเป็น
ความบกพร่องของเจ้าหน้าที่ที่ดำเนิน
ศึกษาอย่างใดหามาได้ แต่โดยที่
ศึกษาเป็นเรื่องสำคัญอย่าง บังคับ
ของชาติ เป็นเรื่องทกระทบกระเทือน
นโยบายส่วนได้ส่วนเสีย ตลอดจน
การของคนทุกหมู่ทุกเหล่าของชาติ
จึงเห็นเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่
จะยวงให้คนทุกหมู่ทุกเหล่าของชาติ
มีส่วนร่วมปรึกษาหารือและวางแผน
ในการควบคุมการศึกษาของชาติ
อันมีเกียรติแห่งนี้

อีกประการหนึ่ง การศึกษาเป็นการ
ใหม่เรื่องคน ถึงที่ท่านนายก
ศรีได้เคยกล่าวไว้แล้วว่าเราชาติ
ก็ของยังพอระหีบขมเขมาได้ แต่
แผนแล้วละก็เป็นการยากยิ่งที่จะ
ขมมาจากผอน และท่านได้เน้น
เน้นในความจำเป็นที่จะต้องขยาย
ศึกษาออกไปเพื่อให้สัมพันธ์กับ
ในเวลานั้น เฉพาะอย่างหนึ่งใน

ด้านเศรษฐกิจของชาติแต่มีความจำเป็น
ที่จะต้องผลิตคนร่วมมือกับงานต่าง ๆ จาก
ทุกระดับและทุกด้าน ด้วยเหตุนั้นข้าพเจ้า
จึงใคร่ทราวยว่าในการจัดตั้งสภาการศึกษา
แห่งชาติทางรัฐบาลได้ดำริที่จะให้มี
ตัวแทนของทุกกลุ่มทุกฝ่าย ทุกอาชีพเข้ามา
ร่วมปรึกษาหารือและวางแผนและดำเนิน
การศึกษาแห่งชาติในสภาอันมีเกียรติที่จะ
ตั้งขึ้นใหม่หรือไม่

ประการที่ ๒ ถ้าเราพิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติ สภาการศึกษา แห่งชาติ
แล้วเราจะเห็นได้ว่าอำนาจหน้าที่ของสภาที่
จะจัดตั้งใหม่นี้มีกว้างขวางมากดังจะเห็น
ได้ตามมาตรา ๑๐ ให้มีอำนาจพิจารณา
ปรับปรุงวางแผนและโครงการศึกษาแห่ง
ชาติให้เหมาะสมแก่กาลสมัย และให้
สอดคล้องกับแผนการเศรษฐกิจและการ
ปกครอง ๒. พิจารณายุติโทษต่าง ๆ ใน
ทางการศึกษาและเสนอวิธีการแก้ไข ๓.
พิจารณารายงานการศึกษาและวิจัย
ผลงานประจำปี ๔. พิจารณาวางโครง
การหาทุนทำนุบำรุงการศึกษา ฯลฯ นอก
จากนั้นยังมีอำนาจหน้าที่เฉพาะในการ
จัดการศึกษาชั้นมหาวิทยาลัยอีกด้วย ถ้า
พิจารณาอำนาจหน้าที่ตามร่างพระราช
บัญญัตินี้ จะเห็นได้ว่าเป็นงานที่ใหญ่
และเนิ่นงานที่กว้างขวางมาก กระผมจึง

ที่ใจอยู่หน่อยว่าถ้าสถานใดเริ่มลงมือปฏิบัติหน้าที่แล้ว งานบางอย่างบางท่านอาจจะเป็นการซ้อนงานกับกระทรวงศึกษาธิการ เพราะว่าถ้าสภาวัยเอางานเหล่านี้มาดำเนินแล้ว กระทรวงศึกษาธิการจะแปรสภาพคล้าย ๆ กันว่าเป็นผู้ปฏิบัติงานเฉพาะเรื่องเฉพาะกรณี ปลัดก็ขอยกออกไป เพราะฉะนั้นกรณีจึงใคร่ทราบบ้างรัฐบาลได้คำปรึกษา ได้มีหลักการที่จะแบ่งงานกับกระทรวงศึกษาซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ดำเนินการศึกษาอยู่ในขณะนั้นอย่างไรบ้าง

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนครราชสีมาฯ (รองนายกรัฐมนตรี) : รัฐบาลขอตอบในข้อหนึ่งซึ่งขอทราบว่าในสภาการศึกษาแห่งชาตินี้จะตั้งบุคคลซึ่งเป็นตัวแทนอาชีพต่าง ๆ หรือไม่นั้น ข้าพเจ้าขอตอบว่าข้าพเจ้าได้เรียนแล้วว่าความมุ่งหมายในการตั้งสภาการศึกษานั้น ก็เพื่อให้การศึกษาประสานงานกับแผนการพัฒนาเศรษฐกิจ เพราะฉะนั้นก็ย่อมเกี่ยวข้องกับอาชีพต่าง ๆ ฉะนั้นในการที่จะจัดตั้งบุคคลเข้ามาประกอบเป็นกรรมการ ในสถานข้าพเจ้าก็เชื่อมั่นว่าท่านนายกรัฐมนตรีจะได้คำนึงถึงข้อนี้และท่านก็มีความดำริว่าก็อาจจะให้ประธานหอการค้า หรือประธานสมาคมธนาคารพวกเหล่านี้เข้ามาร่วมด้วย ก็ขอ

หมายความว่าให้เป็นผู้แทนของสาขาใหญ่ ๆ คงขึ้นอยู่กับความจำเป็นแล้ว

ส่วนในข้อสอง ที่ถามถึงม. ๑๐ (๓) อันที่ท่านบอกว่าการกว้างขวางไปมากก็อาจจะทราบว่าจะเหลืออย่างว่าแรงหรือ ถ้าท่านอ่านก็จะเห็นว่าอนันตผลก็สรุปคือในเรื่องนั้น อนันตผลก็สรุปการวิจัยที่เล็กลุ่มคณะ เพราะฉะนั้นความการร่างหลักสูตรอะไรที่จะไรที่จะไรนั้น มาจากมหาวิทยาลัยนั่นเอง สภาหน้าที่จะพิจารณาอนันตผลเพื่อได้ที่ยอมรับสมควร และมีการประสาน

และในข้ออื่น ๆ ทว่ากระทรวงมหาดวิทยาลัยใหม่ เหล่านี้ก็นโยบายอย่างเช่นรัฐบาลอาจความจำเป็นหรือมีประโยชน์ที่จะศึกษาในสาขาหนึ่งซึ่งบางทีประเทศไม่เห็นความสำคัญ อย่างเช่นชาติก็ตัวอย่างว่าสมัยนี้วิทยาศาสตร์ที่กำลังก้าวหน้าไปโดยรวดเร็วมากวิชานี้ก็เกี่ยวกับหลายแผนกเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ในเบื้องต้น แล้วก็เกี่ยวกับท่านทราบอยู่แล้ว พลันก็เข้ามาใช้ในทางแพทยก็ได้ เกษตรก็ได้ใช้ในทางอุตสาหกรรม

ลงทุนพลังงานไฟฟ้าพลังงานชาวเขา
 ใดแต่ในทางสันติ ก็ยังมั่งคั่งงานสาขา
 มากมายอย่างนี้ เพราะฉะนั้นรัฐบาลทาง
 ใหนก็ยอมทราบดีกว่า อาจระยอมทราบ
 ว่ามหาวิทยาลัยว่าควรที่จะเริ่มส่งเสริม
 การศึกษาในแผนกวิชา เช่นนี้หรือไม่
 งบประมาณก็ขอร้องมาจากรัฐบาลนั่นเอง มหา
 วิทยาลัยเรากองหวงพงงงบประมาณแผน
 กอน้อย ด้วยเหตุนี้แหละจึงเห็นว่าถ้ามีสภา
 การศึกษานานาชาติจะได้ประสานงาน
 กับมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เพื่อให้การศึกษา
 ก้าวหน้าไป

พลตรี วิชัย พงศ์อนันต์ :
 ความที่ทางรัฐบาลได้เสนอร่างพระราช
 บัญญัติสภาการศึกษาแห่งชาติมาสู่สภา
 นี้ ชาวเขาได้พิจารณาแล้วเห็นด้วยใน
 หลักการ เพราะว่าการศึกษาในขณะนี้
 นโยบาย (Policy) ของรัฐบาลในปัจจุบัน
 ในขั้นที่จะ ประย ปรังกฎหมายเกี่ยวกับกา
 รศึกษาของชาตินั้นก็นับว่าเป็นอีกหน ทาง
 หนึ่งที่เป็นวิธีการที่ดีมาก เพราะว่า
 ชาติที่ปรากฏอยู่นั้น กฎหมายเดิม
 ยังไม่รัดกุมเพียงพอ นอกจากนี้
 รัฐบาลเองก็ไม่สามารถจะควบคุมได้โดย
 ใกล้ชิด และนอกจากนี้ยังมีคณะ
 กรรมการบริหารงานเกี่ยวกับการศึกษา
 รวมรวม ก็โดยเฉพาะพระราชบัญญัติสภา

การมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๔๙๙ นั้น
 ก็คงใช้บังคับได้ ในเฉพาะมหาวิทยาลัย
 เท่านั้น ส่วนการศึกษาทั่วไปโดยมากก็
 เป็นอยู่ในเรื่องของกระทรวง ศึกษาธิการ
 แต่ว่าการที่รัฐบาลจะควบคุมโดยใกล้ชิด
 มีการวางแผนวางโครงการ โดยแน่นอน
 นั้นยังกระทำไม่ได้เพราะฉะนั้นในการที่ได้
 มีการจัดตั้งสภาการศึกษาชนชาวเขา
 ก็มีความเห็นด้วย ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้อง
 กับแผนการเศรษฐกิจ การปกครอง
 ความระบอบประชาธิปไตย เราจะเห็นได้
 โดยเด่นชัดแล้วว่าเท่าที่เป็นอยู่ปัจจุบัน
 ในเรื่องศึกษาของชาติยังขาดการ ประ
 สานงานระหว่างกระทรวงทบวงกรมต่างๆ
 การที่เศรษฐกิจของประเทศชาติยังอยู่ต่ำ
 หลังก็ตามก็เป็นผลเนื่องมาจากการศึกษา
 เป็นเรื่องสำคัญ เพราะปรวัติคของเรา
 ยังขาดทางวิทยาการเทคนิค ขาดช่าง
 ฝีมือช่างชำนาญงานต่างๆ และนอกจาก
 นี้ในด้านการปกครองก็เช่นเดียวกัน จะ
 เห็นว่าการปกครองในระบอบประชาธิปไตย
 ของเราจะได้ผ่านพ้นมาในระยะ ๒๐ กว่า
 ปีแล้ว เป็นอย่างไร บรรดาท่านสมาชิกบรรดา
 หลายคงจะทราบไว้ดี เราจำเป็นต้อง
 ย้อนรอยหลังและ กังวลใจใหม่วางรากฐาน
 ของประชาธิปไตย ผลที่มันไม่เจริญไป
 เท่าที่ควรนี้เอง จากว่าการ ศึกษาเป็น

เรื่องสำคัญอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นการที่จะ
 มีสภาพการศึกษาของชาติ วางแผนการ
 วางโครงการ ปรึษาปรังกิจการต่าง ๆ เรื่อง
 การศึกษาของชาตินั้น ข้าพเจ้าเห็นว่า
 เป็นสิ่งที่ควรสรรเสริญเป็นอย่างยิ่ง นอก
 จากนี้สำหรับมาตรฐานการศึกษาเหมือน
 กัน ข้าพเจ้ารู้สึกว่ในปัจจุบัน ถ้าเราจะ
 ศึกษาสถิตีต่าง ๆ จะเห็นว่าประชากรคน
 ไทยที่มีความมรทหนง สอนน่มกเปอรเชนท
 ข้าพเจ้าจำไม่ได้มกเปอรเชนทแน แต่
 รวมความแล้วว่ยังอยู่ในชนนอยและทอย
 และยังอยู่ในเขตท ช่งเป็นประเทศทลา
 หลงอยู่เหมือนกัน เนื่องจากผลการศึกษา
 เหมือนกันชกก็ว่อย่างง่าย ๆ มาตรฐานชั้น
 ศึกษาการข่งคยเช่นมีความรู้ข่นาถ ป. ๔
 ข้าพเจ้าคิดว่าในปัจจุบัน นหมทสมยเสย
 แล้ว เราขเห็นในการทที่เราจะคกเลือก
 บรรจ เป็น เสมียนพนักงานหรือในหน่วย
 ราชการทในบุคคลเหล่านี้ แหละเรา ใช้
 มรขมยท ๖ เพราะฉะนั้นในการทที่เราจะให้
 มาตรฐานข่นข่งคยการศึกษาข่นาถ ป. ๔
 นั้น ข้าพเจ้ามีความรู้สึกว่อาจจะยังอยู่ใน
 ในข่นทคามาก ยังไกลความเจริญ ใน
 อื่นทเราจะเป็นประชาชปโดยอนแเท็จจริงได้
 นเช่นขอคคช่งขอฝากเป็นสังเกทไว้ กล่าว
 โดยสรปสร่วมรวมแล้ว ข้าพเจ้าเห็นควย
 เห็นพ้องทุกประการ ตามทรัฐบาลได้

เสนอร่างพระราชบัญญัติเข้ามาสู่ส
 บายคอบนบางเรื่องช่งข้าพเจ้ามีความ
 ขย่ข่งจริงอยู่อาจจะเป็นเรื่องในการ
 แปรญคทในข่นแปรญคทได้ แต่เร
 มั่นเช่นขอสำหรับพิจารณาเกี่ยวกับ
 ราชบัญญัตินี้ ข้าพเจ้าข่งใครจะ
 ถามทางรัฐบาลในประการแรก เรอ
 แต่งทงทปรักษาในมาตรา ๔ ช่ง
 กฏแล้วว่มีทำนรัฐมนทว่การกร
 ต่าง ๆ นกอาจจะเขามาตามพระ
 เคิมเกี่ยวกับพระราชบัญญัติทมห
 ลยช่งกระทรวงต่าง ๆ ทมหทวทย
 อยู่ แต่ข้าพเจ้าสงสัยในเรื่องรัฐ
 ว่าการกระทรวงการคลัง เพราะ
 ข่งข่นกขทแล้วมานนท่างนเพราะ
 มาดกข่นกข่นกข่นกข่นกข่นกข่นก
 ทรวงการคลัง กมี ทนทเฉพาะ
 หารรายได้ ส่วนการควบคุมข่มข
 นนทก็ไม่ใช่ข้อยทกระทรวงการคลัง
 ชกข่นนง กระทรวงทมีความ
 อย่างข่งเกี่ยวกับการศึกษา ช
 ทรวงมหทไทยนก็ได้เป็น
 นช่งข้าพเจ้าเองก็ข่งใจอย่างม
 กนว่ การศึกษาของประชกร
 ทรวงมหทไทยนมีความสำคัญ
 ข่ง เพราะทรายเรองราว เรอ
 การเกิด ตาย การประชาส

ความประพฤติของเยาวชนในเรื่องเกี่ยวกับหลักการปกครอง การพัฒนาการท้องถิ่น มีเรื่องอันอีกมากมาย สำหรับกระทรวงมหาดไทยแต่ยังไม่ปรากฏเป็นที่ปรึกษาในข้าพเจ้าขอเรียนตามทางรัฐบาล อีกอันหนึ่ง เรื่องกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งนั้น ในร่างนั้นก็ปรากฏว่าไม่ได้กำหนดจำนวน ในข้าพเจ้าก็ไม่ข้องใจหรอก แต่ว่ายังสงสัย แล้วอยากจะทราบเหตุผลว่าทำไมไม่กำหนดจำนวนไว้ กำหนดลิมิต (Limit) ว่าไม่เกินเท่าไรนั้น อีกอันหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องการทำทอนในมาตรา ๑๐ ข้าพเจ้าก็เห็นด้วย แต่ว่าก็ยังข้องใจอยู่ว่าเรื่องการทำทอนการศึกษานี้เท่าที่แลมาแล้ว โดยมากเราคงจะประมาณ แต่ว่าสำหรับกำหนดไว้ในกฎหมายความว่า จะทำทอน จึงอยากจะทราบว่าทางรัฐบาลมีนโยบายเรื่องการทำทอนการศึกษานี้ประการใดบ้าง ถ้าว่ารัฐบาลสามารถที่จะหาช่วยเสริมแรงให้ทราบบ้าง

อีกอันหนึ่ง เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยที่จะมาขึ้นต่อสำนักงานกฤษฎีกาหรือมาขึ้นต่อสภาการศึกษาซึ่ง เข้าใจว่าคงจะพิจารณาในร่างพระราชบัญญัติฉบับต่อไป นั้นเกี่ยวกับมหาวิทยาลัย นายกณนกันต์อำนาจหน้าที่เทียบเท่ากรม แต่ในกฎหมายเดิมมีลักษณะที่ต่าง ๆ ก็มีอำนาจหน้าที่เท่ากับ

อธิบดี คล้าย ๆ เป็นกรมชั้นอธิบดี แต่ว่าเรื่องนี้นักกว่าเอาไว้พิจารณาในชั้นหลัง

พันเอก หลวงวิจิตรวาทการ : ท่านสมาชิกเมื่อตะกี้นั้น ได้ตั้งปัญหาตามรัฐบาล ซึ่งความจริงก็เป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่จะต้องตอบ แต่ว่าโดยเฉพาะกรณีนี้เป็นเจ้าหน้าที่ในเรื่องนี้ของรัฐบาลด้วย และอยู่ในฐานะที่จะให้คำชี้แจงเพื่อให้ละเอียดสักหน่อย เพราะฉะนั้นกรณี ขอประทานอนุญาตที่จะมาชี้แจงเอง ข้อแรกที่ท่านสมาชิกกล่าวว่ายักนการงบประมาณนั้นก็ได้ย้ายมา สำคัญนัก นายกรัฐมนตรีแล้วกรณีขอเรียนในข้อนี้ว่า คือของเองงบประมาณมาไว้ในสำนักนายกรัฐมนตรีไม่ได้หมายความว่าเงินที่กอบอย่างมาอยู่ในสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่องของการศึกษานอกจากการงบประมาณให้แล้ว ยังมีเรื่องที่เกี่ยวข้องการควบคุม การใช้จ่าย ยังมีเรื่องเกี่ยวกับที่จะหา ทางใดให้มากขึ้น เพื่อเป็นประโยชน์แก่การศึกษา ซึ่งอาจจะยื่นขอเห็นหน้าที่ของงบประมาณ และอาจจะอยู่ในฐานะของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังที่จะช่วยได้ เพราะเหตุนี้จึงได้เอารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมาไว้ในที่ปรึกษา ขอที่ท่านสมาชิกถามว่า-เหตุใดจึงไม่เอารัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงมหาดไทยมาด้วย คือออกไปตามจริงแล้วเรื่องการศึกษาเกี่ยวข้องกับทุกกระทรวง ทบวงกรม ถ้าหากจะนึกถึงว่าถ้าหากว่ากระทรวงไหนเกี่ยวข้องกับก็ต้องเอามาด้วย ก็ต้องเอามาหมดทั้งคณะรัฐมนตรี แต่ว่าผรวงนัคค่านังถึงว่าเอามาเป็นที่ปรึกษาแต่เฉพาะที่เกี่ยวข้องในส่วนสำคัญที่สุด นอกจากนั้นก็จะเอาเจ้าหน้าที่ของกระทรวงมา อย่างเช่น ผรวงนัคค่านังว่าเรื่องการศึกษานันทางกระทรวงมหาดไทยก็มีส่วนเกี่ยวข้องกับมาก ก็อาจจะเอาเจ้าหน้าที่อธิบดีกรมใดกรมหนึ่งในกระทรวงมหาดไทยโดยไม ต้องเอารัฐมนตรีมาเอง ข้อที่ท่านสมาชิกถามว่า เหตุไรจึงไม่กำหนดไว้ในมาตรา ๕ ให้แน่นอนว่าบุคคลที่รัฐมนตรีแต่งตั้งนั้นเป็นจำนวนสักเท่าใด เรื่องจำนวนนี้เป็นของยาก คือจะไปกำหนดให้ตายตัว ก็อาจจะเกิดความลำบากเรื่องมากไปน้อยไป เพราะฉะนั้นท่านจะเห็นได้ว่าในร่างพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจก็ไม่ได้กำหนดตายตัวว่ากรรมการนั้นมีเท่าใดเพราะเหตุว่าต้องนึกถึงสาขาวิชาการหลาย สิ่งหลายอย่าง แต่อย่างไรก็ดีผมเชื่อแน่ว่า คณะรัฐมนตรีคงจะไม่สร้างให้มากเกินกว่าความจำเป็นหรือจนเกินไป จนเป็นการบกพร่อง

ข้อถาม ของท่านสมาชิกข้อหนึ่งที่ว่าหน้าที่ของสภาการศึกษา คือพิจารณา วางโครงการหาทุนมาบำรุงการศึกษา ท่านบอกว่าเงินที่บำรุงการศึกษาโดยมากก็ได้จากงบประมาณเรื่องงบประมาณนั้นเป็นท่เข้าใ้กัน ถึงอย่างไรก็งบประมาณใช้ในการศึกษา แต่ว่านอกจากทางงบประมาณแล้วก็มีทางที่จะหาทุนในทางอื่น เช่น ราชภัฏ มลนิธิเช่นอาจจะได้จากผู้ มงคงเสียสละ อาจจะตั้งเป็นกองทุนอะไร ชนนีพวกนี้อยู่ในข้อ ๕ นี้ กระผมขอ ประทาน ชี้แจงในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่อย่างนี้

หลวงประกอบนิติสาร: ข้าพเจ้าก็เป็นผู้หนึ่งที่สนับสนุนหลักการแห่งกฎหมายเช่นเดียวกับท่านสมาชิกผู้ตั้งคำถามเมื่อกัน แต่เพื่อประโยชน์ในการที่ข้าพเจ้าและเพื่อนสมาชิกบางคนซึ่งปรารภกันเกี่ยวกับการที่ จะแปรญัตติหรือไม่แปรญัตติร่างพระราชบัญญัตินี้ ก็จำเป็นต้องขอ ทราญเหตุผลบางประการจากรัฐบาลเกี่ยวกับมาตรา ๕ และมาตรา ๕ คือมาตรา ๕ นั้น สภาการศึกษาแห่งชาติประกอบด้วยกรรมการโดยตำแหน่ง ก็มีนายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี อธิการบดีของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ปรอง ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ และ

มาตรการที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งข้าพเจ้า
 มาตรา ๔ แล้วกรสก็ว่ารัฐมนตรีว่า
 กระทรวงศึกษาธิการซึ่งข้าพเจ้าคิด
 จะเป็นกรรมการในสภาศึกษาแห่ง
 นั้นคนหนึ่ง กลายเป็นแต่เพียงที่ปรึกษา
 สภาแห่งชาติไปในที่ระคนของข้าพเจ้า
 ว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาน
 ามรับผิดชอบโดยตรงเป็นหน้าที่โดย
 และเป็นฝักฝายนโยบายรัฐบาลเป็นคน
 รับผิดชอบการศึกษา ก็จึงอยู่ สภา
 ศึกษามีอำนาจหน้าที่ความที่ขยัญญ
 มาตรา ๑๐ คือเกี่ยวกับการศึกษา
 แล้วก็พิจารณาเรื่องต่างๆ ที่ขยัญญ
 ๑ ถึง ๔ นั้นการปรย
 วจแผนการ โครงการศึกษาของ
 ว่าเป็นคน แล้วก็เกี่ยวข้องการศึกษา
 ทั่ววิทยาลัย ก็พิจารณาเรื่องต่างๆ
 ขยัญญ ๑ ถึง ๔
 ๑๐ ข. ถ้าเราจะพิจารณาตาม
 มาตรา ๑๐ แล้ว จึงขยัญญการพิจารณา
 ทั่วๆ เหล่านี้จะต้องเสนอไปยัง
 รัฐมนตรี ไม่ใช่พิจารณาเป็นแต่ชวค
 ๑๐ ข. เว้นแต่ในอนมาตรา ๓ ถึง ๔
 ๑๐ ข. เกี่ยวกบขนมหาวิทยาลัย
 ภาการศึกษาแห่งชาติอาจจะส่งการ
 ๑๐ ข. เกี่ยวกับไมคองรอนมค หรือรย
 ๑๐ ข. ภายการรัฐบาลก็ในข้อสำคัญที่สถาน

การศึกษาแห่งชาติมีอำนาจและหน้าที่ส่ง
 ไปได้โดยตนเองนม เรื่อง สำคัญมากอยู่
 เรื่องหนึ่ง คืออนมคหลักสูตร หลักสูตร
 ในที่นี้หมายความว่าหลักสูตรของมหา
 วิทยาลัยต่างๆ จึงอยู่ เราจะมองเห็น
 ว่าในคณะกรรมการสภาการศึกษานั้นมี
 อธิการบดีของมหาวิทยาลัยต่างๆ เช่น
 กรรมการอยู่แล้ว แต่ข้าพเจ้าคิดว่าโดย
 ที่เราต้องอาศัยเสียงข้างมากเป็นเกณฑ์
 ในสภาการศึกษา เสียงข้างมากของคณะ
 กรรมการอาจจะไม่สอดคล้องต้องกบ
 ความเห็นของรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 ศึกษาริการ ในสมัยหนึ่งสมัยที่ขยัญญ
 ๑๐ ข. เช่นนั้นอาจจะเป็นเรื่องขยัญญ
 ๑๐ ข. แล้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 ศึกษาริการจะเป็นต้องรับเอาสิ่งที่สนใจ
 ของตัวมาปฏิบัติ แม้ว่าตามร่างพระราช
 ขยัญญ ๑๒ ข. ขยัญญที่เราจะพิจารณาต่อไป
 มหาวิทยาลัยทั้งหลายจะไปขึ้นต่อสำนัก
 นายก ทำนองว่าหลุดไปจากความมค
 ของกระทรวงศึกษาธิการแล้วก็ตามเถอะ
 แต่การศึกษาทั้งหลายย่อมมีความสัมพันธ์
 กันทั้งนั้นและข้าพเจ้าคิดว่าที่ระทำรงทำ
 ๑๐ ข. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษา
 ๑๐ ข. ภาการนนโดยปกติธรรมดาแล้วก็ควรระ
 ๑๐ ข. เช่นนี้หรือเรื่องการศึกษาถึงขนาดว่าเป็น
 ๑๐ ข. นักศึกษาเกี่ยวกับกวดวิชาการศึกษาอย่าง

ภาษาอังกฤษเรียกว่า เอ็ดดูเคชันนิสต์ (educationist) ไม่ใช่เพียงเป็นครูธรรมดาสามัญคนหนึ่ง เพราะฉะนั้นถ้า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการไม่ได้เป็นกรรมการในสภาการศึกษาแห่งชาติ แล้ว ข้าพเจ้ามองเห็นว่าจะมีเรื่องชกชกกันภายหลัง ข้าพเจ้าไม่เห็นเห็นการเสียหายอะไรที่จะให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นกรรมการใน สภาการศึกษาแห่งชาติโดยตำแหน่งเสียอีกคนหนึ่ง แต่ทำไม่รัฐบาลไม่ทำเช่นนั้น ข้าพเจ้าไม่ทราบ เพราะฉะนั้นขอทราบเหตุผลว่าทำไมถึงเป็นเช่นนั้น.

จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ (นายกรัฐมนตรี) : ก่อนอื่นผมขอขอบคุณท่านสมาชิกผู้เกียรติทั้งหลายที่ได้กล่าวข้ออันเห็นด้วยกับรัฐบาลในเรื่องการออกพระราชบัญญัติสภาการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งมีหลายท่าน ได้กล่าวแล้ว และเป็นเจตนารมณ์ของรัฐบาลและโดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวผม ผมรู้สึกว่าการสำคัญที่เราจะต้องรีบกระทำนั้นถ้าจะว่ากันตามจริงแล้วซึ่งผมได้ตั้ง ความ มุ่งหมายมานานแล้วว่า ตอนที่ ๑ เราจะต้องทำพระราชบัญญัติพัฒนาการเศรษฐกิจให้ได้ นักได้ ล่วงไปแล้วยังมีได้ ประการ รายชื่อ สมาชิกในสภาพัฒนาการเศรษฐกิจ เท่า

นั้น นอกจากนั้นอีกประการหนึ่งเรื่อง การศึกษา คือพระราชบัญญัติสภาการศึกษาแห่งชาติ นักเป็นเรื่องสำคัญในเรื่องที่ ๒ เรื่องที่ ๓ ศึกษารองการ และการคลัง ซึ่งทางรัฐบาลได้ควมพร้อมจะเสนอรัฐสภาต่อไป ที่สำเร็จ สองอันซึ่งได้ก้าวมาในอันที่ ๒ นักว่าเป็นความมุ่งหมายอย่างแรงกล้าของรัฐบาลนี้ตั้งใจจะกระทำเพื่อความดีหน้าต่อไป เพราะเราถือว่าโครงการเศรษฐกิจ และโครงการการศึกษานี้ สิ่งสำคัญในการที่จะบริหารประเทศต่อไปได้ด้วย อันนี้ผมขอขอบคุณ ความจริงใจ และรู้สึกทำงานที่จะได้ เครื่องจักรยนต์กลไกที่จะได้เริ่มต้นตามลำดับ ถ้าสำเร็จอันนี้ออกไป เพราะฉะนั้นคำว่า พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ไม่ใช่หมายถึงเหมือนอย่างเมื่อก่อนซึ่งมีแต่เพียงตัวสภาแล้วดูเหมือนสมมติว่ายัง ออกกฎหมายเสียด้วยซ้ำ มีสภาวิทยาลัย ถ้าขณเราสภาการศึกษาชาติ หมายความว่าตั้งแต่ชั้น ประถมถึงมหาวิทยาลัยเลย สาเหตุก็คือเราจะต้องวางโครงการไว้ก่อนอะไรตั้งแต่พื้นฐานขั้นต้นนั้น สักยก เราจะต้องวางโครงการ

LIRT

ก็จะได้อบรมหมาย หน้าที่อันนี้ ให้กระ
 ทำการศึกษา การให้บริหาร ไปตาม โครง
 งบประมาณหมายให้ ซึ่งจะได้มี
 หมายกำหนดไว้ ในตัวพระราช
 ธรรมนูญแล้ว ก่อนที่จะออกพระราช
 ธรรมนูญมาโตมการถกเถียง ด้วยการ
 ปรึกษาจากทุกฝ่ายทุก แขนงได้มา
 และ ได้มีการ ถกเถียง แก่กัน
 หลายหลาย คราว จนตรง สดท้ายจึง
 ได้อนุมัติ ความที่ ท่าน สมาชิกสม
 มติ ได้ตามเมื่อนั้นได้ ยินดี ที่จะ
 ให้เพื่อความเข้าใจ นั้นผมก็ได้ก
 แต่เพราะเดียงกันหลายครั้งจนจำ
 บอกว่า รัฐมนตรีศึกษาทำไมไม่เอา
 กรรมการ ความมุ่งหมายเช่นแรก
 ก็อยากจะเรียนว่า แม้แต่ในสภา
 การเศรษฐกิจผมก็ไม่ได้เอา รัฐมน
 ตรีกรรมการด้วย เพราะคนเราทำ
 ภายอย่างมันจะแน่ เช่น รัฐมนตรี
 ภายนอกนั้นว่า ไม่มีเวลานั่งโต๊ะเลย
 สมมติ นั้น ไปประชุมกัน ก็หมดวัน
 ก็ว่าถ้าหากว่ายังเอิญหน้าทีใดมัน
 ของเขา แต่โดยธรรมดาการ
 ปรกรรมการของรายละเอียคนะผม
 ในประเทศไทยของเรา ยังมีผล
 อยกันคิดอ่าน ซึ่งผมได้กล่าวเสมอ
 ว่าจะปะทะ เราทุกคน จะมา สร้างสรร

ช่วยกันสร้างชาติ เพราะฉะนั้นเราเชิญ
 คนต่าง ๆ เข้ามาร่วมช่วยกัน แล้วท่าน
 เหล่านั้นก็เป็นที่ยกย่องกว่า เพราะฉะนั้น
 เราจึงเอา รัฐมนตรีมาเป็นที่ยกย่อง จะเห็น
 ได้ ในพระราชบัญญัติพัฒนาการเศรษฐกิจ
 ที่ซึ่งได้ออกไปแล้ว รัฐมนตรีทั้งคณะ
 เป็นที่ยกย่อง เพราะเรื่องมันเกี่ยวโยงกัน
 ไปหมด แต่ในเรื่องสภาการศึกษาถ้าเรา
 จะเอาหมกอีกก็อย่างแบบที่ท่านสมาชิก
 เป็นเจ้าหน้าทีกล่าวแต่ที่รัฐบาลเมื่อนั้น
 เป็นท่านองนั้น ก็หมายความว่าถ้าพวก
 ด้งเกี่ยวโยงมันเกี่ยวโยงกันไปหมดทุก
 อย่างในกิจการบริหารละมันเกี่ยวโยงกัน
 ถ้าเราเอาเข้ามาเป็นอีกมันก็จะแยกกันไป
 อีก เพราะฉะนั้นก็จึงเลยเลือกเอาเฉพาะ
 กระทรวงซึ่งมีมหาวิทยาลัย อยู่ใน
 กระทรวงนั้น ๆ เช่นมหาวิทยาลัยเกษตร
 ชนแก่กระทรวงเกษตร มหาวิทยาลัย
 แพทยศาสตร์ชนแก่กระทรวงสาธารณสุข
 พวกที่มีมหาวิทยาลัย อยู่ในคณะของซึ่ง
 เราจะแลเห็นว่าเป็นเรื่องประหลาดเหมือน
 กันซึ่งมีกรมมหาวิทยาลัย อยู่ในกระ
 ปรองต่าง ๆ ซึ่งจะถูกหรือผลผลึกในการ
 บริหารผมก็ไม่ทราบเหมือนกัน เพราะ
 ฉะนั้นสิ่งเหล่านี้เราจึงพยายามจะจัดสรร
 ใหม่นั้น แต่ว่าความจริงอย่างที่ว่าท่าน
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการผู้

เป็นคนซึ่งมีความเชี่ยวชาญเฉพาะอย่าง
ยิ่งในเรื่องการจัดแอดมินิสเตรชัน (Ad-
ministration) ต่าง ๆ เพราะฉะนั้นผม
ก็คำนึงข้อยเหมือนกันว่าบุคคลนั้นจำเป็น
จะต้องใช้งาน แม้จะต้องเห็นคเห็นอย
ครากครำ เพราะในพระราชบัญญัตินี้ไม่
ได้มีห้ามเลยว่ามีผู้ที่รับศึกษาแล้วจะมา
เป็นกรรมการอะไรนั้นไม่ได้ เช่นเป็นต้น
ว่าจะมาเป็นกรรมการบริหารไม่ได้ อาจจะไม่
มาเป็นสมาชิกสภาการศึกษาแห่งชาติ
แต่อาจมาเป็นสมาชิกคณะกรรมการบริหาร
เพราะคณะกรรมการบริหารนั้น
เปรียบเหมือนคณะรัฐมนตรีนั้นแหละ เป็น
พวกเวคิง (working) เป็นพวกที่ทำงาน
ทั้งนั้น เพราะฉะนั้นมันยังเสียกว่า
เป็นสมาชิกของสภาการศึกษาแห่งชาติ
โดยธรรมดาเสียอีกด้วยคือเป็นพวกที่ต้อง
มาปฏิบัติงานและพวกที่มาเป็นคณะกรรมการ
บริหารไม่จำเป็นจะต้องเอามาจากสมา
ชิกสภา เอามาจากใครก็ได้แยกแยกกับ
คณะรัฐมนตรีในพระราชบัญญัติอันนี้ ระบุ
ไว้เช่นนั้นผมจำได้ว่าอย่างนั้น อาจจะมี
บุคคลภายนอกใคร ๆ เข้ามาเป็นก็ได้
เพราะฉะนั้นตัวท่านรัฐมนตรีว่าการกระ
ตรวงศึกษาธิการนั้นผมคิดว่าเขาจะมา
เป็นคนคนหนึ่งเขาอยู่ในคณะกรรมการ
บริหารซึ่งจะต้องเป็นผู้ที่ทำงานสำคัญ

เห็นดีกว่าสมาชิกสภาการศึกษาแห่ง
เสียอีก เพราะสมาชิกสภาการ
แห่งชาติเป็นสภาที่เรามาขอรับความ
ชอบเหมือนอย่างรัฐสภา เมื่อรัฐ
ทำอะไรมาก็มาขอความเห็นชอบว่า
ทำหรือไม่ให้ทำ กฎหมายจะให้
ไม่ให้ออก นักเหมือนกันคณะกรรมการ
บริหารก็เป็นพวกที่ทำงาน ส่วน
ทำอะไรเป็นหลักเป็นฐานเช่นอย่าง
การอะไรต่าง ๆ ก็ต้องมาขอรับความ
ชอบจากคณะกรรมการสภา ผม
กล่าวพวกนี้ไปถึงท่านสมาชิกสม
มติตามเมืองนี้ เพราะผมไม่ได้มีใ
จะกล่าวขอเช่นถามว่าทำไมถึงไม่
จำนวนกรรมการ อันนี้ผมขอ
เรียนด้วยความบริสุทธิ์ใจและตัว
กันเองด้วยความจริงใจว่าอยากจะ
เหมือนกันเช่น ๑๕ นาย ๒๕ น
นาย ซึ่งเราก็เขียนลงไปไว้ แต่
เขียนเพราะเท่าที่ไปลงปรึกษา
คิดแล้ว เข้าชาติคนนั้นไปเสียแล้ว
เขาก็คนนะ ควรจะเอาคนนั้นมาช่วย
เขาก็ดีซึ่งถ้ารายชื่อออกมาท่าน
เราไม่ได้เลือกพวกเลือกฝ่ายเสีย
ทั้งแผนคนนั้นทั้งหมดมา มา
เราก็ไม่รู้จัก อีกคนบอกว่าคนนั้น
อย่างนั้นเป็นต้น กำหนดจำนวนนี้

LIRT

นอน เพราะฉะนั้นก็เลยไม่กำหนดจำ
 วนแล้วแต่ความเห็นชอบอาจจะเป็น ๑๕
 ๒๐ คน ๒๕ คน ๓๐ คน แต่โดย
 หลักการแล้วถ้ามีคนมากแล้วก็มากหมอ
 ปรักความ ถ้ามีคนก็มากเรื่อง เพราะ
 ฉะนั้นพยายามเอาให้ค่อนข้างจำกัด
 บางคนมีหน้าที่ก่อนแล้วก็ไม่พยายามที่จะ
 เข้ามาใช้และให้ทุกคน ซึ่งมีภูมิรู้ ในทาง
 การศึกษามา ช่วย ในเรื่องเหล่านี้ด้วย
 เป็นเจตนาของผม เพราะฉะนั้นในข้อที่
 ๑๖ ๑๗ ๑๘ ๑๙ ๒๐ ๒๑ ๒๒ ๒๓ ๒๔ ๒๕ ๒๖ ๒๗ ๒๘ ๒๙ ๓๐ ๓๑ ๓๒ ๓๓ ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐ ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐ ๑๐๑ ๑๐๒ ๑๐๓ ๑๐๔ ๑๐๕ ๑๐๖ ๑๐๗ ๑๐๘ ๑๐๙ ๑๑๐ ๑๑๑ ๑๑๒ ๑๑๓ ๑๑๔ ๑๑๕ ๑๑๖ ๑๑๗ ๑๑๘ ๑๑๙ ๑๒๐ ๑๒๑ ๑๒๒ ๑๒๓ ๑๒๔ ๑๒๕ ๑๒๖ ๑๒๗ ๑๒๘ ๑๒๙ ๑๓๐ ๑๓๑ ๑๓๒ ๑๓๓ ๑๓๔ ๑๓๕ ๑๓๖ ๑๓๗ ๑๓๘ ๑๓๙ ๑๔๐ ๑๔๑ ๑๔๒ ๑๔๓ ๑๔๔ ๑๔๕ ๑๔๖ ๑๔๗ ๑๔๘ ๑๔๙ ๑๕๐ ๑๕๑ ๑๕๒ ๑๕๓ ๑๕๔ ๑๕๕ ๑๕๖ ๑๕๗ ๑๕๘ ๑๕๙ ๑๖๐ ๑๖๑ ๑๖๒ ๑๖๓ ๑๖๔ ๑๖๕ ๑๖๖ ๑๖๗ ๑๖๘ ๑๖๙ ๑๗๐ ๑๗๑ ๑๗๒ ๑๗๓ ๑๗๔ ๑๗๕ ๑๗๖ ๑๗๗ ๑๗๘ ๑๗๙ ๑๘๐ ๑๘๑ ๑๘๒ ๑๘๓ ๑๘๔ ๑๘๕ ๑๘๖ ๑๘๗ ๑๘๘ ๑๘๙ ๑๙๐ ๑๙๑ ๑๙๒ ๑๙๓ ๑๙๔ ๑๙๕ ๑๙๖ ๑๙๗ ๑๙๘ ๑๙๙ ๒๐๐ ๒๐๑ ๒๐๒ ๒๐๓ ๒๐๔ ๒๐๕ ๒๐๖ ๒๐๗ ๒๐๘ ๒๐๙ ๒๑๐ ๒๑๑ ๒๑๒ ๒๑๓ ๒๑๔ ๒๑๕ ๒๑๖ ๒๑๗ ๒๑๘ ๒๑๙ ๒๒๐ ๒๒๑ ๒๒๒ ๒๒๓ ๒๒๔ ๒๒๕ ๒๒๖ ๒๒๗ ๒๒๘ ๒๒๙ ๒๓๐ ๒๓๑ ๒๓๒ ๒๓๓ ๒๓๔ ๒๓๕ ๒๓๖ ๒๓๗ ๒๓๘ ๒๓๙ ๒๔๐ ๒๔๑ ๒๔๒ ๒๔๓ ๒๔๔ ๒๔๕ ๒๔๖ ๒๔๗ ๒๔๘ ๒๔๙ ๒๕๐ ๒๕๑ ๒๕๒ ๒๕๓ ๒๕๔ ๒๕๕ ๒๕๖ ๒๕๗ ๒๕๘ ๒๕๙ ๒๖๐ ๒๖๑ ๒๖๒ ๒๖๓ ๒๖๔ ๒๖๕ ๒๖๖ ๒๖๗ ๒๖๘ ๒๖๙ ๒๗๐ ๒๗๑ ๒๗๒ ๒๗๓ ๒๗๔ ๒๗๕ ๒๗๖ ๒๗๗ ๒๗๘ ๒๗๙ ๒๘๐ ๒๘๑ ๒๘๒ ๒๘๓ ๒๘๔ ๒๘๕ ๒๘๖ ๒๘๗ ๒๘๘ ๒๘๙ ๒๙๐ ๒๙๑ ๒๙๒ ๒๙๓ ๒๙๔ ๒๙๕ ๒๙๖ ๒๙๗ ๒๙๘ ๒๙๙ ๓๐๐ ๓๐๑ ๓๐๒ ๓๐๓ ๓๐๔ ๓๐๕ ๓๐๖ ๓๐๗ ๓๐๘ ๓๐๙ ๓๑๐ ๓๑๑ ๓๑๒ ๓๑๓ ๓๑๔ ๓๑๕ ๓๑๖ ๓๑๗ ๓๑๘ ๓๑๙ ๓๒๐ ๓๒๑ ๓๒๒ ๓๒๓ ๓๒๔ ๓๒๕ ๓๒๖ ๓๒๗ ๓๒๘ ๓๒๙ ๓๓๐ ๓๓๑ ๓๓๒ ๓๓๓ ๓๓๔ ๓๓๕ ๓๓๖ ๓๓๗ ๓๓๘ ๓๓๙ ๓๔๐ ๓๔๑ ๓๔๒ ๓๔๓ ๓๔๔ ๓๔๕ ๓๔๖ ๓๔๗ ๓๔๘ ๓๔๙ ๓๕๐ ๓๕๑ ๓๕๒ ๓๕๓ ๓๕๔ ๓๕๕ ๓๕๖ ๓๕๗ ๓๕๘ ๓๕๙ ๓๖๐ ๓๖๑ ๓๖๒ ๓๖๓ ๓๖๔ ๓๖๕ ๓๖๖ ๓๖๗ ๓๖๘ ๓๖๙ ๓๗๐ ๓๗๑ ๓๗๒ ๓๗๓ ๓๗๔ ๓๗๕ ๓๗๖ ๓๗๗ ๓๗๘ ๓๗๙ ๓๘๐ ๓๘๑ ๓๘๒ ๓๘๓ ๓๘๔ ๓๘๕ ๓๘๖ ๓๘๗ ๓๘๘ ๓๘๙ ๓๙๐ ๓๙๑ ๓๙๒ ๓๙๓ ๓๙๔ ๓๙๕ ๓๙๖ ๓๙๗ ๓๙๘ ๓๙๙ ๔๐๐ ๔๐๑ ๔๐๒ ๔๐๓ ๔๐๔ ๔๐๕ ๔๐๖ ๔๐๗ ๔๐๘ ๔๐๙ ๔๑๐ ๔๑๑ ๔๑๒ ๔๑๓ ๔๑๔ ๔๑๕ ๔๑๖ ๔๑๗ ๔๑๘ ๔๑๙ ๔๒๐ ๔๒๑ ๔๒๒ ๔๒๓ ๔๒๔ ๔๒๕ ๔๒๖ ๔๒๗ ๔๒๘ ๔๒๙ ๔๓๐ ๔๓๑ ๔๓๒ ๔๓๓ ๔๓๔ ๔๓๕ ๔๓๖ ๔๓๗ ๔๓๘ ๔๓๙ ๔๔๐ ๔๔๑ ๔๔๒ ๔๔๓ ๔๔๔ ๔๔๕ ๔๔๖ ๔๔๗ ๔๔๘ ๔๔๙ ๔๕๐ ๔๕๑ ๔๕๒ ๔๕๓ ๔๕๔ ๔๕๕ ๔๕๖ ๔๕๗ ๔๕๘ ๔๕๙ ๔๖๐ ๔๖๑ ๔๖๒ ๔๖๓ ๔๖๔ ๔๖๕ ๔๖๖ ๔๖๗ ๔๖๘ ๔๖๙ ๔๗๐ ๔๗๑ ๔๗๒ ๔๗๓ ๔๗๔ ๔๗๕ ๔๗๖ ๔๗๗ ๔๗๘ ๔๗๙ ๔๘๐ ๔๘๑ ๔๘๒ ๔๘๓ ๔๘๔ ๔๘๕ ๔๘๖ ๔๘๗ ๔๘๘ ๔๘๙ ๔๙๐ ๔๙๑ ๔๙๒ ๔๙๓ ๔๙๔ ๔๙๕ ๔๙๖ ๔๙๗ ๔๙๘ ๔๙๙ ๕๐๐ ๕๐๑ ๕๐๒ ๕๐๓ ๕๐๔ ๕๐๕ ๕๐๖ ๕๐๗ ๕๐๘ ๕๐๙ ๕๑๐ ๕๑๑ ๕๑๒ ๕๑๓ ๕๑๔ ๕๑๕ ๕๑๖ ๕๑๗ ๕๑๘ ๕๑๙ ๕๒๐ ๕๒๑ ๕๒๒ ๕๒๓ ๕๒๔ ๕๒๕ ๕๒๖ ๕๒๗ ๕๒๘ ๕๒๙ ๕๓๐ ๕๓๑ ๕๓๒ ๕๓๓ ๕๓๔ ๕๓๕ ๕๓๖ ๕๓๗ ๕๓๘ ๕๓๙ ๕๔๐ ๕๔๑ ๕๔๒ ๕๔๓ ๕๔๔ ๕๔๕ ๕๔๖ ๕๔๗ ๕๔๘ ๕๔๙ ๕๕๐ ๕๕๑ ๕๕๒ ๕๕๓ ๕๕๔ ๕๕๕ ๕๕๖ ๕๕๗ ๕๕๘ ๕๕๙ ๕๖๐ ๕๖๑ ๕๖๒ ๕๖๓ ๕๖๔ ๕๖๕ ๕๖๖ ๕๖๗ ๕๖๘ ๕๖๙ ๕๗๐ ๕๗๑ ๕๗๒ ๕๗๓ ๕๗๔ ๕๗๕ ๕๗๖ ๕๗๗ ๕๗๘ ๕๗๙ ๕๘๐ ๕๘๑ ๕๘๒ ๕๘๓ ๕๘๔ ๕๘๕ ๕๘๖ ๕๘๗ ๕๘๘ ๕๘๙ ๕๙๐ ๕๙๑ ๕๙๒ ๕๙๓ ๕๙๔ ๕๙๕ ๕๙๖ ๕๙๗ ๕๙๘ ๕๙๙ ๖๐๐ ๖๐๑ ๖๐๒ ๖๐๓ ๖๐๔ ๖๐๕ ๖๐๖ ๖๐๗ ๖๐๘ ๖๐๙ ๖๑๐ ๖๑๑ ๖๑๒ ๖๑๓ ๖๑๔ ๖๑๕ ๖๑๖ ๖๑๗ ๖๑๘ ๖๑๙ ๖๒๐ ๖๒๑ ๖๒๒ ๖๒๓ ๖๒๔ ๖๒๕ ๖๒๖ ๖๒๗ ๖๒๘ ๖๒๙ ๖๓๐ ๖๓๑ ๖๓๒ ๖๓๓ ๖๓๔ ๖๓๕ ๖๓๖ ๖๓๗ ๖๓๘ ๖๓๙ ๖๔๐ ๖๔๑ ๖๔๒ ๖๔๓ ๖๔๔ ๖๔๕ ๖๔๖ ๖๔๗ ๖๔๘ ๖๔๙ ๖๕๐ ๖๕๑ ๖๕๒ ๖๕๓ ๖๕๔ ๖๕๕ ๖๕๖ ๖๕๗ ๖๕๘ ๖๕๙ ๖๖๐ ๖๖๑ ๖๖๒ ๖๖๓ ๖๖๔ ๖๖๕ ๖๖๖ ๖๖๗ ๖๖๘ ๖๖๙ ๖๗๐ ๖๗๑ ๖๗๒ ๖๗๓ ๖๗๔ ๖๗๕ ๖๗๖ ๖๗๗ ๖๗๘ ๖๗๙ ๖๘๐ ๖๘๑ ๖๘๒ ๖๘๓ ๖๘๔ ๖๘๕ ๖๘๖ ๖๘๗ ๖๘๘ ๖๘๙ ๖๙๐ ๖๙๑ ๖๙๒ ๖๙๓ ๖๙๔ ๖๙๕ ๖๙๖ ๖๙๗ ๖๙๘ ๖๙๙ ๗๐๐ ๗๐๑ ๗๐๒ ๗๐๓ ๗๐๔ ๗๐๕ ๗๐๖ ๗๐๗ ๗๐๘ ๗๐๙ ๗๑๐ ๗๑๑ ๗๑๒ ๗๑๓ ๗๑๔ ๗๑๕ ๗๑๖ ๗๑๗ ๗๑๘ ๗๑๙ ๗๒๐ ๗๒๑ ๗๒๒ ๗๒๓ ๗๒๔ ๗๒๕ ๗๒๖ ๗๒๗ ๗๒๘ ๗๒๙ ๗๓๐ ๗๓๑ ๗๓๒ ๗๓๓ ๗๓๔ ๗๓๕ ๗๓๖ ๗๓๗ ๗๓๘ ๗๓๙ ๗๔๐ ๗๔๑ ๗๔๒ ๗๔๓ ๗๔๔ ๗๔๕ ๗๔๖ ๗๔๗ ๗๔๘ ๗๔๙ ๗๕๐ ๗๕๑ ๗๕๒ ๗๕๓ ๗๕๔ ๗๕๕ ๗๕๖ ๗๕๗ ๗๕๘ ๗๕๙ ๗๖๐ ๗๖๑ ๗๖๒ ๗๖๓ ๗๖๔ ๗๖๕ ๗๖๖ ๗๖๗ ๗๖๘ ๗๖๙ ๗๗๐ ๗๗๑ ๗๗๒ ๗๗๓ ๗๗๔ ๗๗๕ ๗๗๖ ๗๗๗ ๗๗๘ ๗๗๙ ๗๘๐ ๗๘๑ ๗๘๒ ๗๘๓ ๗๘๔ ๗๘๕ ๗๘๖ ๗๘๗ ๗๘๘ ๗๘๙ ๗๙๐ ๗๙๑ ๗๙๒ ๗๙๓ ๗๙๔ ๗๙๕ ๗๙๖ ๗๙๗ ๗๙๘ ๗๙๙ ๘๐๐ ๘๐๑ ๘๐๒ ๘๐๓ ๘๐๔ ๘๐๕ ๘๐๖ ๘๐๗ ๘๐๘ ๘๐๙ ๘๑๐ ๘๑๑ ๘๑๒ ๘๑๓ ๘๑๔ ๘๑๕ ๘๑๖ ๘๑๗ ๘๑๘ ๘๑๙ ๘๒๐ ๘๒๑ ๘๒๒ ๘๒๓ ๘๒๔ ๘๒๕ ๘๒๖ ๘๒๗ ๘๒๘ ๘๒๙ ๘๓๐ ๘๓๑ ๘๓๒ ๘๓๓ ๘๓๔ ๘๓๕ ๘๓๖ ๘๓๗ ๘๓๘ ๘๓๙ ๘๔๐ ๘๔๑ ๘๔๒ ๘๔๓ ๘๔๔ ๘๔๕ ๘๔๖ ๘๔๗ ๘๔๘ ๘๔๙ ๘๕๐ ๘๕๑ ๘๕๒ ๘๕๓ ๘๕๔ ๘๕๕ ๘๕๖ ๘๕๗ ๘๕๘ ๘๕๙ ๘๖๐ ๘๖๑ ๘๖๒ ๘๖๓ ๘๖๔ ๘๖๕ ๘๖๖ ๘๖๗ ๘๖๘ ๘๖๙ ๘๗๐ ๘๗๑ ๘๗๒ ๘๗๓ ๘๗๔ ๘๗๕ ๘๗๖ ๘๗๗ ๘๗๘ ๘๗๙ ๘๘๐ ๘๘๑ ๘๘๒ ๘๘๓ ๘๘๔ ๘๘๕ ๘๘๖ ๘๘๗ ๘๘๘ ๘๘๙ ๘๙๐ ๘๙๑ ๘๙๒ ๘๙๓ ๘๙๔ ๘๙๕ ๘๙๖ ๘๙๗ ๘๙๘ ๘๙๙ ๙๐๐ ๙๐๑ ๙๐๒ ๙๐๓ ๙๐๔ ๙๐๕ ๙๐๖ ๙๐๗ ๙๐๘ ๙๐๙ ๙๑๐ ๙๑๑ ๙๑๒ ๙๑๓ ๙๑๔ ๙๑๕ ๙๑๖ ๙๑๗ ๙๑๘ ๙๑๙ ๙๒๐ ๙๒๑ ๙๒๒ ๙๒๓ ๙๒๔ ๙๒๕ ๙๒๖ ๙๒๗ ๙๒๘ ๙๒๙ ๙๓๐ ๙๓๑ ๙๓๒ ๙๓๓ ๙๓๔ ๙๓๕ ๙๓๖ ๙๓๗ ๙๓๘ ๙๓๙ ๙๔๐ ๙๔๑ ๙๔๒ ๙๔๓ ๙๔๔ ๙๔๕ ๙๔๖ ๙๔๗ ๙๔๘ ๙๔๙ ๙๕๐ ๙๕๑ ๙๕๒ ๙๕๓ ๙๕๔ ๙๕๕ ๙๕๖ ๙๕๗ ๙๕๘ ๙๕๙ ๙๖๐ ๙๖๑ ๙๖๒ ๙๖๓ ๙๖๔ ๙๖๕ ๙๖๖ ๙๖๗ ๙๖๘ ๙๖๙ ๙๗๐ ๙๗๑ ๙๗๒ ๙๗๓ ๙๗๔ ๙๗๕ ๙๗๖ ๙๗๗ ๙๗๘ ๙๗๙ ๙๘๐ ๙๘๑ ๙๘๒ ๙๘๓ ๙๘๔ ๙๘๕ ๙๘๖ ๙๘๗ ๙๘๘ ๙๘๙ ๙๙๐ ๙๙๑ ๙๙๒ ๙๙๓ ๙๙๔ ๙๙๕ ๙๙๖ ๙๙๗ ๙๙๘ ๙๙๙ ๑๐๐๐

ใช้ของกระทรวงไหน ไม่ใช่ของกระทรวง
 สาธารณสุขไม่ใช่ของกระทรวงศึกษาธิการ
 ไม่ใช่ของกระทรวงเกษตร ไม่ใช่ใช้ขอ
 ศิลปากรอะไรในสิ่งเหล่านี้ เพราะฉะนั้นเร
 จะต้องทำโครงการของชาติขึ้นขึ้นแล้ววิ
 มอบให้กระทรวงศึกษาธิการตั้งแต่ชั้นประถม
 ศึกษานานกระทั่งถึงมหาวิทยาลัยทีเดียว
 เพราะฉะนั้นมันเป็นเรื่องสำคัญมากใน
 การที่จะสร้างโครงการไม่ว่าพัฒนาการ
 เศรษฐกิจและการศึกษา เราจะต้องมี
 โครงการในการที่จะกระทำโครงการนั้น
 ซึ่งผมคิดว่าเข้าใจว่าควรจะเป็นเช่นนั้น
 และทุกคนก็มีความเห็นด้วยและควรจะเป็น
 เช่นนั้นด้วย ไม่ใช่จะเอาแต่เฉพาะ
 คนที่เป็นกรรมการบริหาร ไม่ใช่เอา
 เฉพาะแต่คนที่เป็นกรรมการสภาการ
 ศึกษาอาจจะเอาใคร ๆ อื่นก็ได้ ในชั้น
 แรกเรามีคณะกรรมการวางแผนอะไรซึ่ง
 ภาษาไทยเราเรียกว่าวางแผนอะไรซึ่ง
 อนุกรรมการแยกเป็นสาขา อนุกรรมการ
 วางผังเสร็จแล้วก็มารวมกัน เสร็จแล้วก็
 ประสานงานกันในระหว่างมหาวิทยาลัย
 นักเหมือนกันมันเป็นเรื่องที่จะต้องรีบทำ
 ก่อน เพราะฉะนั้นเรื่องหลักสูตรที่ท่าน
 ถามในมาตรา ๑๐ นี้ก็ขอว่าเป็นเรื่อง
 สำคัญเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องรีบทำ โดย
 จะต้องมีคณะกรรมการวางแผนไปทำเช่น

เกี่ยวข้องกับโครงการเศรษฐกิจ เพราะฉะนั้น รัฐมนตรีบางคนอาจจะเห็นประธานในคณะกรรมการวางแผนดังกล่าวได้ จะมาเป็นตัวกรรมการวางแผนก็ได้ และประกอบด้วยสมาชิกสภาการศึกษาและประกอบด้วยบุคคลทั่วไปทั้งชาติไทยซึ่งเป็นคนไทยทั้งหมดอาจจะต้องมารวมกันทั้งอยู่ในราชการและอยู่นอกราชการ ในความมุ่งหมายเป็นอย่างนั้น นอกจากนั้นผมก็เคยเรียนต่อไปอีกคนหนึ่งที่เมื่อก่อนผมไม่ได้พูดเรื่องรวมมหาวิทยาลัยอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ความจริงท่านผู้รู้หลายท่านซึ่งนั่งอยู่ในสภานักควรจะรู้ว่าความจริงนั้นมหาวิทยาลัยนั้นควรจะมียุคมหาวิทยาลัย ไม่ใช่ที่ว่าแต่ละครั้งอย่างเดียวกันก็เป็นมหาวิทยาลัยด้วยกันช่วย อย่างมหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยคล้าย ๆ คลาศึกษาความรู้มันควรจะประกอบไปด้วยหลายแขนงมีทุกอย่าง อย่างหนึ่งควรจะเรียนวิทยาลัยหรือคอลเลจ (College) ซึ่งมารวมกันเข้าแล้วก็เรียนมหาวิทยาลัย เป็นยูนิเวอร์ซิตี (University) อย่างนั้นอันเดียวเราไปเรียนมหาวิทยาลัย แล้วใครพอใจก็ตั้งกันหมด เพราะฉะนั้นก่อนอื่นจะต้องโอนย้ายเข้ามาเข้าอยู่ในสภาการศึกษาแห่งชาติเสียก่อน คือโอนมาเข้าอยู่ในสังกัดนายกรัฐมนตรีเสียก่อน แต่ความจริงใจ

มันอยากจะขบรวมกัน เช่นเขาบอกว่ามหาวิทยาลัยในประเทศไทยมันควรจะสังกัดของอันเท่านั้น ไม่ควรจะมียุคเวลาสี่หรือห้าอะไรในผมจำไม่ได้ห้ามมหาวิทยาลัย ความจริงมันควรจะมียุคสองมหาวิทยาลัย ฟ้าลงกรณีอะไรอีกสักหนึ่งอย่างมีคนเขาพูดว่า มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ผมพูดเสมอว่าควรจะเกิดว่าเป็นมหาวิทยาลัยก็มีผลอะไรอย่างไหนมันด้วยกัน คมมันถ้าจะเข้าทำเข้าทางทำเสียทีเดียวก็จะเป็นการหักห้ามใจช่วยเขา พอเริ่มออกมาเท่านั้น เสร็จเรียน ผมขอฝากความจริงเอาที่เหมือนอะไรจะตั้งกันเข้ามาหมดเลยแต่ โยง นี่ทำอย่างไรกัน นี่อย่างหมอลักษณ์บอกว่า นี่โรงพยาบาลศิริราชก็หล่นล่นไปหมด นี่อะไรกัน เก้า ๆ ไม่ได้คิดวิวัฒนาการอะไรขึ้น ในความจริงมันเป็นอย่างนั้น อำนาจไม่กระจายอำนาจ ความคนอย่างนั้น แต่ผลส่วนใหญ่คือเรียนวิทยาลัยแห่งชาติไม่สามารถจะทำได้ อันนั้นผมขออภิปราย เกี่ยวกับโครงการผม นี้เพราะผมพูดความจริงอย่างนั้น ความจริงมันควรจะมียุคห้ามมหาวิทยาลัย ว่าแต่ละครั้งอะไรก็เช่นช่วยกันมันกัน

พระใส่อะไรไปสักอย่างหนึ่ง มหา
 ศกษาศาสตร์มันควรจะมียุทธศาสตร์ควรจะม
 ีคือทุกสาขาควรจะรวมกัน แทนเรายังไม่
 ภาอะไร เวลานั้นเป็นแต่เพียงผมเรียนหรือ
 ภาหรือเคยให้ท่านฟังความในใจว่าควรจะ
 เป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นในชั้นถัดมา
 วมกันก่อนอย่างที่ว่า เมื่อก่อนยังไม่คิด
 ภาจะมีมหาวิทยาลัยอย่างที่ท่านผู้
 กยริศออก มาพบและพร้อมทั้งพระราช
 ญูญิตที่จะเสนอต่อไปด้วย อย่างนี้ผม
 เรียนให้ที่ประชุมเข้าใจ และผมคิดว่าคง
 ะพอเข้าใจกันได้แล้ว

นายเดชชาติ วงศ์โกมลเชษฐ
 ะผมมีความตั้งใจเป็นอย่างมาก และก็
 อนไม่ทนากับกษัตริย์ราช ทั่วราชอาณาจักร
 ังสภาการศึกษาแห่งชาติขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์
 ะสงคส์สำคัญที่สุด คือว่ายกฐานะการ
 ศึกษามหาวิทยาลัยแห่งชาติให้ดีขึ้น อย่าง
 ก็ตาม ในเรื่องการ ยกมาตรฐานการ
 ศึกษานี้แห่งชาตินี้กระผมมีข้อข้องใจสำคัญ
 างหนึ่งคือว่าปัจจุบันนี้เราส่งนักเรียน
 ่นไปเรียนนอกกัน มากมาย ๒๓ แห่งหมด
 หลายสิบล้าน ปัจจุบันนี้เราส่งไปนั้น
 ญูญิตก็ส่งไปเรียนถึง ๔-๕ ปี ๒๓ แห่ง
 ะไปหลายล้าน กระผมสังเกตุเมื่อกระ
 ะไปเรียนที่ต่างประเทศก็คือนักเรียนที่
 เรียนต่างประเทศเมื่ออยู่ปริญญาตรีกับ

เมื่อไปเรียนปริญญาโทที่นอกนั้นนั้น ไม่ได้มี
 ความรู้แตกต่างกันเพียงไรหรือครบๆ กระ
 ะผมก็ถือว่าเป็นการเปลืองเงินของชาติเปล่าๆ
 ถ้าหากว่าต่อไปรัฐบาลจะพิจารณาได้ก็
 ควรจะส่งคนไปเรียนต่อต่างประเทศเฉพาะ
 ด้ที่สำเร็จปริญญาตรีแล้ว และไปต่อปริญญา
 ญาโทเพียง ๒ ปีหรือ ๓ ปีก็จะได้ปริญญา
 เอกหรือปริญญาโท นี่เป็นการลดเงินของ
 ชาติคือเป็นการประหยัด อย่างบางที่ที่เรา
 ส่งนักเรียนไปเรียนต่างประเทศนั้นผลกลับ
 มาแล้วแต่เงินเดือนสูงๆ ขึ้นไปนักเรียน
 ปริญญาโทเมืองไทยเงินเดือนต่ำ อย่าง
 ึ่งเกตุปัจจุบันนี้แหละครับ ผู้ที่รับปริญญา
 โทที่เมืองไทยเงินเดือน ๑๘๐ บาท แต่
 ปริญญาตรีที่กลับมา จากสหรัฐอเมริกา
 ่างมหาวิทยาลัยจะรับถึง ๒๐๐ บาท นี้
 ะผมรู้สึกว่าเป็นการลดการศึกษามาก
 ะมากเกินไป ถ้าหากว่าทางรัฐบาลจะ
 ให้นำไปพิจารณาในเรื่องนี้ด้วยจะเป็นพระ
 ะคุณแก่ผู้ไปเรียนต่างประเทศและในขณะ
 ะเดียวกันผลที่อยู่ในประเทศไทย เป็น อย่าง
 ะมาก คนเรียนมหาวิทยาลัยเมืองไทยเรา
 ะว่าไม่เห็นยาก มันก็ยากพอๆ กับที่ไปเรียน
 ่างประเทศ มาตรฐานก็ไม่ต่างกันมาก
 ั้นกระผมกล้าทำได้ว่าคนสำเร็จการศึกษา
 ั้นปริญญาโทที่เมืองไทยไปอยู่ต่างประเทศ
 ะก็มีความรู้พอเพียงกันดี แต่ที่ไปเรียน

ฝรั่งไม่รักภาษาฝรั่งเท่าเขาเท่านั้นเอง
กระผมขอเรียนถามรัฐบาลในเรื่องสำคัญ
ข้อ ๒ เรื่องโดยเฉพาเรื่องเกี่ยวกับเงิน
เคื่อน และการไปเรียนต่างประเทศ
นโยบายต่อไปจะเป็นอย่างไรถ้าหากว่า
กรุณาขอให้กระผมทราบด้วยจะขอขอบ
พระคุณมาก

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรม
หมื่นนครานุรักษ์ (รองนายก
รัฐมนตรี) : อนึ่งจริงสมัยนี้เมือเปรียบกับ
สมัยข้าพเจ้าแล้วจะเห็นว่านักเรียนที่ไป
เรียนต่างประเทศ เป็นนักเรียนที่สำเร็จ
ปริญญาในประเทศไทยเป็นส่วนมาก ที่
นี้ไปเรียนปริญญาตรีในเมืองนอกเป็นส่วน
น้อยในสมัยข้าพเจ้านักเรียนที่เรียนในนม
ส่วนน้อยที่เคียวแทบจะไม่มี และเพราะ
ฉะนั้นก็เลยไปตามความประสงค์ของท่าน
แล้ว คือหมายความว่าท่านคงอยากให้
เป็นไปเร็วกว่าที่เป็นอยู่สักหน่อย แต่ว่า
ทางโน้นนั้นเป็นไปตามความประสงค์ของ
ท่านแล้ว ทินส่วนการศึกษาค่าปริญญาว่า
จะให้ดีกว่ากันหรือไม่ อนันท์ ก.พ.เป็น
ผมเห็นว่าเข็นผู้ตราค่า ในการที่เขาให้
ปริญญาเมืองนอกคือเวลาที่ไปเรียนนาน
สูงกว่าปริญญาเมืองไทยในขณะนั้นเอง
ด้วยเขาเห็นว่าไปเรียนภาษา มาพอใช้
การได้ดีกว่าที่เมืองเรยน ๔ ปีในประเทศ

ไทยนี้ แต่คนเพียงแต่ท่านต้องการเทียบ
ตราค่ากันก็จะเห็นว่าทางเมืองไทยก็สูง
ตามลำดับ เมื่อเทียบกับปริญญาตรี
ประเทศ เพราะฉะนั้นความประสงค์
ท่านก็เลยไปอยู่แล้ว ทางโน้นก็เช่นเช่น
ข้าพเจ้าก็เห็นด้วยกับท่านว่า การศึกษา
ของเราเมือยกมาตรฐานและข้าพเจ้า
ว่าในเรื่องภาษาเราก็คงจะกังวลขึ้นยิ่ง
เพราะภาษาต่างประเทศเช่นอังกฤษ
นั้นเป็นความจำเป็นในการที่จะถ่าย
ธรรมสมัยใหม่ที่สุดเข้ามาในประเทศ
หรืออย่างประเทศญี่ปุ่นเช่นนั้น ก็
ด้วยเหตุภาษาและการไปเย็ดหุเย็ด
ก.พ. จึงได้ตราค่าสูงกว่าประเทศ
แต่ข้าพเจ้านักกว่าระดับในประเทศไทย
ชนและเมือมีการศึกษานักควรจะ
ขึ้นอีก ความเหลื่อมล้ำก็อาจจะ

นายบุญรอด บิณฑสันต์ :

ผมต้องขออภัยที่ต้องรบกวนเวลาของ
ทั้ง ๆ ที่ขอว่าพระราชบัญญัติการ
ฉบับที่จะต้องพิจารณา กระผมยังก
มาตรา ๔ ที่เดิมท่านสมาชิกได้อภิ
แล้ว และท่านนายกรัฐมนตรีได้
ขอ การที่ท่านชี้แจงว่ารัฐมนตรี
วิธีการควรจะให้อยู่ในสภาของ
เพราะเหตุว่ารัฐมนตรีมีงานมาก
และก็จะแต่งตั้งตั้งเข้าไปเป็นบุคคล

คณะกรรมการโดยรัฐมนตรีแต่งตั้งได้ขึ้น
 กระทบกันด้วย แต่ทว่าสำหรับในมาตรา
 ๕ ถ้าหากว่าจะจะไปตั้งที่มอญในเวลานั้น
 จะแสดงให้เห็นว่าคณะกรรมการนั้นก็ตั้งไป
 ทางบ้านอำนาจ และหน้าที่ของกร
 ศึกษาคณะเฉพาะในข้อ ข. ของมาตรา ๑๐
 เพราะจะเห็นได้ว่าจะมีผู้แทนอยู่ในคณะ
 กรรมการจากทางมหาวิทยาลัยเท่านั้น
 เป็นส่วนใหญ่สำหรับกรรมการโดยตำแหน่ง
 จะแสดงให้เห็นว่าในมาตรา ๕ นอกจากนา
 ยกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรีแล้วจะมี
 วิชาการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่มีลักษณะ
 อย่างเดียวกัน แต่เรียกชื่ออย่างอื่นของ
 มหาวิทยาลัยทุกแห่ง จะแสดงให้เห็นได้ว่าถ้า
 เกกว่ามีแต่เพียงอย่างนั้น ก็ถือว่าคณะ
 กรรมการนี้จะเหมาะแก่เพียงเฉพาะงาน
 หน้าที่ ในข้อ ข. ของมาตรา ๑๐ เท่า
 นี้ ถ้าหากว่าจะให้รัฐมนตรีศึกษาเป็นแต่
 เพียงที่ปรึกษาที่หน้าที่ จะนำเอาอธิบดีของ
 กรมสามัญ อธิบดีกรมสามัญและกรม
 วิชาศึกษาซึ่งในการศึกษาทั่วไปแล้ว
 ขวข้องในเรื่องนั้นเป็นอย่างดี หรือถ้า
 เกกว่าจะเป็นการยื่นข้อเสนอมาก ถ้าเช่นนั้น
 มาตรา ๕ ก็ไม่ควรจะเอาอธิการบดีใส่ไว้

อีกประการหนึ่ง การศึกษาทั่วไป
 ซึ่งคลุมถึงมหาวิทยาลัยหรืออุดมศึกษา
 และต่ำกว่าอุดมศึกษานั้นมีลักษณะไม่
 เหมือนกัน เพราะฉะนั้นก็อาจจะเห็นเหตุ
 ผลไปอีกอย่างหนึ่งว่า ถ้าหากว่าจะให้มี
 คณะกรรมการวางนโยบายเป็น ๒ ชุด ถ้า
 หากคิดว่ามีความสำคัญถึงกับที่จะแยก
 อุดมศึกษาออกจากการศึกษาต่ำกว่าอุดม
 ศึกษา แต่ที่รู้สึกว่าจะเป็นอย่างยิ่งก็ค
 ณะกรรมการบริหารซึ่งจะรู้สึกว่าจะเกี่ยวข้อง
 จะไม่พอ เพราะการศึกษาค้นคว้าอุดมศึกษา
 ก็น่าจะต่ำกว่าอุดมศึกษานั้นไม่เหมือนกัน
 เลย การดำเนินงานจะแสดงให้เห็นได้ว่าใน
 ข้อ ก. และข้อ ข. นั้น ในมาตรา ๑๐ ข้อ
 ก. และข้อ ข. นั้นต่างกันมาก จึงใคร่จะ
 ได้ฟังรัฐบาลชี้แจงในเรื่องนี้ด้วย

พันเอก หลวงวิจิตรวาทการ: กระ
 สม ขอเรียน ชี้แจงข้อสังเกตของท่านสมา
 ชิกผู้เคารพกตัญญู ขอหนังสืออยู่หาเรื่อง
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ท่าน
 สมาชิกเมื่อก่อนและท่านสมาชิก ๒ ท่านได้
 เสนอความเห็นว่าจะให้อยู่ในสภา ข้อ
 นั้นท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้ตอบชี้แจงแล้ว
 ว่าเหตุใดจึงไม่ให้อยู่ในสภา และให้มาอยู่
 ในคณะที่ปรึกษา กระผมขอชี้แจงเพิ่มเติม

มว่า การวินิจฉัยขาดของที่ประชุมให้ถือ
 เสียงข้างมาก และกรรมการคนหนึ่งใหม่
 เสียงหนึ่งในการลงคะแนน ขอนเสนอ
 การที่เราใช้อยู่ในคณะกรรมการในที่ประ
 ชุมโดยทั่วไป และขอนเองที่เราไม่ยอม
 จะเอารัฐมนตรีศึกษาเข้าไปไว้ในสภา
 เพราะเหตุว่าถ้าท่านรัฐมนตรีศึกษาเข้าไป
 อยู่คนเดียว และท่านมีความเห็นขัดแย้ง
 กับเสียงกรรมการส่วนมาก ซึ่งอาจจะมออก
 หลายคน และท่านแพทย์ในสภาน เป็น
 การเสียหน้าของท่าน ซึ่งเป็นเรื่องที่ยาก
 ปรึกษาเกียรติ ปรึกษาหน้าของรัฐมนตรี
 มากกว่า ข้อที่จะไปทำอย่างไร ไปปฏิบัติ
 อย่างใดนั้น ต้องทำตามมติของสภา ถ้า
 เสนอญมสภขอสองซึ่งท่านรัฐมนตรีเห็นว่า
 อย่างนี้ แต่ว่าสมาชิกส่วนมากเห็นไปอีก
 อย่างหนึ่ง ไหวตกันเข้า ท่านเป็นกรรม
 การอยู่ในสภาท่านไหวตแพ้เขา อย่าง
 หนึ่งเป็นการเสียหน้าท่าน อย่างที่สอง
 คือว่า ทั้ง ๆ ที่ท่านแพแล้วก็จะให้
 ท่านปฏิบัติอีก ธรรมดาว่ายังเป็นเรื่อง
 อาจจะสร้างความชื่นชองหมองใจมาก
 ้วยเหตุนี้เพื่อความปลอดภัยในเรื่องนี้
 จึงให้เอาท่านมาไว้ เป็นที่ปรึกษา เมื่อ
 ท่านเป็นที่ปรึกษาแล้ว คณะกรรมการ
 ทั้งคณะจะต้องฟังความคิดเห็นของท่าน
 ท่านให้ความคิดเห็นอย่างไรแล้วอาจจะ

ฟังมากกว่าที่ท่านเข้าไปเป็นกรรมการ
 เสียอีก เพราะเหตุว่าท่านเป็นที่ปรึกษา
 ้วย เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 ศึกษาธิการด้วย นั้นเป็นข้อที่สมควรจะขอ
 เรียบข้อแจ้งเพิ่มเติม ในส่วนที่เกี่ยวข้อง
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
 ข้อที่ ๒ ที่ท่านบอกว่าเมื่อ
 มาตรา ๔ แล้วก็เห็นมีแต่อธิการบดี
 ของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ และบุคคล
 ื่น ๆ เหตุไรจึงไปละทิ้งทางกระทรวง
 ศึกษาธิการเสีย เรื่องนี้กรรมการ
 ึ่งแจ้งว่า เป็นเจตนาของท่านนายกรัฐมนตรี
 รัฐมนตรีว่า ในสภาการศึกษาจะเอา
 อธิบดีในกระทรวงศึกษาธิการเข้ามาเป็น
 กรรมการด้วย แต่ที่จะไปกำหนด
 ว่าอธิบดีนั้นอธิบดีคนใดไม่เป็นการสมควร
 หรือว่าจะได้ว่าอธิบดีทั้งหมด ก็อาจจะ
 มากเกินความจำเป็นไป เพราะฉะนั้น
 ปล่อยให้เขาไว้ให้อยู่ในดุลพินิจว่า คอ
 จะเลือกเอาอธิบดีบางท่าน เพราะว
 ึ่งอย่างไร ก็เป็นการแน่นอนว่าอธิบดี
 กระทรวงศึกษาธิการนั้น จะต้องเข้า
 เป็นกรรมการด้วยอย่างแน่นอน
 ข้อที่ ๓ ที่ท่านบอกว่าควร
 กรรมการวางนโยบายเช่น ๒
 โดยเฉพาะท่านบอกว่าคณะกรรมการ
 บริหารงานนั้นอาจจะแบ่งเป็น ๒

ท่านจะเห็นได้ก็ตามความในมาตรา ๑๒
รัฐวางจำนวนคณะกรรมการบริหารเข้า
ผู้ถึง ๕ คน และ ๕ คนในเราอาจ
แข่งเป็นสองกองได้ เพราะฉะนั้นวิ
การที่จะปฏิบัติมาตามข้อสังเกตของท่าน
สมาชิกนั้นอาจจะทำได้ และก็จะสนใจ
เองท่านสมาชิกด้วย

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
เอาไปนั้นผมขอมติต่อที่ประชุมสภาว่าสม
ควรจะมีหลักการ แห่งร่างพระราช
บัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นควร
มีหลักการ โปรดยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติหลักการ แห่ง
ร่างพระราชบัญญัติสภาการศึกษาแห่ง
ชาติ

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ
กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ (รอง
นายกรัฐมนตรี) : รัฐบาลขอเสนอคณะ
กรรมการวิสามัญและโดยที่เกี่ยวกับ
ฝ่ายด้วยกัน ขอเสนอ ๑๕ นาย
รัฐบาลขอเสนอขอ ๗

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
รัฐบาลขอตั้งคณะกรรมการวิสามัญ
ท่านสมาชิกผู้ใดขอชี้แจงบ้าง
(ไม่มีสมาชิกมีความชี้แจงแต่
ประการใด)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
รัฐบาลขอตั้งคณะกรรมการวิสามัญ
๑๕ นาย โดยที่รัฐบาลขอเสนอ ๗ นาย
มีท่านผู้ใดจะเห็นเป็นอย่างอื่นบ้าง
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่าง
อื่น)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
เป็นอันว่าทั้ง คณะกรรมการวิสามัญ
มีจำนวน ๑๕ นาย และรัฐบาลเสนอ
๗ นาย

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ
กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ (รอง
นายกรัฐมนตรี) : รัฐบาลขอเสนอ
๑ พระยาอรรณการวิชัยพันธ์ ๒ หม่อม
หลวงชิน มาลากุล ๓ พระยาราศนร
คร ๔ นายสวัสดิ์ มหิบาล ๕ พลอากาศ
โท มิน มหาสันตนะ เวชยันตรังสฤษฏ์
๖ หลวงจรรย์เนกาศศาสตร์ ๗ พลตรี
พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนราธิปพงศ์
ประพันธ์

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
คือไปขอให้สมาชิกได้เลือกกรรมการ

พันเอก หลวงวิจิตรวาทการ:
 ผมขอประธานเสนอ พลโทไสว ดวงมณี
 (มีสมาชิกรับรอง)

พลตรี อัมพร จินตกานนท์ :
 ผมขอเสนอ พันเอก หลวงวิจิตรวาทการ
 (มีสมาชิกรับรอง)

พลโท ไสว ดวงมณี : ผมขอ
 เสนอ หลวงจรดโกวิท
 (มีสมาชิกรับรอง)

นายสมภพ โหตระกิตย์ : ผม
 ขอเสนอ พลตรี อัมพร จินตกานนท์
 (มีสมาชิกรับรอง)

นายเกษม อุทยานิน : ข้าพเจ้า
 ขอเสนอ นายจำลอง हरินสุท
 (มีสมาชิกรับรอง)

พันเอก สิทธิ ศิลปสุขุม : ข้าพเจ้า
 ขอเสนอ คร. กำแหง พลังกูร
 (มีสมาชิกรับรอง)

พันโท กมล พิจิตรคดีพล :
 ข้าพเจ้าขอเสนอ พันเอก จินตา ณ สงขลา
 (มีสมาชิกรับรอง)

นายเศรษฐาธิ วงศ์โกมลเชษฐ :
 ข้าพเจ้าขอเสนอ นายสิริ ปกาสิท
 (มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ
 ครม ๑๕ ข้อแล้ว ะมีท่านผู้ใดเสนอข้อ
 ไปอีกหรือไม่

(ไม่มีผู้ใดเสนออีก)

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ
 เมื่อไม่มีท่านผู้ใดเสนออีก เป็นอัน
 ให้ผลตกเสนอข้อแล้ว เป็นกรรมาธิการ
 ใต้ ขอให้เลขาธิการอ่านรายชื่อ

นายเจริญ ปัทมโร (ผู้ทำหน้า
 เลขาธิการสภาาร่างรัฐธรรมนูญ) : รา
 ขอคณะกรรมาธิการร่วมมัญ มีดังนี้

๑. พระยาอรรถการนิพนธ์
๒. หม่อมหลวงชั้น มาลากุล
๓. พระยาราคันนาค
๔. นายสวัสดิ์ มหาผล
๕. พลอากาศโท มณี มหาสัน
 เวชยันตวังสฤษฏ์
๖. หลวงจำรูญเนติศาสตร์
๗. พลตรี พระเจ้าวรวงศ์
 กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประ
 ก
๘. พลโท ไสว ดวงมณี
๙. พันเอก หลวงวิจิตรวาทก
๑๐. หลวงจรดโกวิท
๑๑. พลตรี อัมพร จินตกาน
๑๒. นายจำลอง हरินสุท
๑๓. คร.กำแหง พลังกูร
๑๔. พันเอก จินตา ณ สงขลา
๑๕. นายสิริ ปกาสิท

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ
 แปรญัตติภายในวันนี้

LIRT

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ
กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ (รอง
นายกรัฐมนตรี) : รัฐบาลขอเสนอแปร
ญัตติภายใน ๓ วัน

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
บาลขอเสนอแปรญัตติภายใน ๓ วัน
ท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่สืมาชิกผู้ใดมีความเห็นเป็น
ข้างอื่น)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
ตกลงแปรญัตติภายใน ๓ วัน

ข้อไประเบียบวาระที่ ๖ ร่างพระ
ราชบัญญัติโอนมหาวิทยาลัยเกษตร
ศาสตร์ ฟ้าสงครามมหาวิทยาลัยมหาวิท
ยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยแพทย
ศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศิลปากร ไป
สังกัดสำนักงานนายกรัฐมนตรี พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติโอนมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ และ
มหาวิทยาลัยศิลปากร ไปสังกัดสำนักงานนายกรัฐมนตรี

พ.ศ. ....

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการโอนมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ และมหาวิท
ยาลัยศิลปากร ไปสังกัดสำนักงานนายกรัฐมนตรี

เหตุผล

เนื่องจากที่เดิมพระราชบัญญัติจัดตั้งสภาการศึกษาแห่งชาติขึ้น ใน สำนัก
นายกรัฐมนตรี และโดยที่เห็นว่าภารกิจมหาวิทยาลัยแยกกันอยู่ต่างกระทรวง เป็นการ
ถ่วงถ่วงแก่การปกครอง และควบคุมมาตรฐานการศึกษา ควรโอนมารวมอยู่

LIRT

ในสำนักนายกรัฐมนตรีด้วยกันทั้งหมด จะเป็นความสะดวกในทางดำเนินการ ทั้ง
ด้านวิชาการและธุรการ และจะได้ผลตามเจตนารมณ์ของภารกิจสภาการศึกษา
ชาติ จึงต้องตราพระราชบัญญัติขึ้นเพื่อประโยชน์ดังกล่าว.

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติโอนมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ และมหาวิทยาลัย
ศิลปากร ไปสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี

พ.ศ. ....

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรโอนมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ และมหาวิทยาลัย
ศิลปากร ไปสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโอนมหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
แพทยศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศิลปากร ไปสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ.

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
กิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติ
ไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้
พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ให้โอนมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
วิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศิลปากร
สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี

มาตรา ๕ ให้โอนเงินงบประมาณซึ่งตั้งไว้ เพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัย
เศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ยศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศิลปากร ไม่ว่าจะได้ตั้งไว้ในมหาวิทยาลัยนั้น ๆ เอง
นิตยวงกรมืองใด ไปเป็นงบประมาณของสำนักนายกรัฐมนตรีสำหรับมหา
วิทยาลัยนั้น ๆ

มาตรา ๖ บรรดาบุคคลไม่ว่าจะเป็นข้าราชการหรือลูกจ้าง ซึ่งได้รับเงิน
หรือเงินค่าจ้างจากเงินงบประมาณซึ่งโอน มา เป็นงบประมาณของสำนักนายก
มนตรี ตามความในมาตรา ๕ ให้โอนมาสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี

มาตรา ๗ บรรดาอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวง ตามกฎหมาย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กฎหมายว่าด้วยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยแพทย
ศาสตร์ และกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยศิลปากร ให้โอนมาเป็นอำนาจหน้าที่ของ
รัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายว่าด้วยวิทยาลัย
ศาสตร์ กฎหมายว่าด้วยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กฎหมายว่าด้วย
วิทยาลัยธรรมศาสตร์ กฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ และ
เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยศิลปากร

มาตรา ๘ เมื่อพ้นหกสัปดาห์นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ การบรรจุ
แต่งตั้ง และการเลื่อนชั้น การเลื่อนชั้นตีย การเลื่อนชั้น การโอน การสอยสวน การ
โอน และการออกจากราชการของข้าราชการและลูกจ้าง ในมหาวิทยาลัย

เกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
แพทยศาสตร์และมหาวิทยาลัยศิลปากร ให้เป็นไป ตาม หลักเกณฑ์และวิธีการ
กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้
อำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไป ตามพระราชบัญญัติ
กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับ

.....
.....

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรม
หมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ (รอง
นายกรัฐมนตรี): รัฐบาลขอเสนอร่าง
พระราชบัญญัติโอนมหาวิทยาลัยเกษตร
ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหา
วิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
แพทยศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศิลปากร
ไปสังกัดสำนักงานนายกรัฐมนตรี พ.ศ. ....
โดยมีหลักการว่า

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยการ
โอนมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จุฬาล
งกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยแพทย
ศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศิลปากร ไป
สังกัดสำนักงานนายกรัฐมนตรี

เหตุผล เนื่องจากที่เดิมพระราช
บัญญัติจัดตั้งสภาการศึกษาแห่งชาติขึ้น
ในสำนักงานนายกรัฐมนตรี และโดยที่เห็น

ว่าการที่มหาวิทยาลัย แยกกันอยู่
กระทรวง เป็นการยากลำบากแก่
ปกครอง และควบคุมมาตรฐานการศึก
ษาของ โอนมารวมอยู่ในสำนักงานกร
รัฐมนตรีด้วยกันทั้งหมด จะเห็นความสะดวก
ทางดำเนินการ ทั้งในด้านวิชาการ
ธุรการ และจะได้ผลความเจตนาารมณ
การตั้งสภาการศึกษาแห่งชาติ จึง
ตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้นเพื่อประโยชน์
ดังกล่าว

นายจำลอง หารินสุต :
นโยบายของรัฐบาลที่ให้โอนมหาวิทยาลัย
ต่าง ๆ จากสังกัดเดิมมาขึ้นสภา
ศึกษาแห่งชาติ เพื่อควบคุมการศีกษา
มหาวิทยาลัยให้มาตรฐานกันขึ้น ดำ
เนินกันทั่วไป กระผมมีความเห็น
ด้วยหลักการอันนี้ - แต่ว่าในบาง
ความคิดเห็นตรงกันข้าม แต่ทั้งนี้

ผู้กรูมนตรีกักต้าวหาว่าพวกแพทย
 ความเห็นขัดแย้งเป็นหัวเกาข้างและก
 รอำนาจไว้อย่าง แต่ที่ท่านนายก
 มนตรเป็นผู้นับฟังความคิดความเห็น
 ของคนทุก คน กระผมจึงแสดงความ
 เห็นออกใจ เพราะว่ามีความ
 กว่ากว่าที่ แยกมหาวิทยาลัยแพทย
 สตรีออกจากกระทรวงสาธารณสุขนั้น
 อยู่เป็นผลดี แต่ในบางขณะในทำ
 นกิจอาจจะเป็นผลเสียก็ได้ กระผมจึง
 ขอกราบเรียนไว้ เป็นข้อสังเกตสำ
 หรับรัฐบาลในทันทีด้วย กรมมหาวิทยาลัย
 แพทยศาสตร์บางคนก็เรียกสั้น ๆ ว่าโรง
 วิทยาลัยวิราช เพราะว่ามีสำนักงาน
 อยู่ที่โรงพยาบาลศิริราช เป็นส่วน
 ของกระทรวงสาธารณสุข มีหน้าที่
 อย่าง คือ สอนนักเรียนแพทยทั้ง
 ภาครัฐและทำการรักษาพยาบาลผ
 ญะชน แพทย์ทนนจึงเป็นทั้งหมอ
 เป็นทั้งครูด้วย และทุกยุคทุกสมัยก็
 มีการถกเถียงกันอยู่เสมอว่า จะให้
 สังกัดไหนจึงจะดีที่สุด คือจะให้ยึด
 ทรวงสาธารณสุข หรือกระทรวงศีก
 ษา หรือว่ามอสรระดี เมื่อก่อนวันที่
 มีนาคม ๒๔๘๕ คือว่าประมาณ ๑๗
 นนั้น โรงเรียนแพทยของเราในไคชน
 กคำว่าครู อยู่ที่ฟ้าลางกรมมหวิท

บาลย์ กระทรวงศึกษาธิการ ต่อมารัฐ
 บาลเห็นว่า เพื่อจะปรับปรุงกิจการแพทย
 ของไทยให้ดีขึ้น โดยการรวมกิจการ
 แพทยทั้งสิ้นให้เป็นหน่วยเดียว เพื่อให้รับ
 ผิดชอบร่วมกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
 และเพื่อให้การทำงานร่วมแรงและประ
 สานกันดีขึ้น โรงเรียนแพทยจึงเข้าสังกัด
 คำว่าแพทยหรือหมอ โดยขึ้นกับกระทรวง
 สาธารณสุข และตั้งแก่นั้นเป็นต้นมา
 กระทรวงสาธารณสุขก็พยายามทำนบำรุง
 โรงเรียนแพทยหรือมหาวิทยาลัยแพทย
 ศาสตร์นั้นเรื่อยมาจนกระทั่งปัจจุบัน มหา
 วิทยาลัยแพทยศาสตร์ สามารถผลิต
 แพทย์ที่มีความรู้ความสามารถเป็นหนึ่งใ
 เขเขียนเหมือนกัน แต่ว่าแต่ละการทำน
 บำรุงบางที่กระทรวง สาธารณสุขก็ไม่สามารถ
 จะบำรุงให้ได้อย่างขนาด โดยที่มหา
 วิทยาลัยนั้นยังมีโรงพยาบาลที่รักษา
 และฝึกทำงานหนักคือเป็น แพทย์ เหมือน
 แพทย์ทั่ว ๆ ไปในกระทรวงสาธารณสุข
 ฐานะของมหาวิทยาลัยก็เหมือนกับโรง
 พยาบาลทั่ว ๆ ไปคือมีคนไขแน่น เรา
 ต้องรับใช้ประชาชนเช่นเดียวกัน พร้อม ๆ
 ไปด้วยเราต้องสอนนักเรียนแพทย ต้อง
 ทำงานหนักและบางที่ระหาที่หรือเวลาที่
 จะทำการสอนก็ไม่ได้มาครบฐานการ สอน
 การเรียน และลักษณะวิชาที่จะให้แก่กั

เรียนก็ไม่เพียงพอ วิทยาลัยของครูบาศา
 หารยังไม่อยู่ในระดับขั้นควร กระทบคิด
 ว่ารัฐบาลได้สังเกตเห็นความจริงอันนระ
 มิ่งจึงได้ตั้งเอามหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์
 เข้าไปในข้อมอกอย่างใกล้ชิด เพื่อให้มี
 เวลาที่จะได้จัดการศึกษาให้อยู่ในลักษณะ
 ว่างต่อไปได้อีก ถ้าเป็นจริงดังที่กระทบคิด
 อย่างนั้นแล้ว กระทบก็สนับสนุน และคิดว่า
 เป็นนี้มีที่อันหนึ่งสำหรับการแพทย์ของ
 ประเทศไทย แต่ข้อที่กระทบห่วงใน
 ข้อที่อาจจะมีผลเสียก็คือการที่ตั้งเอา
 มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ออกไปจาก
 กระทรวงสาธารณสุขเสมือนเค็ดเอาหัว
 ใจออกจากร่างกายเหมือนกัน ผู้ใหญ่ใน
 กระทรวงสาธารณสุขห่วงไว้ในข้อนี้มาก
 ก็เพราะว่ามหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์
 เป็นกำลังอันสำคัญยิ่งของกระทรวง
 สาธารณสุข เพราะตามธรรมดาเท่าที่
 เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ กระทรวงสาธารณสุข
 ได้อาศัยมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์เป็น
 ที่ปรึกษาในวิชาการแพทย์ ช่วยเหลือ
 ในกิจการทุกอย่างของการแพทย์ ทั้งใน
 ส่วนรวมและส่วนตัว เพราะว่าท่านนี้มีผู้
 เชี่ยวชาญหลายประเภทหลายสาขา ได้
 มีเครื่องมือเครื่องใช้บริบูรณ์ตลอดจนการ
 ทดลองวิจัยเพื่อกำหนดหน้าของการแพทย์
 อยู่เสมอ ยกตัวอย่างง่าย ๆ เช่นว่า

ขี้อากาศโรคกระษากเมื่อ ๓ ปีที่แล้ว
 มหาวิทยาลัยมีส่วนที่ช่วยเหลือดีมาก
 นักเรียนแพทย์พยาบาลจากศิริราช
 โรงพยาบาลจุฬาร ออกไปทำการช่วย
 อหิวาต์จึงได้ส่งบรรดาพยาบาลรวดเร็ว
 นี้ก็เพราะว่ามหาวิทยาลัย แพทย ศษ
 และกรมอื่น ๆ ของกระทรวงสาธารณสุข
 อยู่ในสังกัดกันเกือบกัน การส่งงาน
 เร็วสะดวก การช่วยเหลือร่วมมือกัน
 และกันก็ทันทั่วทั้งที่ แพทย์เราอยู่
 เป็นยุคแผนแน่นอนหนา การงานจึง
 เนิ่นไปทั่วทั้งที่ และเป็นผลดีต่อประเทศ
 อย่างมาก กระทบมีความเห็นถือว่า
 วิทยาลัยแพทยศาสตร์ ถ้าถูกตัด
 ไปจากกระทรวงสาธารณสุขแล้ว
 งานแพทย์ ในเมื่อเกิดความค
 เพื่อความร่วมมือร่วมมือใจ เพื่อจะได้
 รวดเร็วจะเป็นไปได้เหมือนแต่ก่อน
 แล้วในที่สุดก็จะเป็นผลสะท้อนที่ค
 เสียหายมาสู่ประชาชนและรัฐบาล
 เพราะฉะนั้นผมถึงได้ แสดงค
 ความเห็นด้วยความห่วงใยอัน
 หากท่านนายก สัญญาว่าจะไม่ค
 สัมพันธ์ จะช่วยเหลือมหาวิทยาลัย
 ศาสตร์ ผมก็คิดว่าจะเป็นนี้มีที่
 มหาวิทยาลัย และการ แพทย์ขอ
 ไป

จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ (นายก
มนตรี): ขอให้ท่านสมาชิก ผู้มี
พรรคพวกเถอะ ทส มาชิกผนเขนแพทย
การณสุข เสมอนเค็ดควงใจเอาไป
มจริงไม่ใช่เค็ด ทำใหมันคียงชน คือ
ก่อนทระเสนอพระราชบัญญัติอนนเขา
กามา ผมกรแล้วว่ามีนเป็นอย่างนๆผม
มันหงสอ ไปตั้งรัฐมนตรีสาธาณ สุข
บรรดาแพทยทั้งหลายบอกว่ไม่ คอง
วิตกหรือเคบ ทำอย่างไรก็ทำอย่าง
ขอควบคุมแต่หลักสูตรเท่านั้น ไม่
งไปวิตกอะไรหรือ เคบเค็บวกับเค็บ
ยบอันหลัง บอกว่ไม่เค็บ ก็ไม่ระเชอ
างไร น้ข้าว่ามีคนไปทขเขาจริง ๆ
ยค้วย อะไรอย่างนเป็นคณ อ้ายนเป็น
ยละเค็บคอกออกไปอีก น้ก็เหมือนกันบอก
ไม่คองอนาทรร้อนใจ เคบเป็นอย่างไร
ยบอย่างนนั้นแหละ ก็คนอนเขาโอบมา
มแล้ว ขอประธานโทษ จะโก้เคือยคน
บวอย่างไร จะอย้อย่างไรคนเค็บว
าววิทยาลัยทั้ง ๕ มหาวิทยาลัยเขามา
ย ๕ จะมาโก้เคือยอย่างไรกัน เพราะ
มันมันคองคิตคิงผลส่วนรวม คอง คิต
ผลได้ผลเสียโดยทเราจะควบคุมใครง
อนโยบายการศึกษา น้ผมไม่อยากจะ
อะไรหรือ เพราะถ้าพคไปมันเป็นการ
ยคนเก่า ว่าในการทคองกรมมหาวิทยาลัย
เขนในกระทรวงน้เพอคนหรือเพอ

นโยบาย ทกกระทรวงมีกรมมหาวิทยาลัย
แต่ไม่มีใครบรรจหรือกรคย แต่ว่า
สาธาณสุขมีบรรจ ก็ขอให้ท่านผนเค็บค
ทงหลายพิจารณาคก็แล้วกัน ซึ่งผมไม่
อยากระพค ในระยะเยองหลังซึ่งเรากร
ว่าเพออะไร เพอหาตำแหน่งให้ใครและ
เพอจะทำอะไรอย่างไรนซึ่งผมไม่ขอ เรียบ
ในคณและนอกจากนนักทวโรงพยาบาลเอง
น้ ความจริงทางผมไม่ใช่แพทยหรือไม่
ใช่อะไร ผมก็พมมีความมริเสมอนักเรียน
วิทยาศาสตร์ โรงพยาบาลคคือ หองแลย
คคือหองแลยสำหรับไปทคลงไปคันควา
รักษาวิยโรคต่าง ๆ อย่างโรงพยาบาล
จฟ้าอะไรอย่างน ก็เป็นของมหาวิทยาลัย
ทางนซึ่งไปศึกษาไปคันควาไปทคลงว่
เป็นของจริงเป็นหองแลยของศิริราชค เป็น
อย่างนนก็ เป็น ของ หมอ สาธาณ สุข น
แหละซึ่งไปเรียนอย่างนนั้น เป็นหองแลย
สำหรับคันควา ก็การมันคองคอง เนองไม่
ใช่แต่เรียนทางคாரว่จะ ผ่าจะคคทโนน
ทนอะไร หรือจะรักษาอย่างนนั้นพอไปถึง
โรงพยาบาลนนั้น ก็ เป็นหองแลยสำหรับทค
ลงรักษาคนจริง ๆ ก็เรารันโยบายอย่างน
แล้วเราจะไปคคอะไร เพราะ ฉะนั้น ผมคอง
บอกว่ข้ญหามันอยุทคณจะหวังผลส่วนรวม
หรือไม่ข้างคณคองแ่งเค็บแล้วบอกว่ไม่ใช่
หน้าทของคณ คณไม่เร คณละเรองคณละ
หน่วยก็เราอยากคคอย่างนนั้นมาช้ด้วยกันแต่

แน่ละอย่างว่าคนเรายังจะตกเสียซึ่งก็เลย
 ไม่ได้ก็มักจะมีศักดิ์เสียอย่างไม่ได้หรือ ช่วย
 กันเพื่อผลของส่วนรวมที่จะให้หันหน้าเข้า
 หากัน คอมีปัญหาก็เที่ยวโอบนมหาววิทยาลัย
 แพทย์ศาสตร์ทางโน้นมาโรงพยาบาลศิริ
 ราชนั้นก็เสียไป ก็ศิริราชคนเคยรักษาคนไข้
 เคยป่วยขอให้อาตมาเคยอะไรก็ทำไปซี ทาง
 รัฐบาลนี้จะไปทำอะไร ตรงกันข้ามกลับ
 ช่วยส่งเสริม เพราะงบประมาณของโรง
 พยาบาลและของมหาวิทยาลัยมันเลย
 ทั่วไปได้ อย่างผมที่บอกแล้วว่าเมืองไทย
 เราเรียนตั้งแต่ชั้นประถมขึ้นไปจนถึงมหา
 วิทยาลัยฟรี ไม่ต้องเสียค่าเล่าเรียนเสีย
 แต่ค่าที่พักค่าห้องสมุดอะไรเท่านั้น พอบอก
 ว่าจะเก็บค่าเล่าเรียน เข้าคนก็วิจารณ์
 อึก นิ่งมันไปไม่รอด ถ้าไม่เก็บเราจะ
 ทำอย่างไร งบประมาณก็มีการทุ่มไป
 อย่างหมายเลชหนึ่งก็ยังไม่รอด เพราะ
 ฉะนั้นก็เหมือนกัน คอขออนุญาตที่คน
 เท่านั้นแหละคือจะพูดกันไปทำไม อยุ่ที่
 คนจะช่วยกัน ใ้ใหม่สร้างสรร จรรโลงเพื่อ
 ประเทศชาติใหม่ ถ้าทุกคนบอกว่า เอ
 ไม่ใช่หน้าที่ของคุณ คนละเรื่องกัน แต่
 ความจริงไม่ใช่คนละเรื่อง โอนเขาศิริราช
 มาชนด้วย ผมก็รู้ว่าสาธารณสุขชนหว
 แหน สำนักงานจะต้องไปรักษาอะไร
 จะต้องไปทำอะไรกับโรงพยาบาลศิริราช

ไม่มีใครจะต้องการไปทำอะไร อยู่
 ไรก็อยู่อย่างนั้น ทำไป ตรงกันข้าม
 ให้เป็นห้องแล็บที่ดีสำหรับนักเรียนต่อ
 อย่างจุฬาลงกรณ์ ก็ใช้เครื่องไม้เครื่อง
 ของดี ส่วนในเวลาประชุมกรรมการ
 เรืองนันทกานเนยเจ้าหน้าที ๆ พวก
 รายละเอียดปลัดก็ชอบ แล้วปัญหาเรื่อง
 ไม่ใช่หลักการส่วนใหญ่เลย เพราะ
 ตรงกันข้ามผมคิดว่ารัฐบาลนี้ต้อง
 ควบคุมนโยบายแล้วก็ให้โครงการ
 ก็ควบคุมการศึกษามาก ซึ่งความ
 เค็มบอกว่าจะโอนมาเข้าสภามหาวิท
 แห่งชาติ ไม่ใช่โอนมาจนกับสำนัก
 หรือกรับ แต่เจ้าหน้าที่ทางกฎหมาย
 ว่ายังโอนมาไม่ได้ เพราะว่าสภ
 ศึกษานี้ยังไม่ได้ระบุ เพราะ
 ต้องโอนมาทำเนียบก่อน พอเสร็จ
 ต่อไปพวกนี้ก็ออกไปจนสภาการศึกษา
 ชาติ เรื่องมันเป็นอย่างนั้น เจ้าหน้าที่
 หมายบอกว่าจะโอนตรงมาสำนัก
 ได้ผิดกฎหมายอะไรก็ไม่รู้ ผมก็ไม่
 รู้ ก็บอกว่าต้องมาก่อน แล้วค
 มีความมุ่งหมายจะให้ไปอยู่ใน สภ
 ศึกษานี้ที่กมมหาวิทยาลัย เป็น
 เป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นจึง
 ผมคิดว่าไม่ต้องไปเค็ดทองใจอะไร
 ครั้น เราเกิดมาชาติหนึ่งช่วยกันที่

ให้แก่ประเทศชาติ เราบอกแล้วว่า
 ญของประเทศของเราที่เจริญนั้นต้องมี
 ครงการเศรษฐกิจและมีโครงการศึกษา
 ทุนคงแน่นอนรัฐบาลต่อไปจะต้องบริหาร
 โครงการเศรษฐกิจและโครงการ
 ศึกษานานาชาติอันแน่นอนและมีคง
 เราจะต้องออกกฎหมายเมื่อทำโครงการ
 รัฐสรรพแล้วบังคับให้รัฐบาลต่อไปจำ
 ้องกระทำตาม ถ้าหากว่าระแก้ไขก็ต้อง
 ็นเสนอต่อสภาอันนั้นจะมาทำโดยวิธีอะไร
 ่างว่าเคยเป็นไอโน่นเคยเป็นไอโน่นมัน
 ่ไม่มีความหมายเลยสักที ใจผมคิดว่า
 ่างนั้นครับ ขอให้ท่านสมาชิกผู้เกียรติ
 ่ไปรื้อพิจารณาเถิดที แล้วผมก็รับรอง
 ็นสมัยของรัฐบาลนี้จะได้พยายามทำ
 ่างที่ที่สุดด้วยความเที่ยงธรรมและใน
 ถานเราพยายามขยับขยับสำคัญอะไร
 ่น อย่างที่ผมพูดแล้วว่าเราต่างท่อใส่
 ะก สิ่งอะไรที่ไม่ดีเราควรจัดการจัด
 ยับเสียใหม่ อะไรที่เราก็เอาไว้ ผมหวัง
 ท่านสมาชิกผู้เกียรติคงเห็นใจด้วย
 หลวงประกอบนิติสาร: ข้าพเจ้า
 สติขจรยั้งท่านนายกรัฐมนตรีชี้แจง
 ด้วยความเห็นอกเห็นใจ และอยาก
 สนิยสนนรัฐบาลเป็นอย่างยิ่ง ข้าพเจ้า
 เคยได้รื้อการศึกษาจากมหาวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยหนึ่ง การศึกษาของ

ข้าพเจ้ามาจากโรงเรียนกฎหมายกระทรวง
 ยุติธรรม เพราะฉะนั้นไม่เกี่ยวข้องกับ
 มหาวิทยาลัย ไม่ใช่เรื่องการอภิปราย
 ข้าพเจ้าไม่มีอารมณ์ที่จะทวงแทนมหา
 วิทยาลัยโตมหาวิทยาลัยหนึ่ง แม้ว่า
 ข้าพเจ้าอยู่ในฐานะเป็นที่ปรึกษากฎหมาย
 ของรฟาลงกรณมหาวิทยาลัย ได้รู้เรื่อง
 รฟาลงกรณมหาวิทยาลัยมากอยู่ก็จริง
 แต่ก็ไม่ใช่นิสิตเก่าของมหาวิทยาลัยรฟา
 ลงกรณอยู่นั่นเอง เพราะฉะนั้นการอภิปราย
 ของข้าพเจ้าไม่มี อารมณ์ห่วงใยถึงขนาด
 ทวงแทนรฟาลงกรณมหาวิทยาลัย ตาม
 ที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้ชี้แจงแก่สภาอัน
 นี้เกินเกิน ข้าพเจ้าก็ขบใจความไว้ว่า
 รัฐบาลมีความปรารถนาอันแรงกล้าที่จะ
 ะสร้างมหาวิทยาลัย ให้เข้าอยู่เข้ารอย
 สากลนิยม คือมหาวิทยาลัยนั้นตาม
 ความหมายอันแท้จริงต้องเป็นสถาบันการ
 ศึกษาระดับปริญญาตรีถึงขั้นให้
 ปริญญาได้ในหลายสาขาวิชาการ ซึ่ง
 ตามหลักสากลนิยมนั้นต้องมีอย่างน้อยใน
 านวิชาการ ทางศิลปศาสตร์หรือที่
 เราเรียกว่าอาร์ทหมายถึงลิเบอรัลอาร์ตส์
 (Liberal Arts) และวิทยาศาสตร์ซึ่ง
 แย้งได้เป็นหลายสาขารวมทั้งการแพทย์
 ด้วย ในขั้นต้นในประวัติมหาวิทยาลัย
 ของประเทศไทยนั้นดูเหมือนว่าทั้งกันใน

ทางที่ถูกต้องแล้วจะเป็นด้วยเหตุผลกลใด
 ก็ไม่ทราบเท่า ๆ กันว่าเพราะมีผู้ไม่เข้าใจ
 ถึงความหมายของคำว่ามหาวิทยาลัยอัน
 แท้จริงก็แยกไปตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นต่าง ๆ
 หลายมหาวิทยาลัย จนกระทั่งบัดนี้เรา
 มีถึง ๕ มหาวิทยาลัยอย่างที่ท่านนายก
 รัฐมนตรีท่านว่าว่ากระทรวงก็เป็นมหาวิทยา
 ลัยนั้น เพราะฉะนั้นมหาวิทยาลัยของประ
 เทศไทยเราจึงแตกต่างกับบรรดาของของโลก
 เรากลายเป็นมหาวิทยาลัยเพียงสอนวิชา
 เกี่ยวกับเป็นมหาวิทยาลัยโต รู้สึกว่าคำว่า
 มหาวิทยาลัยก็มันใหญ่โตเกินไปตั้งเป็น
 มหาวิทยาลัยอย่างนี้ เพราะฉะนั้นเขาพาเรา
 เห็นพ้องด้วยกับรัฐบาลเป็นอย่างยิ่งที่จะจัด
 สภา มหาวิทยาลัยทำมันเข้ารูปเข้าร่าง
 สภาตนิยมเขาเสียแต่ว่าเขาพาเรามีความวิตก
 ห่วงใยเป็นอันมากว่า ถ้าหลักการเป็นไป
 ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้คือเอามหา
 วิทยาลัยทั้งหลายที่มีอยู่ในขณะ และแน
 ละต้องหมายความว่าเอาไปตลอดด้วย
 เข้าไปอยู่ในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี
 และก็มีร่างพระราชบัญญัติอีกฉบับหนึ่ง
 ซึ่งเราจะพิจารณาต่อไป เอามหาวิทยาลัย
 ทั้งหลายเปลี่ยนสภาพจากนิติบุคคลที่เคย
 เป็นอยู่กลายเป็นกรม ๆ แต่แต่ละกรมขึ้นอยู่กับ
 ในสำนักนายกรัฐมนตรี สภาพของมหา
 วิทยาลัยซึ่งเคยเป็นองค์การอิสระก็จะ

กลายเป็นกรมในรัฐบาลไปตาม ประ
 กฏหมายแพ่งและพาณิชย์นั้น นิติบุคคล
 ท่านบัญญัติไว้ว่าได้แก่กระทรวงทบวง
 ได้แก่ความอาราม ได้แก่บริษัทห้าง
 ส่วนที่ใดก็จดทะเบียนแล้ว ได้แก่นิ
 และได้แก่นิติบุคคลตามกฎหมายอน
 วิทยาลัยทั้ง ๕ ที่มีอยู่ในขณะนี้เป็นนิติ
 บุคคลตามกฎหมายของมหาวิทยาลัยแ
 มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยจุฬาลง
 หรือเรียกให้ถูกต้องว่าจุฬาลงกรณ์มหาวิท
 ย์นั้นเป็นนิติบุคคลโดยอาศัยมาตรา ๑
 พระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิท
 ย์ให้มหาวิทยาลัยนั้นเป็นนิติบุคคล
 วิทยาลัยเกษตรศาสตร์ของท่านเองเคย
 มีพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยเท
 ศาสตร์ มาตรา ๖ ให้เป็นนิติ
 บุคคล มาตรา ๗ คือ
 มาตรา ๘ มหาวิทยาลัยธรรมศา
 ษาอันแยกกันอยู่ แต่ตั้งเป็นกฎหมาย
 จนถึง พ.ศ. ๒๕๐๐ มีมาตรา ๘ ของ
 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นนิติ
 บุคคล พ.ศ. ๒๕๐๐ มีพระราชบัญญัติ
 ธรรมศาสตร์ (ฉบับที่ ๔) แก้ไข
 ๔ เป็นว่า ให้มหาวิทยาลัยธรรมศา
 ษาเป็นทบวงการเมืองสังกัดกระทรวง
 วิชาการ เพราะฉะนั้นในปัจจุบันจึง
 วิทยาลัยธรรมศาสตร์มหาวิทยาลัย

กลายเป็นทบวงการเมืองในรัฐบาลไป
 ส่วนอีก ๔ มหาวิทยาลัยเขายังเป็น
 ติดยบุคคลอยู่โดยพระราชบัญญัติที่ตั้ง
 มหาวิทยาลัยของแต่ละมหาวิทยาลัยนั้น
 มหาวิทยาลัยจึงเป็นนิติบุคคลในฐานะ
 มีพระราชบัญญัติอื่นต่างหากจากประ
 มวลกฎหมายแพ่งพาณิชย์บัญญัติให้เช่น
 นิติบุคคล ส่วนมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
 เป็นนิติบุคคลตามประมวลกฎหมาย
 พังพาณิชย์ทบวงการเมืองทั้งหลาย
 เป็นนิติบุคคล คราวนี้ร่างพระราชบัญญัติ
 เรากำลังพิจารณากันอยู่นั้น ท่านประ
 ธาน ข้าพเจ้าจำเป็นเหลือเกินในการที่จะ
 หาร่างพระราชบัญญัติที่กำลังพิจารณา
 นี้จะต้องเท่าความไม่ไปถึงพระราช
 บัญญัติที่กระชับราชการในสำนักนายก
 ington หน้อย มีถนนเดียวข้าพเจ้าจะ
 ของลูกชนอีกปราชัยอีกมันเป็นการชำซาก
 เพราะในร่างพระราชบัญญัติที่เราจะ
 ารณาต่อไปนี้จะให้ฐานะของมหาวิทยาลัย
 ๕ เปลี่ยนเป็นกรมสังกัดสำนักนายก
 มนตรี คือเอามหาวิทยาลัยอีก ๔ महा
 วิทยาลัยไปอยู่ในฐานะเดียวกับมหาวิทยาลัย
 ธรรมศาสตร์ซึ่งขึ้นอยู่กับในขณะนี้เป็นกระ
 รวงทบวงการในรัฐบาล ข้าพเจ้าอยาก
 ของอันวอนท่านนายกรัฐมนตรีให้โปรด
 ารณาถือว่า เป็นการสมควรแล้วหรือ

ที่จะเปลี่ยนมหาวิทยาลัยทั้งหลาย ซึ่งถึง
 ขณะยกเว้นธรรมศาสตร์อีก ๔ महा
 วิทยาลัยเขามีอิสระเป็นของตัวเอง อย่างที่
 ภาษาอังกฤษเรียกว่าโอโตโนมี (Autono
 my) ภาษาไทยจะเรียกอะไรข้าพเจ้า
 ยังนึกไม่ออก อาจจะใช้คำว่าอัตตาริปไตย
 ซึ่งอาจจะสูงเกินไป คล้ายๆ อย่างนั้น
 อย่างที่มหาวิทยาลัยทั่วโลกเราจะไปคุย
 ประเทศไหนก็ได้ทั้งยุโรป ในอเมริกา
 ในเอเชียทั่วโลกเขามีโอโตโนมี (Auto
 nomy) ทุกมหาวิทยาลัย ไม่มีมหา
 วิทยาลัยไหนที่เป็นกรมเป็นกองของรัฐบาล
 โลกเขานิยมให้มหาวิทยาลัยเป็นอิสระ
 เพราะถือว่ามหาวิทยาลัยเป็นองค์การ
 วิชาการโดยแท้ เขาไม่นิยมมหาวิทยาลัย
 เขาเป็นองค์การการเมือง เพราะว่าถ้า
 เป็นองค์การการเมืองหรือโปลี ไปลิติคัล
 (Body politic) แล้ว ก็ย่อมที่จะอยู่
 ในอาณาเขตของรัฐบาลที่จะบังคับบัญชาให้
 มหาวิทยาลัยต่างๆ นั้นจำเป็นการสอนให้
 เป็นไปไม่เพียงแต่ในนโยบายอันเป็นหลักใหญ่
 อาจสอนเลยไปถึงปลีกย่อยถึงจนวาระ
 ษา นโยบายของรัฐบาลแต่ละรัฐบาลมา
 สอน ถ้ารัฐบาลใดเป็นคอนเซอเวทิฟ
 ก็สั่งมาให้มหาวิทยาลัยกำหนดหลักสูตร
 มาให้สอนอย่างคอนเซอเวทิฟ รัฐบาลใด
 อยากรจะเป็นโซเชี่ยลลิสต์ ก็ให้สอนหนัก

ไปในทางโซเชี่ยลลิสต์ ข้าพเจ้าไม่พูด
 เลยไปถึงคอมมิวนิสต์หรอก เพราะไม่
 คิดว่ามันจะเลยไปถึงขนาดนั้น เขาเพียง
 เบาะ ๆ แต่เพราะว่ามหาวิทยาลัยเป็น
 ของรัฐบาล แล้วรัฐบาลก็อำนาจการใ้
 ทุนพอเปลี่ยนรัฐบาลแผนการศึกษา
 เปลี่ยนไปไ้ มันไม่ไ้นโยบายของ
 ชาติแล้ว มันเป็นนโยบายของแต่ละ
 รัฐบาลไป ข้าพเจ้าวิตกว่าอย่างนั้น มี
 ความหวังจะเป็นอย่างนั้น และถ้าทำ
 ลายโอโตโนมี (Autonomy) ของแต่ละ
 มหาวิทยาลัยแล้ว ๑. ผิดแยกของ
 โลก ๒. แล้วแต่รัฐบาลจักไป แล้วแต่
 รัฐบาลจะสั่งจะกำหนด เพราะเราเห็นได้
 สถานการศึกษาแห่งชาติกับนายกรัฐมนตรี
 เป็นประธาน รองนายกรัฐมนตรีเป็นรอง
 ประธาน แล้วทำอะไรไปก็ขออนมกคณะ
 รัฐมนตรีอย่างข้าพเจ้าจึงเกรงว่าถ้าโอนเขา
 มหาวิทยาลัยทั้งหลาย แห่เข้าไปสังกัด
 สำนักนายกรัฐมนตรีและเลยไปถึงขนาด
 แปรสภาพเป็นกรมในรัฐบาลแล้ว มหา
 วิทยาลัยทั้งหลายของเราก็ผิดกับมหา
 วิทยาลัยของโลกทั้งสิ้น ข้าพเจ้ามีความ
 เห็นใจท่านนายกรัฐมนตรีและเห็นใจ
 รัฐบาลเป็นอย่างยิ่งที่ว่าอยากจะปรับปรุงมหา
 วิทยาลัยให้มันดีให้มันต้อง อยากจะให้มัน
 สมรรถภาพ ข้าพเจ้าไม่มีความสงสัยเลย

ในเจตนาอันดีของรัฐบาลเช่นนั้น แต่
 ขณะเดียวกันที่รัฐบาลจะทำการจำกัด
 วิทยาลัยกัน ข้าพเจ้าวิตกว่าจะไปกัดเขา
 เลือกใหญ่ของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
 ไทยจะหมดสภาพมหาวิทยาลัยที่ไว้รับ
 เคารพนับถือของโลกเขา ไปก็จะกลายเป็น
 โปลิติค (Body politic) เป็นกรม
 กองของรัฐบาลไปหมดสภาพของมหาวิท
 วิทยาลัย ข้าพเจ้าต้องขอประธานโทษท่าน
 รัฐมนตรี ที่ข้าพเจ้าต้องขอแย้งคำที่
 ว่า เวลานี้สภามหาวิทยาลัยต่าง ๆ
 กิ่งกันเองโดยไม่มีกฎหมาย ความ
 กฎหมายทั้งนั้น ทุกพระราชบัญญัติ
 มหาวิทยาลัยนั้นข้าพเจ้าได้ตรวจหมด
 มีโดยมากอยู่ในมาตรา ๖ มาตรา
 มาตรา ๘ แต่ละพระราชบัญญัติ
 บัญญัติให้มหาวิทยาลัยแต่เขา
 เรียกคำอื่นอย่างจุฬาลงกรณ์ธรรมศ
 เกษตร เรียกว่าสภามหาวิทยาลัย
 ศาสตร์ ศิลปากร เรียกว่าคณะกร
 มหาวิทยาลัย แต่รูปก็เป็นที่สภามหา
 วิทยาลัยนั่นเอง องค์การเหล่านั้นมี
 เป็นประธานโดยตำแหน่ง แต่ว่ารัฐ
 จะมาบังคับการโดยที่เดี๋ยวมไ้ก็
 ประธานออกความคิดความเห็น
 เป็นของธรรมดาเมื่อนายกรัฐมนตรีจะ
 กรรมกว่าก็คล้ายตามโดยมาก

สภาพปัญหา ขอสภาคุณท้าวเจ้าม
 ด้มวักเป็นอันมากเรียบร้อยทางคือเรื่อง
 ทรัพย์สิ้นของมหาวิทยาลัย สำหรับจุฬาลง
 กรณ์มหาวิทยาลัยมีทรัพย์สินมากกว่า
 มหาวิทยาลัยอื่นหมด ทรัพย์สินจุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัยนั้นเกินเขตอำเภอปทุมวันเจ้า
 ย่างครั้งอำเภอ ทตงสนามกีฬา ทตง
 สนามเสวภาและบริเวณรอบๆ ที่เราเรียก
 ทรัพย์จุฬาลงกรณ์รวมทั้งตตงมหาวิทยาลัย
 ล้วนเป็นสมบัติของจุฬาลงกรณ์มหา
 วิทยาลัยหมดมีราคาเวลานักปณธานเรา
 ทรัพย์สิ้นได้มาจากทรัพย์สิน
 รัตนพระองค์ พระบาทสมเด็จพระปิยะ
 หาราช รัชกาลที่ ๕ ซึ่งเดิมเป็นทรัพย์สิน
 สำหรับเก็บผลประโยชน์บำรุงข้าบาท
 ปรารภ และต่อมาตกเป็นของจุฬาลง
 กรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งประชาชนทั้ง
 หลายก็มองเห็นอยู่ว่าจุฬาลงกรณ์มหาวิท
 าลัยนั้นเกิดขึ้นด้วยเดชพระบารมีของ
 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
 ด้มีจะมาเกิดขึ้นจริงจึงในสมัยรัชกาลที่ ๖
 ก็ตาม อย่างนั้นแล้วถ้าเราแปรสภาพจุฬาล
 งกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นกรมของรัฐบาล
 ด้ความเป็นนิติบุคคลของจุฬาลงกรณ์ก็
 ด้เปลี่ยนไปกลายเป็นนิติบุคคลเพราะเป็น
 ด้มในรัฐบาล เช่นนั้นแล้วทรัพย์สินของ
 ด้มจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยก็กลายเป็นทรัพย์สิน

สิ้นของรัฐ อันนี้ข้าพเจ้ายังสงสัยกันว่าจะ
 สัมประสงค์เจตนาเดิมของการที่ทรัพย์สิน
 สิ้นเหล่านั้นตกมาเป็นของจุฬาลงกรณ์
 แล้วหรือ เมื่อทรัพย์สินของจุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัยซึ่งมีค่าทั้งหลายร้อยหลาย
 พันล้าน ที่จะต้องตกเป็นของรัฐก็เท่ากับ
 เราออกพระราชบัญญัติเวนคืนที่ดินมาเป็น
 ของรัฐโดยไม่ตั้งชดเชยอะไรเลย แต่ไม่
 เป็นไรหรือเป็นของรัฐก็ยิ่งพอทำเนา
 เมื่อมหาวิทยาลัยต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยต้องกลายเป็น
 เป็นองค์การในสำนักนายกรัฐมนตรีเป็น
 หน่วยของรัฐ เป็นราชการเต็มร้อยเปอร์
 เซนต์ไปแล้วเช่นนั้น ระเบียบกระทรวงการ
 คลังต้องเข้ามาทรัพย์สินที่ได้ผลประโยชน์
 อยู่เวลานักตตงทางคตงได้มากก็ต้องส่ง
 กระทรวงการคลัง จะจ่ายอะไรก็ต้องตั้ง
 งบประมาณเบิกมา ซึ่งท่านประธานสภา
 ก็ทราบแล้วว่าการจะขอตั้งงบประมาณก็
 ด้เบิกกระทรวงการคลังก็คตงนั้น แล่นจะยาก
 ด้เพียงไร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเท่าที่
 ด้เป็นอยู่ในเวลานี้งบประมาณที่รัฐบาลจะ
 ด้ไปมาเป็นเพียงกรณีพิเศษของค่าใช้จ่าย
 ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่
 ด้ที่ได้มาคือค่าเช่าทรัพย์สิน จ่ายพิเศษ
 ด้อะไรเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในระหว่าง
 มหาวิทยาลัยต่างประเทศก็จะต้องได้เงิน

ก่อนนี้ ออกหนังสือขอร้องไปเงินก้อน
นี้ คราวนั้นเมื่อพูดถึงอาจารย์แล้ว ท่าน
ประธานสภา ข้าพเจ้าขอความกรุณา
นักหนึ่งขอเวลาให้ข้าพเจ้าเป็นพิเศษ
หน่อย เพราะบางท่านอาจจะไม่ทราบว่า
สภาพอันแท้จริงของจุฬาลงกรณ์เป็นอะไร
สภาพอันแท้จริงของจุฬาลงกรณ์แม้แต่
อาจารย์จุฬาลงกรณ์เองบางคนก็ยังเข้าใจ
ผิด จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในฐานะ
เป็นสถาบันนั้น เป็นนิติบุคคลตามพระ
ราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
แต่ส่วนอาจารย์เป็นข้าราชการกระทรวง
ศึกษา ก็อย่างเดียวกับกระทรวงศึกษา
ส่งครูไปช่วยโรงเรียนราษฎรกันเงินเดือน
กระทรวงศึกษาลัทธิใด อาจารย์จุฬาลง
กรณ์มหาวิทยาลัยก็เช่นข้าราชการกระทรวง
ศึกษาซึ่งกระทรวงศึกษาให้มา
สำหรับสอนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
เพราะฉะนั้น อาจารย์จุฬาลงกรณ์มหา
วิทยาลัยนั้นจึงเป็นส่วนหนึ่งทางภาค
อาจารย์นั้นไม่ใช่ตัวมหาวิทยาลัย ตัวมหา
วิทยาลัยเป็นสถาบัน เพราะฉะนั้นคำที่ว่า
ให้โอนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยไปสังกัด
สำนักนายกรัฐมนตรี ข้าพเจ้าว่ายังไม่ถูก
เพราะตัวจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยไม่เคย
สังกัดใคร เป็นเอกราช แต่แน่ละ เมื่อ
เอกราชชนิดที่ซึ่งมีกฎหมายต้องปฏิบัติ

อยู่ ऐसे และอย่างเดียวกันกับโรงเรียน
อื่นที่สัมพันธ์กันเป็นส่วนตัวของเขา แต่เขา
ได้ความครอบงำของ กรมวิสามัญศึกษ
ลัทธิใดก็ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยก็
เอกราช แต่ว่าอยู่ในความครอบงำของ
กรมมหาวิทยาลัยซึ่งอยู่ในกระทรวงศึกษา
แต่ไม่ได้หมายความว่ากรมมหาวิทยาลัย
จะมีอำนาจการอะไรได้ กรม
วิทยาลัยก็จัดแผนการศึกษา ไม่
เข้ามาเกี่ยวข้องในการดำเนินการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แต่ว่าถ้า
หมายความว่าโอนจุฬาลงกรณ์มหา
วิทยาลัยหรืออีกนัยหนึ่งไปยกเอาจุฬาล
งกรณ์มหาวิทยาลัยเข้ามาสังกัดอยู่ใน
สำนักนายกรัฐมนตรีเพราะไม่ใช่เรื่องโอนแล้ว
ยึดแล้วอย่างนี้ จุฬาลงกรณ์มหาวิท
ยาลัยก็เกี่ยวข้องกับกรมวิทยาลัยอัน เว
ธรรมศาสตร์ เพราะธรรมศาสตร์
เอกราชไปแล้ว ข้าพเจ้าว่าผิดแก่เอา
ศาสตร์เขาไปไว้เป็นทบวงการศึกษาน
แก่ปลายเหตุ ไม่ได้แก้ต้นเหตุ
การณ์เวลานั้นเรื่องยุ่งๆ ทำให้ทำอยู่
แต่ความจริงแล้วก็ไม่ถูก แต่ไม่ถูก
ยัดคนเราจะเลยไปอีก เราจะทำลาย
โนมี (Autonomy) ทำลาย
อธิปไตยของมหาวิทยาลัยหมด น
ว่าทำให้มหาวิทยาลัยของเราผิด

สมาชิกผู้เกี่ยวข้องแล้ว เราต้องการ
 ให้เขาเป็นองค์การอิสระ นั้นเช่นเจตนาอัน
 แท้จริงของผม วิสัยทัศน์วิฤตอะไรในโต
 เดียงกันมากมาย เจ้าหน้าท่าง ๆ ก็บอก
 ไม่รู้จะหาคำพูดอะไรที่ดีกว่านี้และที่สำคัญ
 ที่สคัญคือว่าพวกทอชยามท่าง ๆ นั้นเมื่อ
 โอนมาต้องกินเงินเดือนอะไร ๑,๒๐๐-
 ๑,๔๐๐ เงินเดือนเทียบเท่าอชิบคืออะไร
 กรมอะไรนั อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้น
 จำเป็นต้องยอมศัพท์อันนี้ใช้ไปก่อน ทั้ง ๆ
 ที่ผมไม่ชอบ อันนี้ผมรู้สึกเหมือนกันว่า
 มันไม่ดี เพราะเหตุว่าผมไม่ชอบเลยคำว่า
 ทวงวงการเมือง แต่เผอิญเขาบอกว่าจะ
 จะเก้ายันต้องไปแก้กฎหมาย ก.พ. ต้อง
 ไปเก้ายันโน้นอีกซึ่งมันออกไม่ทัน ผม
 บอกว่า พอใช้ นเข้ามา ๖ เดือน แล้วอีก
 ๖ เดือนจะสนับแล้วจะไต่รับทำโครงการ
 กันเสียทีโครงการศึกษาดาชนอย่างนี้ทำ
 ไม่ได้ เพราะฉะนั้นก็ออกอย่างนี้ไปก่อน
 และพร้อมกันไต่ให้ผเชียวชาญช่วยกันคิด
 ว่ามันจะขึ้นอย่างไรดี เพราะฉะนั้นอัน
 นี้เป็นเรื่องบนันครย แต่ว่าตรงกบใจผม
 เพราะฉะนั้นในศัพท์กฎหมาย ออกอะไรมี
 ฐานะเทียบเท่ากบกระทรวง อะไรมีฐานะ
 เป็นกรมตามกฎหมายว่าด้วยอะไร มีคำ
 ว่าทวงวงการเมืองด้วย และนอกจากนั้น
 อีกอันหนึ่ง โปรดขอให้ท่านสมาชิกผู้

เกี่ยวข้องได้สังเกตเรื่องที่ว่า อิสระ
 อิสระนั้นคือ คือ ไปนพอเสร็จแล้วเราจะ
 พวกนี้ไปไว้ที่สภามหาวิทยาลัยแห่ง
 จะโอนไปไว้ ไม่ใช่ให้มาชนตรงกบ
 นายกรัฐมนตรี อย่างนี้หรือ หรือ
 เข้าไว้ในสภามหาวิทยาลัยแห่งชาติ
 ฐานะความกินแห่งแคลงใจอันนี้
 หมดไป ผมคิดว่าอย่างนั้น แล้ว
 บริหารก็จะต้องเป็นไปทางโครงการ
 สภามหาวิทยาลัยนี้ ได้ทำโครงการ
 แล้วว่าจะดำเนินการ ศึกษาไปในรูป
 เป็นชนเช่นตอนอย่างไร วางหลัก
 เสียให้เหมือนกัน เพราะฉะนั้นผม
 เรื่องที่จะให้มาพวพนักการเมือง
 ขึ้นไปไม่ได้ แต่ปัญหามีอย่างไร
 ผมก็เรียนบนันครยต่อที่ประชุมอันนี้
 นัว่า จะเขียนอย่างไรก็ตามมัน
 มันจะเอามันกเขากัน ทงนทง ๆ ที่
 ว่าเป็นอิสระแต่ว่าผมขอรับของด้วย
 ใจว่ารัฐบาลจะไม่กระทำเช่นนั้น
 อันชาติ จะให้สถาบันแห่งการ
 เป็นสถาบันแห่งการศึกษาโดยแท้
 ต้องการให้มาเกยวชองกบการเมือง
 กันข้าม เท่าที่ผมรู้สึกพวกทอ
 วิทยาลัยต่าง ๆ นั้นกบจะมาเกยว
 การเมือง นชชเทจจริงเวลานมัน
 นั้น ประชุมสันติภาพ เชิญไป

ฉัน ผมต้องการจะให้รัฐบาลทำ
 อยุ่อย่างไม่ต้องมีการทำให้
 อยุ่แบบนั้น แต่ขอเท็จจริงเท่าที่เป็นอยู่
 ฝนฝน นักศึกษานาน พยายามไป
 ของกบฏการเมือง และพวกที่เป็นนัก
 มองแต่อดีตก็พยายามที่จะไปศึกษา
 พวกนี้ให้ใครมีความมั่นคงไปในสิ่งที่
 อกทาง อันนั้นผมใครขอให้เขียนข้อสังเกต
 ้วย เรื่องครูเรื่องอาจารย์ที่ท่านสมา
 ฝนเกษตรสังสัยว่าอย่างที่ว่าฯ ฟังเขา
 ฝนฟ้าแล้วไปเอาคนจากกระทรวงศึกษา
 ฝนการมาช่วยสอนด้วย ซึ่งมันผิดไม่ใช่
 ฝนองค์การอิสระ อันนั้นผมเห็นด้วย แต่
 ฝนไรเราจะทำได้ ความจริงพวกบรรดา
 ฝนรายต่าง ๆ มหาวิทยาลัยนั้นควรจะ
 ฝนคงอยู่กัน จัดหลักสูตรศึกษาค้นคว้า
 ฝนและเห็นโปรเฟสเซอร์ต่าง ๆ ควรจะเอา
 ฝนคนออกไปทางนี้ด้วย อย่าไปยุ่งเกี่ยว
 ฝนเรื่องเทคนิคอย่างอื่น จะเอาทิศทาง
 ฝนยากเป็นผืนเขียวชาดูเป็นโปรเฟสเซอร์ไป
 ฝนอีกครายาว ทดลองเขียนตำหรับ
 ฝนอะไรไป ว่ากันไปในรูปนี้คนเดียว
 ฝนปัญหาเรื่องคนอื่น คนเรามิพอน
 ฝนทำนองแพทยกันเหมือนกัน จะต้อง
 ฝนคนจากที่โน้นข้างนั้นข้างไปช่วยกัน
 ฝนอยุ่แห่ง ถ้าคนเราพอละก็ ผมคิดว่า
 ฝนใครบ่มบ่มหน้ากมตาเอาแต่เรื่อง

การศึกษามากกว่า ถ้าใครอย่างนั้นมันก็
 เงิน คน ที่นั้นคนจะต้องไปทำงานหลายหน้า
 ที่จะต้องไปอยู่ที่กระทรวงศึกษาด้วยจะต้อง
 มาอยู่ทางนี้ด้วย ทุกอย่างอันนั้นผมก็มี
 ความรู้สึกว่า แยกทหารก็เหมือนกัน จะ
 ไปสอนโรงเรียนนั้นก็จะต้องเอาคนที่ทำงาน
 ประจำไปเทียบให้สอนเช่นชั่วโมงเป็นอะไร
 ไป ความจริงเราไม่ต้องการเหมือนกัน
 อยุ่จะให้ใครได้เตรียมตัว เตรียมหัวข้อ
 เตรียมแบบฝึกหัด เตรียมหลักฐานอะไร
 ต่าง ๆ กันดีกว่า และมันก็ทำไม่
 สำเร็จเพราะอะไรก็เพราะปัญหาเรื่อง คน
 เรื่องเงิน ปัญหาเวลานเรียนคนมันจะไป
 เร็วกว่าเงิน เพราะว่า ๓ นาทีต่อ ๑ คน
 คนจะมากขึ้น แต่เมื่อวานพูดบอกว่า
 ๑ นาทีได้ ๒ คน ไม่ใช่ ๓ นาที ต่อ
 ๑ คน คนกันมันจะขยายมากขึ้น
 เพราะฉะนั้นคนมันอาจจะพอเงินทอง
 ต่าง ๆ เราก็จะต้องเตรียมคนคอยรับให้
 พอกับคน เศรษฐกิจจะต้องเตรียมให้พอ
 แก่คน การศึกษาจะต้องให้เขาในทางที่
 ที่เขาจะได้มาเป็นหัวเรี่ยวหัวแรง สมดัง
 เจตนารมณ์ของเราว่า เราต้องการแยก
 ให้เขาเป็นครูก็เป็นครู เช่นอาจารย์ก็เป็น
 อาจารย์ อย่าไปยุ่งเกี่ยวกับงานประจำ
 ตามกระทรวงทบวงกรม ถ้ามันทำได้
 อย่างนั้นมันก็ดี ซึ่งอย่างนี้ในต่างประเทศ

เขาก็ทำกันอยู่แล้ว เรื่องมันเป็นอย่างนั้น ก็เพราะฉะนั้นเรื่องคำว่าทวงถามเมือง อะไรเหล่านั้น ผมก็ยอมรับว่าเป็นความจริง เพราะฉะนั้นในเชิงแปรรูปก็คือ ถ้าท่านผู้ใดมีศัพท์อะไรที่เหมาะสมหรือศัพท์ อะไรที่ ๆ ละครเสนอมาเถอะเรา ช่วยกันไม่ใช่มีอะไร แล้วก็เรื่องวิธีการทวงอะไรให้วัดกรมเข้ามาอีก ทว่าจะไม่ให้พวกนี้มายุ่งเกี่ยวกับการเมือง ช่วยไปรื้อคดีด้วยความยุติธรรม แต่ขออย่าให้ ผลลัพท์ ไป พอปกติไปก็เข้าแก่เรื่องของตัว อย่างที่ท่านพูดเมื่อก่อน พูดผลลัพท์ ไป จะเข้าจำปา ๆ ในเรื่องมันเป็นอย่างนั้น แล้วก็อีกประการหนึ่งที่ท่านบอกว่าเงินทองมันไม่พอ เวลานี้มหาวิทยาลัยทุกมหาวิทยาลัยก็ของตัวเองประมาณจากกระทรวง การคลังทั้งนั้น ไปช่วยเหลือ ถ้าเงิน ของตัวไม่พอ เพราะฉะนั้นขอรับรองว่าผลประโยชน์ร้ายใดอะไร เราไม่อยากจะไปแตะต้องอะไรเลย ถ้าเลี้ยงตัวเองได้เมื่อไรโดยที่ไม่ต้องชั่งกบประมาณ มันก็พอ มันก็ดี ไม่ต้องไปเสียงบประมาณ ท่าน มันไม่อย่างนั้น เวลานี้ยังต้องเขาเนอ จากงบประมาณ อย่างว่าแต่จะไปตั้งของ มหาวิทยาลัยนั้นมาเลย อันนี้ผมขอให้เป็นข้อสังเกตสำหรับท่านด้วย ขอให้ช่วยกันสร้างสรรค์ แก้ไขในทางที่

ดี ขออย่าให้มันเป็นการยึดประคองไว้ เครื่องมือสำหรับรัฐบาลอื่น ๆ ออกต่อไป เพราะทำอะไรต่อไป ผมก็คิดเสมอว่าไม่ได้ช่วยจำปา อาจจะต้องเปลี่ยนวิธี เพราะฉะนั้น เมื่ออะไรที่มัน เครื่องผูกมัดไม่ให้เขาทำตามไป เขาวิ่งเพราะหนีไปได้ เท่าที่ความสง เราฟังจะกระทำได้ และผมคิดว่า พวกเราช่วยกัน

พลอากาศโท มุนี มหาสถิต เวชยันตรังสฤณภู : กระผมขอพูด เวลาสักเล็กน้อย ผมรู้สึกว่าเวลา รัฐบาลนี้จะพยายามการย้าย สรรพกิจการ ของมหาวิทยาลัยให้ เขารองกันเสียบที แล้วก็ให้เป็นคน แล้วก็ได้โดยเจตนาที่จะทะนุบำรุงได้ ดาวเรียง ๆ ขึ้นไปนั้น ผมรู้สึกว่า ตลอดจนผูกเกี่ยวของกับสภาพ สืบย้อนย้อนโมทนาเป็นอย่างยิ่งว่า มหาวิทยาลัยต่าง ๆ นา ๆ ในสำนักนายกรัฐมนตรี นักเพช ฐิตการงานให้กระทรวงศึกษาธิการ และท่านนายกรัฐมนตรี เกรณชาติแจ้งเมื่อก่อนว่ามหาวิทยาลัย ท่านก็ยังคงให้มีไอทีโนมี (Ayutthaya) ซึ่งเป็นลักษณะของมหาวิทยาลัย ทั่ว ๆ ไป ก็ทำกันเช่นนั้นอยู่แล้ว

คนงานโต เรืองนิกไม่น่าจะรักอะไรกัน
 กับการที่โอนไปแล้ว จิตเป็นกรรม
 ใจเป็นกฎหมายแล้วกรัสกว่า ค็ยเป็น
 ธรรมแล้วละก็ ทวพยสันอะไรต่าง ๆ
 ภาณอย่างทสมกัไม่ค็อยชำนานฎกฎหมาย
 ภาะเป็นของรัฐนั้น ถ้าเช่นนั้นแล้ว แต่
 ภาณของ รพณฯ นายกรัฐมนตรีไม่ค็
 อยเช่นนั้นเลย ภาระผมจึงขอเสนอว่าถ้ามี
 ทางออก ก็เรียกเป็นมหาวิทยาลัยแต่ละ
 มหาวิทยาลัย โอนไปอยู่ในสำนักโดย
 ภาณของ ท่าน ท่านก็จะให้อยู่ภายใน
 ควบคุมดูแลแนะนำของสภาการศึกษา
 อยแล้ว ก็โอนกันไปได้ ใช้ชื่อเฉย ๆ และ
 ภาณโอนไปแล้วในขณะนั้นแต่ละมหาวิทยา
 ลัยก็มีพระราชบัญญัติของตนเองอยู่ มี
 สภามหาวิทยาลัยควบคุม แต่สภามหา
 วิทาลัยนั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 เป็นนายก และสภเป็นสมาชิกของสภา
 นี้ก็แต่งตั้งไป รั้งอยู่โดยคำแนะนำ
 ของ สภามหาวิทยาลัยนั้นจนมาแทรก
 ทรอเปลยอะไรเช่นนั้น แต่อย่างไรก็ค็
 เป็นการแต่งตั้งโอนไปในการนี้เป็นการ
 ควบคุมเป็นชั้นรองลงไปอีก ควบคุมชั้น
 หนึ่งคือ สภาการศึกษาแห่งชาติ เมื่อ
 เป็นเช่นนั้นแล้ว หากจะโอนเข้ามาแล้วถ้า
 ไม่เรียกชื่อว่าเป็นกรม ค็ยในการ แบ่ง
 ส่วนราชการในพระราชบัญญัติ อยยัค็

ไปนี้ ภาระผมค็ยขอประธานอภยที่ระทอง
 กล่าวถึง ค็ยอย่าใส่ไว้เป็นทวง เพราะ
 ในขัจยนั้นค็ให้อานาขอเพิ่มเติมแล้วว่า ถ้า
 โอนไปอยู่ในสำนักนายกรัฐมนตรีแล้ว ท่าน
 นายกรัฐมนตรีก็ค็ยเป็นประธาน หรือ
 นายกของสภาการมหาวิทาลัยนั้นอยู่ใน
 ทวี ส่วนสภาการศึกษาที่ระทงชนั้นนระให้
 คำแนะนำหรือวางแนวอะไร ๆ ก็ค็ยอมจะ
 ดำเนินการไปได้ โดยไม่ค็ยงใช้คัพทว่า
 เป็นทวงอะไรเช่นนั้น ซึ่งก็ค็ยเป็นทวง
 ใจอยู่ ถ้าทำเช่นนั้นภาระผมก็ค็ยเสนอว่า
 จะไปได้หรือไม่ ก็แล้วแต่ท่านผู้รั ในทาง
 กฎหมายจะค็ยพิจารณาท็ยไป ส่วนทรพย
 สันนั้น ถ้าพค็ยไปแล้วภาระผมทราว่าไม่
 ค็ยมหาวิทาลัยไหนเลยท็ยค็ยได้ แม้ท็ยฟ้า
 ลงกรรมมหาวิทาลัยเองท็ยมีทรพยสัน
 อยเป็นส่วนมากก็ได้เก็ยผลประโยชน์คน
 แต่ก็ทำอะไรไม่ถนค็ เพราะว่ามีพระ
 ราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าอะไรค็ยค็ยอยู่
 เพราะฉะนั้นผลประโยชน์ค็ยงค็ยค็ยอยู่
 เหมือนกัน อย่างไรค็ยค็ยงรัฐ เพราะ
 ฉะนั้นในการที่ทางรัฐบาสระสนยสันมหา
 วิทาลัยทงหลาย เพจระรรโลงอย่างนค็
 เป็นพระคณอย่างค็ยค็ยแล้ว ส่วนเงินหรือ
 ทรพยสันทมผลคณคน ไม่ค็ยค็ยในขบ
 ประมาณ ภาระผมเข้าใจว่าการ โอนขบ
 ประมาณ เฉพาะเงินอยู่ในพระราชบัญญัติ

งบประมาณเท่านั้น แต่ว่าทรัพย์สิน
เหล่านั้นมีผลและมีกรรมกรรณคดี และ
กรรมกรรณนชนคชสภามหาวิทยาลัย ก็
มีการควบคุมอยู่เหมือนกัน หากว่าจะมี
การควบคุมย่งยวดต่อไปอย่างไรก็เป็น
เรื่องที่จะได้พิจารณากันไปก็ได้ กระ
ผมขอเสนอวิธีการอย่างนี้

หลวงวิจิตรวาทการ : คือปัญหา
ที่มหาวิทยาลัยนั้นจะโอนมาจนแก่อะไร
นั้นก็เป็นเรื่องที่เราได้ปรึกษาหารือกันมาก
และเป็นปัญหาในทางกฎหมาย เดิมร่าง
ก็ได้ร่างไว้ให้โอนมหาวิทยาลัยต่าง ๆ
นั้นมาขึ้นอยู่กับสภาการศึกษาแห่งชาติ
คือถ้าเขียนอย่างนั้นก็จะเป็นการคงตามค
แต่ที่ว่าผู้เชี่ยวชาญในทางกฎหมายต้อง
ว่าผิด เพราะเหตุว่าสภาการศึกษาแห่ง
ชาตินั้นไม่ใช่ส่วนราชการ คือเป็นสภา
อันหนึ่ง คือว่าจะไปเอาอะไรมาขึ้นอยู่กับสภา
การศึกษาแห่งชาติแล้วก็ไม่ถูก เพราะ
เหตุผลเพื่อให้เป็นการถูกต้องตามวิถีทาง
กฎหมาย ก็ต้องเอาไปขึ้นสำนักนาย
กรัฐมนตรี ก็เป็นเรื่องของทางกฎหมาย
ซึ่งผู้เชี่ยวชาญทางกฎหมายจะได้วินิจฉัย
เอง ถ้าหากว่าการไปขึ้นอยู่กับสภามัน
เป็นการถูก กระผมเชื่อว่ารัฐบาลคงไม่
ขัดข้องที่จะแก้ คำว่า "สำนักนายกร
มนตรี" นั้น เป็นสภาการศึกษาแห่งชาติ

แต่อย่างไรก็ตามกระผมขอเรียนซ้ำ ความ
ที่นายกรัฐมนตรีได้ชี้แจงต่อสภาเมื่อ
นี้ว่า ถึงแม้ว่ามหาวิทยาลัยเหล่านั้นจะ
ขึ้นอยู่กับสำนักนายกรัฐมนตรีในนามก็
ผมเชื่อว่าสำนักนายกรัฐมนตรีจะมีส่วน
เกี่ยวข้องใน การภายในของมหาวิท
ลัยน้อยที่สุด เพราะเหตุว่ากิจการทุก
ทุกอย่างของมหาวิทยาลัยนั้นได้มีระเบียบ
แล้วในพระราชบัญญัติสภาการศึกษาแ
ชาติที่เราได้ผ่านไปแล้วนั้นว่า ให้อยู่ใ
ความวินิจฉัยของสภาการศึกษาแห่งชาติ
เรื่องเขียนว่าเอาไปขึ้นสำนักนาย
เป็นเรื่องของกฎหมายเท่านั้นเอง นั้น
ถึงเรื่องปัญหาเรื่องทรัพย์สินซึ่งท่าน
อภิปรายสองท่าน ได้อภิปรายมาแล้ว
ผมก็รู้สึกว่าท่านเป็นห่วงว่าโดยเพราะห
ลงกรณนั้นมทรัพย์สินส่วนของมหาวิท
ลัยอยู่เป็นอันมาก และเป็นทรัพย์สินที่
คือออกผลที่จะเอามาใช้ ในกิจการของ
มหาวิทยาลัยมาก เป็นห่วงใยว่าทรัพย์สิน
เหล่านั้นจะมากกว่วบริคเป็นของรั
ขอเรียนว่าคณะผู้ร่างกฎหมายเรื่องสภา
การศึกษาแห่งชาติ ก็ได้คำนึงถึงเร
นเหมือนกัน เพราะเหตุที่เราจึงได้มีความ
ในมาตรา ๑๐ (๕) ที่พูดถึงทบวงการ
ศึกษาเราถือว่า ทรัพย์สินที่ฝ่ายกร
มหาวิทยาลัยมีอยู่นั้น เป็นทบวงการ

เขาเพราะเหตุนี้ จึงได้มีบทบัญญัติแยก
 กไปอีกส่วนหนึ่งต่างหาก ไม่ได้อยู่ในข
 มาณ ไม่ใช่เป็นทรัพย์สินของรัฐ ขอให้
 นผู้อภิปรายหรือทางจุฬาลงกรณ์มหา
 วิทยาลัยมีความสบายใจในชั้นนี้ รัฐบาล
 อธิ์ร่างกฎหมายนี้ ไม่ใ้มีเจตนาเลย
 ะไปเอาทรัพย์สินของจุฬาลงกรณ์มา
 ของรัฐ ทั้งนี้ขอขอกันงคือว่าท่าน
 ก็บรรยายก่อนบอกว่า อย่างมหาวิทยาลัย
 จุฬาลงกรณ์นั้น เป็นนิติบุคคลอยู่แล้ว
 มาแปลงรูปเป็นกรม เอามาแปลง
 เป็นส่วนราชการในมหาวิทยาลัยจะทำ
 เสียโอโตโนมี (Autonomy) ให้เสีย
 ะ เรื่องนี้กระผมขอเวบนประวติว่าเหตุ
 ึ่งทำอย่างนั้น ยกตัวอย่างมหาวิทยาลัย
 ธรรมศาสตร์เมื่อก่อนก็เป็นนิติบุคคล
 การเป็นนิติบุคคลนั้น ไม่ได้เป็น
 ็นราชการ ครูอาจารย์ หรือ
 หน้าที่ของมหาวิทยาลัยไม่ได้เป็น ข้
 าชการ เขาไม่มีสิทธิในเรื่องข้
 ัญญาเขาไม่มีอะไร มหาวิทยาลัย
 มีค้าศักดิ์เองได้เป็นเสรีมคคคคคคคค
 ้ให้ครูอาจารย์ ในมหาวิทยาลัยนั้น
 ึ่งเจ้าหน้าที่มีฐานะเป็นข้าราชการก็
 ้มาเป็นส่วนราชการ ท่านจะเข็ชชชชชช
 ้ที่เอามาเป็นส่วนราชการ ก็ไม่ระ
 ้วว่าอะไร ก็ไปพบคำในประมวล

กฎหมายแพ่งว่าเป็นของกรม เมืองก็เลย
 เอาค้้านมาใช้ หมายความว่าให้เป็นส่วน
 ราชการนเอง ทั้งนี้จุฬาลงกรณ์มหา
 วิทยาลัยเป็นอย่างไรผมเชื่อแน่ว่าเจ
 ้างงานของท่านเกล้าล้นกระหม่อมซึ่งเป็นผู้
 ้มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์นั้น มีเจตนา
 ้นแน่แท้จะให้มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์
 เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ ไม่ใช่มหาวิทยาลัย
 ลัยบุคคล และโดยฐานะ ในเวลาที่ตั้ง
 ้นนั้นเป็นสมัยแห่งสัมบูรณาญาสิทธิราช
 ้มหาวิทยาลัยจะตั้งขึ้นโดยกฎหมายหรือ
 โดยพระบรมราชโองการก็ตามที่ข้
 ้ฐานะเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ หนีไม่พ้น
 ในข้อที่ว่าจะไม่เป็นองค์การของรัฐ แต่ยั
 ้โดยกฎหมายของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยา
 ้ยว่าเป็นนิติบุคคลก็เลยทำให้เข้าใจว่า
 ้ไม่ใช่เป็นของรัฐ แล้วผลเป็นอย่างไร
 ้ผลก็คือว่าครูอาจารย์นั้น ไม่สามารถจะ
 ้กินเงินเดือนในข้ประมาณของจุฬาลง
 ้กรณ์มหาวิทยาลัยต้องถือเงินข้าราชการ
 ้กระทรวงศึกษา ถ้าพูดกันตามกฎหมาย
 ้แล้วอย่างจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยไม่
 ้มีอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยเลย แต่
 ้ทุกคนเป็นข้าราชการกระทรวงศึกษา
 ้แต่ว่า ถ้าเมื่อเขาเข้ามาจ้
 ้สำนักนายกให้มีฐานะเป็นทางราชการ
 ้แต่ข้าราชการเหล่านั้นก็ ไม่จ้
 ้

ไปกินเงินเดือนกระทรวงไหน กินเงิน
เดือนของมหาวิทยาลัยก็มีฐานะ เป็น
ข้าราชการและยิ่งกว่านั้นท่านจะเห็น
ได้ว่า ในพระราชบัญญัติเรื่องโอนมหา
วิทยาลัยนั่นเองมาตราหนึ่งซึ่งได้ให้สิทธิ
แก่มหาวิทยาลัยเห็นเป็นส่วนราชการใด ๆ
ทั้งสิ้นในประเทศไทยนั้นคือไม่ต้องขึ้นกับ
ก.พ. แต่กฎหมายบอกว่าต้องเป็นข้าราชการ
ของมหาวิทยาลัยจึงไม่ต้องขึ้นกับ ก.พ.
ถ้าไม่ทำอุปถัมภ์ให้เข้ามาอยู่ในสำนัก
นายกรัฐมนตรี ตรี ไม่ทำให้เป็นองค์การของ
ราชการเป็นส่วนราชการโดยแท้จริงจน
แล้ว ครูอาจารย์เหล่านั้นจะไม่ได้รับผล
ความยกแห่งพระราชบัญญัติคนมอกชอหนึ่ง
ซึ่งท่านสมาชิกอภิปรายคนแรกได้พูด
ขึ้น ผมก็ไม่อยากที่จะทิ้งไว้ให้คนอื่น
คือท่านบอกว่าอย่างอุปถัมภ์มหา
วิทยาลัยในเวลานี้เขาทำกันเหมือนอย่าง
กระทรวง ๆ หนึ่งคือ อ.ก.พ. ของอุปถ
ัมภ์มหาวิทยาลัยนั้นรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงศึกษาเป็นประธานเท่ากับ อ.ก.พ.
กระทรวง คณะต่าง ๆ นั้นเท่ากับเป็นกรม
มหาวิทยาลัยอื่น ๆ อย่างธรรมศาสตร์ก็
พลเหมือนกันละว่าที่เอามหาวิทยาลัยเขา
มากลายเป็นกรมมันจะผิด เพราะเหตุว่า
คณะต่าง ๆ เขาเป็นกรมอยู่แล้ว มหา
วิทยาลัยเท่ากับกระทรวง อันนี้แหละครับ

ผมเดียง คือเราไม่สามารถที่จะถือมหา
วิทยาลัยเป็นกระทรวงได้ อย่างน้อยก็
เป็นกรมชั้นกรม มหาวิทยาลัยฟ้าเ
ต้องไปขึ้นกับกรมมหาวิทยาลัยกระทรวง
ศึกษา คณะบดีเท่ากับกรม คณะบดีขึ้น
กับมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยต้องไป
ขึ้นกับกรมอีกทีหนึ่ง ก็เรื่องเป็นอย่าง
แล้วจะว่ามหาวิทยาลัยเป็นกระทรวงอย่า
ไร ถ้ามาขึ้นอยู่กับสำนักนายกรัฐมนตรี
นั้นก็เท่ากับว่ามหาวิทยาลัยนั้นเป็นกรม
ไม่ต้องไปขึ้นกับกรมเสียดวยซ้ำ มาขึ้นกับ
สำนักซึ่งมีฐานะเป็นกระทรวง กันส่ว
ทางคณะต่าง ๆ พวกคณะบดีก็มีฐานะเท่า
กับอธิบดี คณะบดีเท่ากับกรม มันก็กร
ชั้นกรม มันก็เห็นไม่ผิด ก็ยังดีกว่าม
เถาซึ่งกรมชั้นกรมแล้วเขาไปขึ้นกับอ
ชายนกรมชั้นกรมแล้วขึ้น สำนักนาย
ซึ่งเป็นกระทรวง ผมก็ขอเรียนชี้แจงช
นี้ไว้ด้วย

หลวงประกอบนิติสาร : ข้าพ

ขอเวลาสักเล็กน้อยไม่ขัดขวางนักคร
ข้าพเจ้าได้สทรมิตรีพ่งท่านสมาชิก
อภิปรายชี้แจง ข้าพเจ้าขอใช้คำว่า แ
รัฐบาล ไปเมื่อต้นแล้วครสทกว่าทาง
เองก็ยังไม่แน่ใจเหมือนกันว่าการที่
มหาวิทยาลัยทั้งหลายเหล่านี้ไปสังกัด
สำนักนายกรัฐมนตรีเป็นการถูกต้อง

คุย ๆ ก็มีว่าจะขออย่างนี้ไปก่อนแล้ว
 สักพักหนึ่งที่หลัง โดยเฉพาะท่านสมาชิก
 เกี่ยวกับซึ่งนั่งลง เมื่อนัก ขอกว่าขอให้
 หลีกเลี่ยงเด็ก แล้วไปพิจารณาคนที่
 ึ่งว่า จะให้มหาวิทยาลัยทั้งหลายนี้ไป
 ักศึกษาแห่งชาติจะได้หรือ
 ักได้ไป สังกัดอย่างนั้นก็ไม่ชัดของ
 ืออย่างนี้ ก็เมื่อเห็นเช่นนั้นแล้วก็หมก
 ามว่าทางรัฐบาลก็ยังเบียดเบียนอยู่ที่
 ุสสถานและสมาชิกทุก ๆ คนที่จะเสนอ
 ามเห็นหากจะมีเห็น ของคนไปยังคณะ
 รมวีกาว่าจะสมควรแปรรูปที่แก้ไข
 ุตราใดเป็นอย่างไรเพื่อความเหมาะสม
 ั่วว่าหลักการ ของท่านมีที่เรากลึงแอน
 ะหลักการของท่านขอจะให้โอน ให้
 ฎหมายว่าด้วยการ โอนมหาวิทยาลัย
 นี้ ๆ ไปสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี
 ืออย่างนี้เราก็แปรรูปที่นอกหลักการไม่
 ก็ ข้าพเจ้าจึงอยากจะขอประนีประนอม
 อธิวงวนขอกราบไหว้ท่านนายกรัฐมนตรี
 ักกรุณาแก้ไขหลักการนี้หนึ่งซึ่งทำได้
 ุสสถาน โดยเขียนว่า ให้มีกฎหมายว่า
 วยการให้มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
 าลงกรมมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
 วมศาสตร์ มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์
 ะมหาวิทยาลัยศิลปากร อยู่ในกรอบ
 ึ่งและควบคุมโดย ใกล้เคียงของ สำนัก

นายกรัฐมนตรี เราอย่าเพ่งค้อน ใช้คำว่า
 “สังกัด” อย่าเพ่งค้อน ใช้คำว่า “โอน”
 เป็นแต่เพียงให้มหาวิทยาลัยเหล่านั้นไป
 อยู่ในความควบคุมและสอดส่อง จะมีคำ
 ใกล้เคียงหรือไม่ก็แล้วแต่ของสำนักนาย
 กรัฐมนตรีอย่างนี้ หลีกเลี่ยงกว้างชน
 ั่วว่าไปพิจารณาแล้วจะคงไว้อย่างร่าง
 ัฐบาลก็ยังอยู่ในหลักการที่ข้าพเจ้าเสนอ
 นี้หรือจะแก้ไขปรับปรุงตก แต่งให้กระทัด
 รัดดีขึ้น ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าสมาชิกแต่ละ
 ท่านจะได้ช่วยกันคิด ข้าพเจ้าก็คิดอย่าง
 แล้วแต่ยังไม่สมบูรณ์ อย่างนั้นแล้วเบียด
 ะตมมากขึ้นอย่างนี้โดยไม่เสียรูปร่าง
 พระราชบัญญัติเดิมแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่า
 จะเป็นความกรุณาให้เราได้ช่วย ปรับปรุง
 ่างพระราชบัญญัติใหม่ให้ดีขึ้น แต่ถ้านึก
 ุศไม่เห็นด้วยก็ไม่เป็นไร ยังคงไว้อย่าง
 เดิมก็ไม่เสียหลักการอย่างนี้ แต่ขอ
 เบียดประทุหน้อยครับ

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช (รัฐ
 มন্ত্রীว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ใน
 ักที่จะแก้หลักการเพื่อเปิดโอกาสให้แก่
 สมาชิกในการแปรรูปที่ในวาระที่ ๒ ให้
 กว้างขวางยิ่งขึ้นนั้น รัฐบาลก็เต็มใจอยู่
 เสมอที่จะปฏิบัติเช่นนั้น ถ้าสามารถจะ
 ทำได้ ย่อมเห็นว่าในเรื่องนี้จะแก้หลักการ
 ึ่งที่ท่านสมาชิกเสนอไว้หรือไม่ ซึ่ง

ถ้าได้แล้วรัฐบาลก็ยินดี แต่ผมคิดว่าถ้า
จะแก้หลักการเช่นนั้นเห็นจะไม่ได้ โดย
เหตุที่ว่าความในข้อที่ห้าให้โอนมหา
วิทยาลัย ๕ มหาวิทยาลัยนั้นมาสังกัดส
ถาบันนายกรัฐมนตรี ให้โอนงบประมาณมา
ยังสำนักงานนายกรัฐมนตรีทุกอย่างหมดก็
เมื่อความในข้อที่ห้าเป็นอย่างนี้แล้วเรา
จะไปแก้หลักการทั้งที่ท่านสมาชิกเสนอ
มันก็เดียวกันในหลักการ ในตัวของ
รัฐบาล ผมคิดว่าจะแก้หลักการเช่นนั้น
เห็นจะไม่ได้

หลวงประกอบนิติสาร : ถ้า
อย่างนั้นขอแก้หลักการ เป็นว่า “ให้
กฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยทั้ง ๕ นั้น
ด้วยความเหมาะสม” อย่างที่เคย ๆ ใช้
กันมาได้ใหม่ให้มันกว้างกว่านั้น แต่
ข้าพเจ้าคิดว่าอย่างที่ว่านั้นในข้อร่าง
พระราชบัญญัติขอแก้ไขให้อะไรนั้นก็อยู่ใน
เรื่องเอามหาวิทยาลัยทั้ง ๕ มาอยู่ใต้ง
บัญชาควบคุมของสำนักงานนายกรัฐมนตรี
เหมือนกัน แต่ข้าพเจ้าเห็นจะไม่มี
เวลาจะมาเถียงกับท่านมากนักท่าน
รัฐมนตรีช่วยก็ยอมรับ แต่ก็คิดว่าให้มันกว้าง ๆ
เสียเลยดีกว่าขอแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย
ว่าด้วยมหาวิทยาลัยนั้นหรือจัดการแก้ไข
เพื่อความสะดวกกว้าง ๆ ได้ใหม่

พระยาอรรถการีย์นิพนธ์ (ท
มนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ที่
สมาชิกท่าน ก็ไม่ได้เสนอว่าแก้ไข
อย่างไร เพราะฉะนั้นเมื่อยังไม่ทราบ
แน่นอนว่าท่านจะให้แก้หลักการอย่างไร
ก็ไม่รู้จะแสดงอย่างไร แต่อย่างไรก็ตาม
นอกจากความในข้อที่ห้าจะระบุว่าให้
มหาวิทยาลัยทั้ง ๕ นั้นมาสังกัด
รัฐมนตรีแล้วขอพระราชบัญญัติก็ยัง
เช่นนั้น มีอยู่เพราะฉะนั้นรัฐบาล
แก้ไขในทางที่ให้ชัดกับข้อให้ชัดกับ
ความในข้อที่ห้าก็ย่อมจะทำไม่ได้

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ
ต่อไปในข้อที่ห้าขอแก้ไขที่ประชุม
ควร จะรับหลักการแห่งพระราชบัญญัติ
ฉบับหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควร
หลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ
ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ
เห็นอันว่ารับหลักการ ส่งกรรมาธิการ
พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ
หมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ (รอง
รัฐมนตรี) : รัฐบาลขอเสนอให้ส่ง
กรรมาธิการวิสามัญชุดที่ ๕๕

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
ศาลขอเสนอให้ส่งคณะกรรมการวิชา
ตุลาการที่ทรงคุณวุฒิพิจารณาร่างพระราช
บัญญัติแล้วมา มีท่านผู้ใดชี้แจง
หรือไม่
(ไม่มีสมาชิกชี้แจง)

นายกรัฐมนตรี) : ขอเสนอให้แปรญัตติ
ภายใน ๓ วัน

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่าง
อื่น)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
แปรญัตติภายในกี่วัน
พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรม
หมื่นราชนิกุล (รอง

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
เป็นอันว่าแปรญัตติภายใน ๓ วัน ระเบียบ
วาระที่ ๗ ร่างพระราชบัญญัติจักรเย็บ
สำนักนายกรัฐมนตรี (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. .... คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติจักรเย็บราชการสำนักนายกรัฐมนตรี (ฉบับที่..)
พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการจักรเย็บราชการสำนักนายกรัฐมนตรี

เหตุผล

เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการจักรเย็บราชการสำนักนายกรัฐมนตรี ได้
ทำให้มีสภาการศึกษาแห่งชาติ สังกัดอยู่ในสำนักนายกรัฐมนตรี และยกฐานะ
ในร่างพระราชบัญญัติสภาการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. .... ต่อสภาร่างรัฐธรรมนูญ
จะเป็นผลให้ยกเลิกสภาการศึกษาแห่งชาติ และมีสำนักงานสภาการศึกษาแห่ง
นั้นแทน กับทั้งได้มีกฎหมายให้ โอนมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ และมหา
วิทยาลัยศิลปากรไปสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี จึงต้องแก้กฎหมายว่าด้วยระเบียบ
ราชการสำนักนายกรัฐมนตรีเสียใหม่ เพื่อให้เป็นไปตามที่วาง และให้โอนกิจการ
ข้าราชการและงบประมาณของสภาการศึกษาแห่งชาติ ไปยังสำนักงานสภาการศึกษา
แห่งชาติ.

สำเนา

ร่างพระราชบัญญัติ

จัดระเบียบราชการสำนักนายกรัฐมนตรี (ฉบับที่...)

พ.ศ. ....

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบราชการ
สำนักนายกรัฐมนตรี

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการ
สำนักนายกรัฐมนตรี (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
กิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบ
ราชการสำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๐๒ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ

ระเบียบราชการสำนักนายกรัฐมนตรี (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความต่อเนื่อง
กันแทน

“ มาตรา ๖ สำนักนายกรัฐมนตรี มีส่วนราชการดังนี้

- (๑) สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี
- (๒) สำนักบริหารของนายกรัฐมนตรี
- (๓) สำนักงบประมาณ
- (๔) สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
- (๕) กรมประมวลราชการแผ่นดิน
- (๖) กรมประชาสัมพันธ์
- (๗) กรมตรวจราชการแผ่นดิน
- (๘) สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
- (๙) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
- (๑๐) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
- (๑๑) สถาบันป้องกันราชอาณาจักร
- (๑๒) สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ
- (๑๓) สำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติ
- (๑๔) การพลังงานแห่งชาติ
- (๑๕) สำนักงานสภาวิจัยแห่งชาติ
- (๑๖) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- (๑๗) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- (๑๘) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- (๑๙) มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์
- (๒๐) มหาวิทยาลัยศิลปากร

ให้ส่วนราชการตามมาตรานี้เป็นทบวงการเมือง มีฐานะเป็นกรมตาม
ที่บัญญัติไว้ในระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุง
ราชการ”

LIRT

มาตรา ๕ ให้โอนบรรดากิจการของสภาการศึกษาแห่งชาติ ไปยังสำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติ

ให้โอนบรรดาข้าราชการและลูกจ้างสังกัดสภาการศึกษาแห่งชาติ ไปสังกัดสำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติ และให้ โอนเงินงบประมาณของสภาการศึกษาแห่งชาติไปเป็นงบประมาณของสำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติ

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้.

.....
.....

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนคราธิปกศรีประพันธ์ (รองนายกรัฐมนตรี) : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการสำนักนายกรัฐมนตรี (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

โดยมีหลักการ แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบราชการสำนักนายกรัฐมนตรี

เหตุผล เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยจัดระเบียบราชการสำนักนายกรัฐมนตรี ได้บัญญัติให้มีสภาการศึกษาแห่งชาติ สังกัดอยู่ในสำนักนายกรัฐมนตรี และ ยืนยัน รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติสภาการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. .... คือ สภาวิจัยรัฐธรรมนูญซึ่งจะเป็นผลให้ยกเลิกสภาการศึกษาแห่งชาติและมีสำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติขึ้นแทน ทั้งนี้ ได้มีกฎหมายให้โอนมหาวิทยาลัย

เกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศิลปากร ไปสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี จึงได้แก้ไขกฎหมายว่าด้วยระเบียบราชการสำนักนายกรัฐมนตรีเสียใหม่ ให้เป็นไปตามที่ขอและให้โอนกิจการข้าราชการและงบประมาณของสภาการศึกษาแห่งชาติไปยังสำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติข้าพเจ้าใคร่จะกล่าวเพิ่มเติมว่า ท่านสมาชิกแปรญัตติคือในที่ว่า “ให้ส่วนราชการตามมาตรฐานของกรมการเมืองมีฐานะเป็นกรมตามหมาย....” ข้าพเจ้าเห็นว่าที่ให้โอนสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีนั้น ท่านสมาชิกจะโอนมาสังกัดสภาการศึกษาแห่งชาติก็ทำได้ ก็เพราะว่าสถานนีโอนสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี แต่ที่

ความประสงค์ของท่าน ซึ่งก็ตรงกับของ
 รัฐบาลของท่านนายกรัฐมนตรี เพราะว่า
 ท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงแล้วว่า รัฐ
 ธรรมนูญจะทำให้มหาวิทยาลัยต่าง ๆ
 เสรีภาพ คือไฮโตโนมี (Autonomy)
 คือ ขอบเขต ไม่มีปัญหา ท่านไม่อยากจะ
 ให้นักการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยเลย
 ที่พูดที่ของกรมยังเชื่อง เช่น ศัพท์ใน
 หมายแพ่ง และพาณิชย์ ความที่ท่าน
 พูดทราวย่อย ข้าพเจ้านึกว่าขอที่ท่าน
 ว่าจะแปรญัตติคงจะเป็นตอนนั้น ทว่า
 ปรากฏว่ามีฐานะเป็นกรม ข้าพเจ้าก็
 เห็นว่า ท่านเสนอแปรญัตติได้

พลอากาศเอก บุญ จันทรวงศ์
 ขอเวลาสักเล็กน้อย นึกเทียบแล้ว
 มีข้อ สำหรับประกอบร่างพระราช
 บัญญัติระเบียบราชการสำนักนายกรัฐมนตรี
 ยอมรับ ซึ่งกำลังจะพิจารณา ผมเห็นว่า
 เป็นเรื่องด่วน และหลักการที่ว่าแก้
 ผมเติมกฎหมาย ว่าด้วยระเบียบราชการ
 สำนักนายกรัฐมนตรีนั้น ก็เนื่องจาก
 ได้ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติมา ๓
 และพิจารณาไปแล้วนั้น ก็จำเป็นต้อง
 แก้ไขระเบียบราชการสำนักนายก
 ตรี และที่เสด็จในกรมได้พบแล้ว
 ว่าถ้ามหาวิทยาลัยไปขอยกย่องสภา
 ศึกษาระดับชาติ คือไม่ไปขึ้นเป็น

หน่วยเป็นกรมขึ้นกับสำนักนายกรัฐมนตรี
 ไปขึ้นกับสำนักงานสภาการศึกษาแห่ง
 ชาติ เพราะฉะนั้นก็คิดส่วนราชการ
 ต่างๆออกไปได้เป็น ๕ ส่วนเช่นนี้เป็นต้น
 ตนประเด็นที่สมพระเกียรติระเบียบราชการ
 สำนักนายกรัฐมนตรีจำเป็นต้อง
 แก้ไขในข้ออื่นอีก ก็คือส่วนราชการที่ ๑๑
 ส่วนราชการที่ ๑๑ นั้นมีชื่อว่า สภายิ่ง
 กิ่งราชอาณาจักร สภายิ่งกิ่งราชอาณาจักร
 กิจต้องเปลี่ยนเป็นสภาความมั่นคงแห่ง
 ชาติ ซึ่งรัฐบาลระดับได้รับหลักการ
 และได้พิจารณาไปแล้วเห็นพิเศษและเวลา
 น้อยในเรื่องของกฎหมายทางกฎหมาย
 เพราะฉะนั้นข้อ ๑๑ นี้จำเป็นต้อง
 เปลี่ยนไม่มีปัญหาใด ๆ ผมคิดว่าพล
 นายกรัฐมนตรียอมรับว่า ในเรื่องนี้
 เพราะฉะนั้นเมื่อเปลี่ยนแล้ว ผมคิดว่าร่าง
 พระราชบัญญัติสภาความมั่นคงแห่งชาติ
 นั้นคงไม่เกินพหุสัทธิศกหน้าคือไม่ใช่พหุสัทธิ
 ที่จะลงมือ ๒ ข้อที่ขอยกแล้วจะต้องเสนอเข้า
 มาขอได้เปลี่ยนสภายิ่งกิ่งราชอาณาจักร
 เป็นสภาความมั่นคงแห่งชาติ เมื่อเสนอ
 เข้ามาแล้ว ถ้าหากแก้ไขตอนนั้นและได้
 เปลี่ยนมานี้แล้วเสนอเข้ามาอีก ก็ต้อง
 เปลี่ยนอีก ก็จะต้องมีร่างพระราชบัญญัติ
 ระเบียบราชการสำนักนายกรัฐมนตรี
 แก้ไขเพิ่มเติมเพราะฉะนั้นผมขอขอมอบ

กับรัฐบาลว่าการกระทำใดๆก็ตาม ถ้าหาก
 ว่าเป็นด้วยเหตุและเห็นด้วยผลแล้วก็ คิด
 ว่า พระราชบัญญัติฉบับนี้อาจเพียงเสนอ
 ถึงเหตุผลที่เสร็จในกรมได้พักไปแล้วเมื่อ
 ตกลงว่าเราอาจจะถอน ๕ ส่วนราชการ
 หนึ่งไปอยู่กับสำนักงานสภาการศึกษาแห่ง
 ชาติ แต่ประเด็นสำคัญที่สุด คือเราจำ
 เป็นที่จะต้องเปลี่ยนแปลงของ กนราชอาณา
 จักรเป็นสภาความมั่นคงแห่งชาติ และ
 คงจะเข้ามาไม่ใช่พหุสหัชภักดิ์จะลงน เพราะ
 เหตุว่า ๒ ร่างพระราชบัญญัติฉบับแปร
 ญัตติกันแล้วพหุสหัชภักดิ์ท่านเขาไม่ได้จะ
 ต้องเข้าไคอย่างรวดเร็วพหุสหัชภักดิ์ในน ซึ่งผมคิด
 ว่าความเร่งด่วนในการ ปฏิบัติงานของ
 รัฐบาลชุดนี้คงจะต้องเสนอร่างพระราช
 บัญญัติสภาความมั่นคงแห่งชาติไม่เกิน
 พหุสหัชภักดิ์ในคือออก๑๕วันผมเชื่อว่าเช่น
 นั้นเพราะว่าความขยันขันแข็งของรัฐบาล
 ชุดนี้ท่านทั้งหลายคงทราบก็ เพราะฉะนั้น
 ในเรื่องนกระผมคิดว่าที่ตรงกันที่ว่าถ้าฟัง
 กันด้วยเหตุด้วยผลแล้วเราจำเป็นจะต้อง
 แก้กในส่วราชการที่ ๑๑ เราต้องแก้
 กไม่มีข้อยกเว้นใด ๆ ทั้งสิ้น เพราะฉะนั้น
 เมื่อจะแก้แล้วก็ควรจะต้องแก้ไขให้พร้อม ๆ
 กันเสนอมาแล้วแก้หมดเลยในคราวเดียว
 กันกระผม คิดว่างานราชการแผ่นดินคง
 จะถูกต้องและเหมาะสมกว่า

จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ (
 ยกรัฐมนตรี) : คำที่ท่านสมาชิก
 เกียรติยศได้ชี้แจงไปโดยวนน ใน
 การแรกที่บอกว่าเป็นเรื่องที่จะแก้ไข
 ขึ้นไปก็ไค นี้เสร็จในกรมท่านคร
 หลักการ เพราะว่ามหาวิทยาลัย
 หากว่าจะเปลี่ยนแปลงก็ต้องไปขึ้นกับ
 การศึกษาแห่งชาติ สภาการศึกษา
 ชาติก็ขึ้นกับสำนักนายกรัฐมนตรี
 เจ้าหน้าที่ทางกฎหมายจะไปแก้ตรง
 นั้นก็ไม่ได้ เพราะว่าสภาการศึกษา
 แห่งชาติก็ยังไม่ได้เกิดเป็นหน่วยช
 เพิ่งจะตั้งรอเป็นหน่วยชน ก็
 เพราะฉะนั้นจะไปโอน ขึ้น กับใคร
 แต่ง ๆ เพราะฉะนั้นจะเป็นจะต้อง
 ปรนกัน ซึ่งเขาจะต้องแก้ไคหรือ
 ไม่ต้องแก้ไค ถ้าไม่แก้ไคไปเรา
 หัวใจไคให้ชนก็ไคเพราะฉะนั้น
 ที่ท่านสมาชิกผม เกียรติยศ ยืนยัน
 เหตุนี้ผมยังไม่เห็นด้วย และนอก
 ออกจากนี้เท่าที่ท่านชี้แจงว่า
 ย้อง กนราชอาณาจักรจะต้องเปล
 สภาการศึกษาความมั่นคงแห่งชาติอัน
 ไม่อยากจะทำอะไรไป พักไปประก
 เป็นการล่วงเกิน รู้สึกว่าท่านรัก
 เขายังไม่ได้เสนอมาแล้ว จะมาแก้
 เจ้าหน้าที่กล้าใหม่เขายังไม่ได้เส

เพราะว่าจะแก่ จะแก่ศัพทว่าสภายิ่งกัน
 ราชอาณาจักรนั้น จะแก่เป็นสภารักษา
 ความมั่นคงแห่งชาติเพื่อ ให้ตรงกับความ
 มาต่างประเทศ ตรงกับความมุ่งหมาย
 ภายยังไม่ได้เสนอมานะ จะเสนอมานะอะไร
 มีว่ เสนอรัฐมนตรีกลาโหมไม่ได้มา
 ขบ เรื่องเช่นอย่างนั้นเพราะฉะนั้นเมื่อ
 ไม่เสนอมามันก็ต้องว่ากัน ไปตาม
 บัญชี บอกว่าจะให้หรือซึ่งความจริงเวลานั้น
 เสนอว่าเป็นสภายิ่งกันราชอาณาจักร กว
 ที่ทำเนิงานไปได้แล้ว เวลานั้นเป็น
 สำคัญที่สุดเป็นนาที่ของซึ่งเราจำ
 ต้องให้รีบจักไปโดยเร็วที่สุด ท่าน
 จะให้งาน สำคัญมารองงานอื่น ๆ สำ
 คัญสำคัญด้วยกันทั้งนั้น แต่ว่า
 เป็นข้อยเวลาอันสภายิ่งกันราชอาณาจักร
 สภาที่ทำงานกันไต่เซาะกันไปกันเรื่อย ๆ
 ในข้อนี้เคยจะก็ต้องมารอกันออกอย่าง
 จะไปรออย่างไรในผมขอชี้แจงเท่านั้น
 ด้เร็วเกินไป แล้วจึงบอกว่าการรัฐบาล
 อย ผมบริษัในฐานะเป็นผู้บัญชาการ
 ที่ ผมไม่ใช่บริษัในฐานะเป็นนายก
 มนตรี

พลอากาศเอก บุญชู จันทร
 ภา: รู้สึกว่า พวก นายกรัฐมนตรี
 ที่ ๆ อะไรนี้ที่หน้อยที่ใดกล่าว
 การรัฐ ก่อนเกิดขึ้นผมรับ ว่าทุกคน

บางคนก็ชอบในความมี เช่นนี้ เพราะ
 ฉะนั้นสิ่งที่กระผมได้เสนอไปนั้นก็ไม่ได้
 ถ่วงให้งาน ในการที่จะเปลี่ยนแปลงร่าง
 พระราชบัญญัติที่จะเก็บราชการสำนัก
 นายกรัฐมนตรีนั้นต่ำลง คือว่ากระผมได้
 พิจารณาแล้วว่ามีไม่จำเป็นครับเพราะ
 เหตุว่าถ้าเราจะพิจารณากัน โดยต้องแก้
 ว่าสภาความมั่นคงแห่งชาติคงจะเข้ามา
 ภายใน ๑๕ วัน เพราะเหตุว่าถ้าการที่เรา
 ขอกระเบียบไป สมมติว่าเราเสนอใน
 วันนั้นและออกไปนั้นผลที่สุดมันก็ไปพร้อม
 กันไม่มีปัญหา นั้นกระผมพิจารณาใน
 ท่านของนั้นเพราะ ฉะนั้นถ้าหากว่าความ
 วิตกกังวลของกระผม และการเสนอข้อ
 คัดเห็นในเรื่องนี้จะทำให้ราชการแผ่นดิน
 ล้าช้าไป กระผมก็กราบขออภัยและคิดว่า
 ว่าอย่างไรก็ตาม ผลคงจะปรากฏว่าหาก
 ว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสนอและรับ
 หลัการ การ ไปแล้วละก็กระผมคิดว่าร่าง
 พระราชบัญญัติสภาความมั่นคงแห่งชาติ
 ก็คงจะออกนาน กว่าที่จะเข้าสภาน

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
 คือไปนี้ขอมติที่ประชุมว่า สมควร จะรับ
 หลัการ แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
 หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการ
 โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาด)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ ;
ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ ;
ส่งคณะกรรมการอะไร

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรม
หมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ (รอง
นายกรัฐมนตรี) : รัฐบาลขอเสนอ
คณะกรรมการวิสามัญชุดเดียวกับที่
พิจารณาร่างเมธาน

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ ;
ทางรัฐบาลขอเสนอให้ส่งคณะกรรมการ
การวิสามัญทั้งหมดไปชุดก่อนพิจารณา มี
ท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่าง
อื่น)

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๐๕ นาฬิกา

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

- สง่า กิตติขจร
- พล.ร.ท. ศรั ท้าวราช
- เจริญ บัณฑโร
- มาลัย ชูพินิจ
- น.อ. ชิตชัย สวรรณพฤษ
- น.ท. มานะ สังขวิจิตร

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ
เมื่อไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่าง
อื่นว่าที่ประชุมอนุมัติ แปรญัตติภายใน

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ ก
หมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ (รอง
นายกรัฐมนตรี) : รัฐบาลขอแปรญัตติภายใน
๓ วัน

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ
รัฐบาลขอแปรญัตติภายใน ๓ วัน มี
ผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่าง
อื่น)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ
เมื่อไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่าง
อื่นว่าที่ประชุมอนุมัติ ให้แปรญัตติ
ภายใน ๓ วัน สำหรับวันหมดระเบียบ
แล้วขอเลิกประชุม

- เล็ก จารณานุกุล
- โคมเมตตา ถิพลากร
- ฉันทนา ชานบ้อม
- ชคม พลอยสังวาลย์
- สพวงศ์ ศิริพนเกษร
- ธน บดินทร์
- จ่างค์ ใจอ่อนน้อม
- แล้ว หม่อมพยัคฆ์
- สนธิชัย ชลิตยภัค

จ.เลขที่ ๒๕๕ / ส.ท. / ๐๒

สุพันธ์ จิตรภักดิ์
หัวหน้าแผนกรายงานการประชุม
ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ
หัวหน้ากองการประชุม
ประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์
รองเลขาธิการสภาฯ
เจริญ บัณฑโร
เลขาธิการสภาฯ

อ. ส. สุทธิสารธนากร
งานสภาร่างรัฐธรรมนูญ